

Life of Benjamin Franklin

By

P. SRINIVASA RAO, B.A.,

*Prescribed Non-detailed Text Book
for S. S. L. C. Public Examination 1918.*

Published by

VIJNANA CHANDRIKA MANDALI

Mount Road, MADRAS

విజ్ఞానచంద్రికా బుక్కుడిపో లోదొడుగు కొన్ని
యమూల్య జీవితచరిత్రములు.

ఆబ్రహాములింగను. గా. హాసస్వోత్తమరావుగారు	0	12
మహాపురుషుల జీవితములు మొదటిభాగము చిలకమర్తి.		
లక్ష్మీనరసింహముగారు గ్రంథకర్త.	0	12
,, 2-వ భాగము ,,	0	10
,, 3-వ భాగము ,,	0	12
నందచరిత్రము ,,	0	2
బెంజనుప్రాక్షిను చి. ల. నృసింహముగారిచే	0	2
విక్టోరియారాజ్య చరిత్రము. కం. వీరేశలింగము పంతు		
లు గారు	0	6
జీససుచరిత్రము ,,	0	10
శంక రాచార్యులు ,,	0	4
జార్జిల్వీ ,,	0	6
భీష్మునిచరిత్రము. మ. పురుషోత్తమశర్మ	0	12
స్వామిదయానందసరస్వతి	0	12
అహల్యాబాయి. కొటికిలపూడి - సీతమ్మగారు	0	4
లేడిజేక్సన్ ,, ,,	0	2
అశోకునిచరిత్ర	1	4
జీవితచరితావళి. (గావిచ్చెట్టు. రంగరావు, ఉమేశచంద్ర		
బాసర్జీ రమేశ చంద్రదత్తుగార్ల చరిత్రములు.)	0	6
గోక్షేపరమహంస. కారుపల్లి. శివరామయ్యగారు	0	6

విజ్ఞానచంద్రికా గ్రంథమాల

బెంజమిను ఫ్రాంక్లిను జీవితచరిత్రము

ఇది

పసునుక్తి-శ్రీనివాసరావు, బి. ఏ. గారిచే

ఓ చింతబడినది

రెండవ మూర్పు ౨౦౦౦.

చెన్న పట్టణము

విజ్ఞానచంద్రికా మండలివారిచే

ప్రకటితము

, ౧-౦-౦]

[కాపీరైటు రిజిస్టర్డ్

గ్రంథమాలికా భిజ్జానము:—

నాంతో స్తమమ దివ్యానాం విభూతీనాం హంతప ।

ఏతాన్మేతాన్ప్రాంతాన్విభూతేర్విస్తరోమయా ॥

యద్యద్యధూని చుత్కర్తవ్యం క్రిమమార్జితే మేనవా ।

స్తదేవావగచ్ఛత్వం మమ తేజోం ? సంధినిమ్ ॥

భిజ్జోత X 40 41.

శ్రీ వేంకటేశ్వర పరబ్రహ్మణే నమః

శ్లో॥ నాస్తి మాత్స్య సమం ద్విపం నాస్తి షణ్తా సమో గురుః ।
అయోః ప్రత్యుపకాశోపి న కంఠం చ స విద్యతే ॥

శ్రీ ర్మ శే షు లై న

నా తండ్రి

పసుమర్తి-మూర్తి రాజు పంతులు గారికిని

స జి వు లై న

నా తల్లి

శ్రీ సూరమాంబకును

వినయ విధేయ పూర్వకముగ

నీ గ్రంథమాలికను

సమర్పణ జేయుచున్నాను.

Vedam & Co , Printers, 13, Oil Monger Street, Madras

పీఠిక

శ్లో॥ క్వచూక్యః ప్రథివో వంశో క్వచాల్పవిషయామః ।
 తీర్థ్యగృహైరం మోహదుడు పేనాస్మిసాగ్రమ్॥
 మందః కవియుఁడ ప్రాగ్గీమిష్యమ్యపహాచ్యతాం ।
 ప్రాంశు లభ్యే నతే లోభా నుద్బాహుకినామవః ॥

కాలిదాస, రఘు 1-3-4.

లోకము కర్మసూత్రగ్రథితము కర్మము ద్వివిధము : స్తోక మని, అస్తోక మని. మనుజుఁడు కర్తృశి. కర్మలేని భోగం బపోహంబు. అసందర్భంబు లసంభవములు. వర్తమాన దుఃఖంబులు భూతకాల స్వకర్మోపార్జితంబులు, స్వస్తోకకర్మోద్భవంబులు-ఇవి యనాధువులు, నిర్జన్మములు, దేశాభివృద్ధి నిరోధకములు. ఆ హేతునా జేసి త్యాజ్యంబులు స్తోకకర్మిషులు కనిష్ఠులు.

వర్తమానమెట్లు భూతకాలభవమో, అట్లులనె, భవిష్యత్కాలము వర్తమానోద్భవము. భవిష్యత్కాలభోగంబు లకు వర్తమానకర్మ లుపాదానంబులు. ఆ కారణముంజేసి, అస్తోకకర్మ లనుష్ఠేయంబులు. అస్తోకకర్మిషులు. గరిష్ఠులు. స్వాస్తోకకర్మ లతిరేకములు. అతిపథమునకు గరిష్ఠు లధ్వగులు.

వారి నిదర్శనము లసన్యాదృశంబులు; వారి యనుభవములు మనుజుల కనుబోధము; వారిరాకలు మేలురాకలు, వారి సంభాషణలు మోహంధకారవిదళనచంద్రికలు. వారి సఖ్యము శ్రేయోదాయకము, వారి యుపదేశము శ్రోతవ్యము. వారి సంపర్కము షడ్గుణైశ్వర్య సంధానకరణి. వారు నిర్మలులు, నిష్కళంకులు, నిరాశ్రయులు, నిత్యతృప్తులు, నిరాభాసులు. వారు లక్ష్మీకాగచిత్తులు, సిద్ధసంకల్పులు, మృతశివులు. వారి యాచరిణివిధానముల నుపలక్షించి, తద్విధమున దేశ కాలానుగుణ్యముగ గమనించుట మనుజులకు కర్తవ్యంబు.

ఆంధ్రభాషయందు పుష్పాత్మమహాపురుష వివేచనచరిత్రంబులు లోపంబులు. తత్సోపపూరితార్థం బీ మదీయచంద్రిమోద్యమంబు. ఈ గ్రంథము స్వకల్పనశక్తిశూన్యంబు, సరసవచన విరహితంబు. ఈ చరిత్రములు “బుధులకు నవనిధుల నాపురంబును విపులజయలక్ష్మికిఁ గాఁపురింబును” గనున, మదీయ లోపంబులు సహ్యాబులగుగాక.

ఇంతియకాదు ఆంధ్రదేశముననుండు “సకలకళావిభూషితములు శిబ్బవిమలై యతత్త్వబోధకులృకటకీవేంద్రు” లాదలలు తమ తమ శక్త్యానుసార మార్గాధి మాతను “ప్రీతిపూర్వకంబుగాఁ జతుర్విధ సుశ్రూషలు గావించుచు నేవించుచు బూజించుచు భావించుచు నమస్కరించుచు నారాధించు”చున్న

సమయంబున, పోషశోపచారపూజావిధానంబు గుర్తెఱుంగని
 నే నామెనారాధించుటకు సమకట్టి, 'పత్రపుష్పం ఫలం యో
 యం యోమే భక్త్యా శ్రయచ్చతి' అనునటుల నామృతసన్నవ
 దనయై సంభావించు నని నాభావము. క్రిష్ణపండితజనంబుల కా
 మె సంస్తవనం బసంగతంబు. కాచిదాస విరచితంబగు స్తవము
 నిందు. బొందుపఱచుచున్నాఁడను:—

కర్తృణి—మహాకవి—లఘువు.

పల్లవి —నమోఽక్తి మురతిగ లతే చేవి లలితే,

(1) త్రిపుర సుందరి కృపాసాంగ లలితే,

నంద్రమాద్య సైయే నంద్రతిలకాలికే చంద్రముఖ చంద్ర
 కాచందహాసే । మంది సుందర నదన లఘు జీవాగ్రే కోటి
 విద్యుల్లతా వృందభాసే ॥

నమోఽక్తి... ..॥

(2) దగదలిత కమలముఖకోచ్చలిర మదకలిర విలంబలి లలిత

లోచనవిలాసే । అగ్రరంగమణోదయ విప్రీతి ప్రతిగురగుచి
 రుచిర మౌక్తి కోల్లసిరవాసే ॥

నమో భక్తి... ..॥

(3) హంసగమనే సకల నిగమ సనశారీకే హంసయుని హంసమా

నన మరాశే । కంసరపు సోదరీ కామితాప్రదేత్వాంశుశ్రవణ
 కాలిదాస వరసే ॥

నమో భక్తి... ..॥

నాలిఖత గ్రంథమునుజూచి శాంతముతో సంస్కరించి
నందుకు, నాగురువులు శ్రీ వేదమూర్తులయిన బ్రహ్మశ్రీ భళ్ల
మూడి దక్షిణామూర్తిశాస్త్రిగారికిని, సారిపాక వర్సింహశాస్త్రి
గారికిని వందనములు చేయుచున్నాను. చిత్తులు సవరణలతోఁ
గూడిన లిఖిత పత్రములనుజూచి వానిలోఁ గొన్ని పత్రము
లను స్ఫుటముగ వ్రాయుటలోఁ దోడ్పడిన నాప్రియ స్నేహి
తులు మ. రా. రా. చిలుకూరి నారాయణరావుపంతులు
సి. ఏ. గారి నభినందించుచున్నాను. నాముఖ్య స్నేహితులు
మ. రా. రా. ఉలుగుండ వెంకటవర్పుపంతులుగారు గాన
రూపమైన స్తవమునకు రాగము, తాళము సరిపెట్టినందుకు
వారిని సన్నుతించుచున్నాను. నాప్రాణస్నేహితులు మ. రా.
రా. గా. హరిసర్వోత్తమరావుపంతులు ఎం. ఎ. గారు దీనికి
మెఱుంగుబెట్టి వన్నె తెచ్చినందుకు వారిని సంస్తుతిజేయుచు
న్నాను. “విజ్ఞానచంద్రికామండలి”వారు దీనిని స్వీకరించుటచే
దీనికి గురుత్వము వచ్చినదని నాభావము. వార్గగ్రంథము సతిత్వరి
తముగ ముద్రింపించి ప్రచురింపించినందుకు వారికిఁ గృతజ్ఞతా
పూర్వకముగ నభివందనములిడుచున్నాను.

X O B O L L A,
శ్రీకాకుళం
22.5.1913

}

వల్లు
విశ్వేంద్రుడు
గ్రంథకర్త.

విషయ సూచిక.

తెగజమిను ప్రాంక్షిను జీవనచరిత్రము

౧ బాల్యదశ	..	౧
౨ బోధనపట్టణము-శ్రీశ్రామ		౧౮
౩. వార్తాపత్రిక-పరారి	...	౨౫
౪. లంపెనుకు ప్రయాణము		౩౬
౫. లంపెనుగోని యనునెములు	...	౫౫
౬ ఫీలిప్ లోస్ యాకు తిరుగుదల		౬౪
౭ 'లంకా' సమాజము	..	౭౫
౮ దొంగును-మెరిడియన్-ముద్రకులు		౮౦
౯ వివాహము	..	౮౬
౧౦. స్వయంకృష్		౯౬
౧౧ దేశోపకార	..	౧౦౫
౧౨ మహోపకారములు-ఇతిరవ్యాపారములు		౧౧౦

ఉపోద్ఘాతము

మహాపురుషులు - వారి జీవితచరిత్రములు

సృష్టియనాది అంశాలని ఒంగువు లనంతములు అంశా, సింహజ, ఉద్భిజ, శ్వేదజములగా వానిలో దగ్గతులు గలవు, వీరిని జీతము లని యెదరు తిరువైలసాపాణము లచేరినములు ఈ నెలివాచేరినములలో మను జాడు రాని నిద్రావోదగంగము లన్ని ఒంగువులకు సమానమై గను, వీని నన్నిటికింటి యొక్కడగు బుద్ధికులవాని మను అ

మొదట మనులు దిగంబరులై, నిలుచుటకు ఏదో, తినుటకుగూడును లేక, పశుప్రాములనలె పంచరించుచుండిరి ప్రక్రియలో 'పరిణామము' (Evolution) ననుసరించి, పక్షిలికాది జంతువు లాలోహణముగ, గ్రమముగా వానిరూపమై, యా వానరముఖమే, నీలి, గమయంతి, తారా మొదలగు శ్రీలయొక్క పూర్వ, ఇంద్రముఖముగ మారుటకునా, అ వానరు బుద్ధియే, కాళి కాగు, భోజాడు, చాణక్యడు, సంకర్షణు మొదలగు మహాపురుషులకుగా గ్రబుద్ధిగ మార్పునొందుటకును వెంటకాలము పట్టిగొందునో మనము చెప్ప లేము. అటులనె, మనమిప్పుడు వాగరికులమని విజ్ఞప్తిగుచు బ్రల్యములు ఒలుకు నీనీతికినిచ్చుట కెంతికాలము ఓట్టియుండును?

అటులను చెంచి, తీర్చిగ వానిని దిద్దుటయూ, ద్రాక్షిణము నాస్వా దించుటయూ, వీనిలో నేటి వాగరికము? ఆ పదముల కర్థమేమి? పండితసామ రులు దానిని వాడుక చెయుదురె? అది నిర్గుణమా, సగుణమా? "ఏమి చెప్పదును,

గరువాదా” అట్టిట్టిదవరానిదై, మహాచోద్యమై, వింతమైనది, వాణిమైనది నాగరికము. అన్నిటియొక్క సముదాయమే యది సముదాయము విడిచి, వదిలేడు, సముదాయము నిలబడిన, వదియున్నది

పుట్టినదిమొదలు స్త్రీ పురుషులు, దే’ జాతివేదములు లేక, ప్రతి వయస్సునకు ముగ్ధముగ కావలసిన అస్తువులే’ నిలుచుటకు నీడ, తినుటకు తిండి, కట్టుటకు లో ఇది సుఖవాడిన మనుషుల కొంత తృప్తి నుండును మొదలు పెట్టినదలలో ప్రాకుచున్నవారికి, గుడికలు, గృహములు, భవనములు, సాసాదములు, గాలక్రిమముగ గట్టినపురుషులైవా యెందులకు ఆకు, అలము, దుంపలు, పచనము చేయని మాంసమును ఏమి ద్రుకుచున్న వారికి, నేలదున్న కొని, సంబలకు సంపించి, వానిని పరివహముచేయుచును నేర్పిన పురుషులొకఁగో, యిరువుఁగో, మువ్వఁగో, యెందఁగో చతురు డెవ్వఁడు వీర లెగుఁదిగిండునై, కొంతకాలమాకులను, ఏడుపట నారలకు, మంత్రోక్తుగట్టి, కొనుచున్న వారికి, ట్టిడు, చుట్లకు, ఎవరను ట్టలను చేరుట నేర్పినవారైవాఁగో, నేర్పినవారో నిష్ఠును గనిపెట్టినవారై, దానిని రక్షించు సాధనములను గనుగొనినవారై. ఈ పురుషులందఱు మహాపురుషులుగారా?

ఎందరి మహాపురుషుల మహా ములకు, వారి నామములు బేరియకయే, మన మనుకొందుచున్నాము. వానిని నేనె యనుకొనుటగాని యెంచుటకంటె ముదిహీనత కలదా? ఆ మహాపురుషుల నామములకు స్మరింపకపోవుటకంటె, మౌనము కృత్యముల కలదా?

సంధ నూది, దారము, పెన్నలు, కాగితములు మొదలగు అస్తువులలో నేదిలేకపోయినను మనుషునకు స్వచ్ఛందము గరుగదు ఇది దిగువయంతయు లోనినో. మట్టాస్త్రములు, మట్టాస్త్రములు, ప్రకృతికాస్త్రములు, ఈ మొదలగు వానిని రచించినవారు, వాని నభ్యసిద్ధి నొందించిన వారి లందఁగో మనకు దలి

యగు వీనిని నేర్చుకొనుటకు మనుజుల జీవితకాలము చాలదు. ఆ మాటకేమి. ఈ రెండుతత్వములలోనివాని సభిన్న సముదాయఫలమును పండితపాదులు, పామంతిపంసారులు, పెద్ద పిన్న వారలు, నగర గ్రామవాసులు వీరిలో నెవఁడు సరిదివముఁ బొందకయిండును'

ఇవియన్నియు సమహాడి, సముదాయ మగుసరికి యెంతకాలముపట్టె నోగదా' వీని సముదాయమే సంఘము. జీవితకాలమునకు సాంఘికసూత్రము లల్లబడి, వర్ణాశ్రమ ధర్మములు విధిబెంపబడెను సాంఘికత మైంత్రికత, మును వీని శుభాశుభ ఫలముల ననుభవించుము సంఘమునను శుభఫలము నిచ్చువారు మహాపురుషులు, అశుభఫలము నిచ్చువారు నీచులు. ఆ నేక సంఘములు గలిసిన, దేశవాసులగుచు, వీరినే మహాజాతీ గులని పిలిచెదరు. శరీరమునం పెక్కటి ప్రేటుకెగిలినను, దానికి బాధకి లిగినవిధమున, యనము చేసిన యశుభకార్యములను మన సంఘమునాలో కాదు, మాన దేశీయులు సహిత మనుభవించుచు యుక్తాహా విహారములచేతఁ బోషింపఁబడినంతవరకు ముఖ్యారాధముగ నాశములయందు బ్రవహించి, కర్మేంద్రియములకుఁ గష్ట, భ్రావేంద్రియములకుఁ పెరిగిల్యముఁ గలుగ జేసినపుడు, వీరిముముఖమున కింపించుటలు, సంఘములలోఁ బ్రతిమనుకొను భిన్నముగఁజేయు శుభకర్మము లరచిమాప్రమేగాక సంఘమునకు దేశమునకు అంతటికిని శుభము లొనఁగూ.

ఈ శుభాశుభకార్యములు సజ్జన కుష్టములచేతఁ జేయుచు, సంఘము లను దేశములను ఉద్ధరించుటయో యహోగతిపాలు చేయుటయో జరుగును. ఈ గతుల ప్రదర్శనమే దేశచరిత్రనాఁడు దేశములోనివారె సజ్జనులు, దుర్జనులు. భిన్నముపైని 'పురుషుల జీవితచరిత్రము' అని, సముదాయముపైని 'దేశచరిత్ర' అని, మన మొకదానినె ద్వివిధముగఁ జూచుచుండుము.

“శ్రీ” ము వాగ్రయందుకొని మూడు భాతువులు, పరివ్రాజకులు లున్నవి. వీనిలోఁ బ్రాణవాయువు, సైవ్యము ముఖ్యముగావి, చేరించిన వాని గివి యుద్రాదేవినివీయవు, అటులనే, “లోక” ములో స్వస్థులు, వారు గుర్తుల స్థానగఁగొట్టుదురు. “మను” డేటుల గఁగఁగొట్టెనో, యెటుల లిక తీవరి కాలములోనాగువుల రక్షించెనో, “గర్భ” ముల రక్షించెనో, “యోని”లో మైత్ర తేసెనో, “యెవరిలో” వైరము బాటించెనో, బాల్య యావన కాలము వాఁకదశల నెటుల గడిచెనో, బ్రహ్మచర్య గృహస్థాశ్రమ సన్న్యాసుల కెటుల ప్రవర్తన తేసెనో, దేనియందు ఈయంతులు సవిద్యుత్తులుగ్రాహ్యుడి నుండునో అదియే ‘మహాపురుషుని జీవచరిత్రము’, ఈ మహాపురుషుల సంకీర్తనగ్రామే ‘జీవచరిత్ర.’

వారి చెయ్యించిన కార్యములయొక్క ఫలముల నను విందుటచేత, మన కింత యోగ్యత్యము, వాడెము విచ్చిపుడు, వారినిలే వనముగూడె నవతాత్మ్య ర్యములను యధాశక్తియ సమర్థివయెడల, మన మెటులందవామగు, ము’ నారిని “విర వేర్చివయెడల” వారి కార్యములకు జైకకాలవరమి’ లేదు, మన కార్యములకు గలదు, ఆత్మసత్సర్వధూతాని’ అను న్నాయము వారినుండుబ్రహ్మ ర్తించె.

సూర్యచంద్రు లుదయించుచున్నార, అస్తమించుచున్నార, కింబల కి గ్రహములు, నక్షత్రములు, పరిపాటియగుట చేత, నివీరుక ద్విష్టినీ యెఁకట్టుట లేదు. ‘హా’ లోక చిక్క, కుపాదులు మొదలగు ప్రకృతి విచరణములు మన దృష్టి నాకర్షించుచున్నవి అవి శాశ్వతి వైనవి; ఇవి తుల్యంగుములు అటు లనే మహాపురుషులు, వారి కార్యములు, ముఁదులు, వారి కృత్రియములు.

వారి కాలములో వారు మహాత్ములవారని పరులెరుగి వైరి. సామాన్యులవలె వారుగూడ ముఖ్యము లనుభవించిరి. సూర్యకొంతి మొదలనధర్మ శరమీఁదఁ బ్రసరించి, క్రమముగ మవర్తికి ధూములకుఁ దిగునటుల, వారిప్రభా

నము మొదట ను గారి రంగులకు గ్రహావృతై, దీనవంతరిము మనకు నేయుక.
వారిని నూచు భావ్యులలేదు, వారి రంగులను వినుటకు నోము నోచుకొనలేదు
వాం నెఱిగినవారికైన గ్రహలక్షణములుటకుఁ దగినంతపు శక్తిపై ననుకొనలేదు;
అట్టి యోగ్యులును ప్రపంచములో నొక కాలమున జీవించి మరణింప నున్న
మైనను ను ను లేదు

ఇటులనూపకమండొకంబు వలె, బుట్టచుగొట్టచు, చిరస్థితిచర్యలులై,
విషయములకు లోకే శి, కాలమును గుర్తలుగఁగి, పశువులవలెఁగ్రహ సంఘరిం
చుచున్నారు ఈ యజ్ఞమును బోగొట్టుకొనుటకు, వారు గురువుల నాశ్ర
యించులెను దానిని బోగొట్టినవి గురుపక్షములు కావా? స్వయముగి వారి
నిలవ వినుటకు దగినంత యదృష్టములేదు ఆకావదోములే, తిగితిరూపమును
బొంది, జీవితచక్రములయినవి.

“మదా యదాహి సర్వస్య జ్ఞానిః శతీ భావః ।

అభ్యుత్థాన మసృజ్య తివాత్మానం సృజ్యమాం

పరిత్రాణాయ పాపానాం వినాశాయఽదుష్కృతాం ।

సర్వసంగాపనాగ్ధాయ సం వారి యే నామః॥”

ఏ యే కాలములోఁగలదు సర్వమంగము వివేచనాడి, యసర్వమంగము
బొందుదుకో, యా యా కాలములలోఁ బురుషోత్తముడు తన గణపభూతిని
దెలుపుటకుఁ బ్రపంచములోఁ దనకిది జీతి మహా ప్రభువుల మచ్చవెంపఁకొని, వారి
చేరి లోకముల నుద్ధరింపఁజేయును. వారిజేమనలు కైపునని, మహామృతని,
గౌరిమబాగుఁడని, సంకరుఁడని, ఆనందతీర్థులని, రామానుజులని, కన్యాశియ
నని, బాధించి మొదలగు నామములతోఁ జ్ఞరించుచున్నాము. వారిలో నెంత
మహాత్మ్యముండకపోయిన, ననేకకొట్ల ప్రజలు వారిని ప్రతిదినము స్మరించు
టయే గాక, వారిసేవాంతిములను బరించి, వారి సర్వముల నాచరించుచున్నారు.

సాధుజనక్షుణ్ణ, దుష్టజనదండన వీనికై బరమేశ్వరుఁ డనంతకాలి జన్మముల నెత్తి గూర్భాగముఁదగ్గించెను. పురాణములలోఁ దెప్పిన యంతరములే గాక, మఱియున్ని యంతరము లాచన యెత్తెనో మనము చెప్పలేము, లోక కంటకులను సంహరించకపోయినయెడల, లోకములకు స్వాస్థ్యముండునా? కనుక, మహావీరులందఱు గలెందుని కశిని తెలియఁగనును భాకువు లుజ్జీ కించి, పరీమును గట్టపెట్టుచున్నప్పుడు, స్వస్థత్రయము దెలిసిన వైద్యుఁడొ వానిని శాంతింపజేయుచున్నవన, సంకపంచకము గుర్తొడిగిన మహావీరులు గతురంగముల నడిపించి, దోషములకు మేలుగలుగజేయుదురు.

దేశము స్వచ్ఛతగ నంజీనపుడు, హృదయకమల మేముల నాశముల లోనికిఁ బరిశుద్ధిగర్తమును బంపునో, యటులనె, దేశములు చల్లపడి యర్థ ప్రాణములకు నెవ్వరిగలిగినపుడు, శాస్త్రజ్ఞులు, వేదాంతులు, పండితులు మొదలగు ప్రాణులు బయలుపడలి, వారి వారి గుణవ్యాసములచేత, బోధనల చేత, త్రిశుక్ల సహజికలనేతఁ బ్రలయభావమున బోగొట్టుదురు నైతాళి కులవలె, పీరు గనులగు మోహనిద్రనంత మేలుకొలుపుదురు అనేక జన్మ ములనుండి చచ్చుచున్న యోధులము మనస్సును జీగ్గ గూర్చించి బండ్లం దున, వీరి ప్రయోగములచే, వారికి ప్రబోధయమగుట కిష్టము అందు చేత, మనము నిరూపితకొని, దిగుబొంద చుచునా పనము, వ్యాపంగము, మననము, ఆచారవిధానములను దానిని మేలుకొలుపుటను గోవారికుఁ డైన చిరస్మృ బాగయాకతితో నుండకపోయిన, బుద్ధి చెడును. బుద్ధివాశాత్రి పాశ్యో, బుద్ధి చెడుట గమనండు చెడుట ఈ రెండునొకసే మనమును మేలుకొల్పి, బుద్ధిని నికసింపజేసి వార, కాలిదాసులు, పెక్కియరు, క్షేట్రో, సోక్రటిసు, గాథే మొదలగువారు. సూర్యుఁడొక్క— బాహ్యలోకమువకే వెలుగు చచ్చుచుగాని, వీరంతర్లపాశ్లోకములఁ ప్రకాశింపజేయుదురు.

పరమానందకాలము వర్ణించి, భూలికాలాచరింప జూచిన, మనకు నమీషమనలన్నవి దృశ్యములై, దూరముననున్నవి యదృశ్యము లగుచున్నవి.

అనంతమగుకొలమున నెందఱు మహాపురుషులు జననమై, భూభారమును విహించిరి' దేశచరిత్రలలోఁ జెప్పఁడిసివారుకొక, మఱి యెందఱు మహాయువకులు డిగ్గో గదా' వారిప్పుడు లేరా' ముంగుండ్లరా' వా రన్ని కొలములలోను గలరు భూమి నిలబడియుంటయే, వారు కిలరనుటకు నిదర్శనము వారు కనుపులనుంటివారు; ఈ కనుపులను ట్టుకొనియే, మనము కాళాలోహణముఁ జేయుచున్నాము

“నాంతోస్తే మమ దివ్యానాం విభూతీనాం పరంతప ।

ఏషతూర్థేతః ప్రోక్తో విభూతేర్ద్విగోమయా॥”

“యద్యద్విభూతీ మత్సత్త్వం ప్రేమగూర్జితమేవవా ।

త్తిత్తిదేవాషు చ్ఛత్త్వం మమ తేజోం క సంభవమ్॥”

బెంజమినుఫ్రాంక్లిను జీవన చరిత్రము

300 200 100

ಬಿಲ್ಕುಡು

[illegible]

రముఁ జేయుచున్న యీ యిరువురు సోదరులు, సోదరులకు సమాజము గుఱు వైరములేక, దేశకాలభేదములను గమనింపక, తమ యన్యోన్యాను రాగమును వృద్ధిపొందించు కొనుచు వచ్చిరి. బాకబడిపట్టణమును జోషరూకు ముగ్గురు పిల్లలు గలిగిరి.

ఆకాలము దింగ్లాండు బేళపు రాజు రెండవ ఛార్లెసు. ఈయన విషయాసక్తుడై రాష్ట్రమును బాడుచేసి, దానిభిక దైవజ్ఞులనుఁ జేరదీసి, నిష్కపటులైన వారిని బారదోలుచు వచ్చెను. జోషయా ఫ్రాంక్లిను, వీరి సోదరుడు బెంజమిన్,— వీరి కుటుంబములో వీరిగురురే యని పోయియున్నది—సారదోలఁబడిన పాదరీల పక్షము ననలగించి, దైవజ్ఞుల సమాజములకు (Conventicles) వెళ్లుచు వచ్చిరి. ఈ సమాజములు నిషేధింపఁబడినవి యైనందున, ఎప్పుడును స్వాస్థ్యము లేనివియై యుండె. ఎవరి కృపాకటాక్షము వర్తకునికి శ్రేయస్కరమో యట్టివారి యాగ్రహ మీ సమాజములకు వెళ్లువారియందు బ్రసరించుచుండెను. 1685 - సం॥ రపు ప్రాంతమున జోషయా ఫ్రాంక్లిను, తన సోదరుడు బెంజమినుకును దింగ్లాండునకును స్వస్థిఁ జెప్పి భార్యను మువ్వరు పిల్లలను దీసికొని, తన యిరుగు పొరుగువారును, సమాజమువారును వెంబడిరాఁగా, బోస్టను పట్టణమునకుఁ గాపుర మెత్తివేసెను.

36-సం॥ రములకుఁ బూర్వము కట్టబడి, అప్పటికి అయి దాటువేల ప్రజాసంఖ్య గల 'బోస్టను' పట్టణముఁ బ్రవేశించి, రంగు లద్దువ్యాపారిమునకుఁ దగిన ప్రోత్సాహము లేనందున, 'జోషయాప్రాంక్లిను' క్రొవ్వు కి అగించి, సబ్బు తయారుచేయు వ్యాపారిమునందుఁ బ్రవేశించెను.

బోస్టనుపట్టణమునం దిటుల తన శాయశక్తుల వ్యాపారమును నడిపించుచు, నాలుగు డబ్బు లితడు సేకరించెను. ఇతని కుటుంబము సయితము నానాటికి వృద్ధిబొందెను. 1685 సం॥ రం ఆగస్టు తే-23 దిని, ఇతనికొక కుమారుఁడు గలిగెను. వానికి జోషయా యని నానుకరణ మొచ్చిరి. సముద్ర మార్గమున పారిపోయి, చాలకాలము వఱకుఁ దన మేమసమాచారములఁ దెలియజేయనందున, ఏం చ తల్లి, దండ్రులకు నుఖముఁ గలుగఁజేసినవాఁ డయ్యెను. ఇతనిపోలిక ననుసరించి యితని కిష్టభ్రాత, బెంజమిను అనువాఁడు గూడ పుట్టినచేసెను. సం॥ 1687-రము జనవరి తే 5 దిని, జోషయా ప్రాంక్లినునకు 'ఆని' యనుకూతుడు పుట్టెను. సం॥ 1688-రము ఫిబ్రవరి తే6 దిని జోసెఫనువాఁడు పుట్టి, తై శివదశయందే స్వర్గస్థుఁడాయెను. తరువాత సం॥ 1689-రము జూన్ తే-30దిని మఱి యొకజోసెఫను కుమారుఁడు గలిగెను. ఏమగుచు విడ్డలనుకరి తనకు సం॥ 36-రముల వయస్సున, జోషయా ప్రాంక్లిను గాని

భార్య స్వర్గస్థురాలాయెను. అప్పటికి పెద్దవాడు సం॥ 16 ముల ప్రాయమువాడు—చేతివాడు నెలలకిందువ—కడమవారులే బ్రాయపువారలు—వీరలను బెంచి పెద్దవానిని తేయుభారము తగ్గిపై బడెను. ఇట్టి యవస్థలో మఱియొక యాభారము లేనివాడై, తాను చెమట నూడ్చి కష్టాతితముగ సంసారము గడవలసివందన, తన పిల్లల సంరక్షణకై, ఆతడు తిరుగ వివాహ మాడవలసి వచ్చెను. సంవత్సరము వెళ్లుపర్వంత మాపు చేయవలసిన యాచారి మున్నును, నట్లుచేయక, మెలనే ఆతడు ద్వితీయ కళత్రమును స్వీకరించెను. ఈ కళత్రమునకు గలిగిన ప్రథమసంతానమునకును ప్రథమకళత్రమునకు గలిగిన కడవటి సంతానమునకును పనునెనిమిది మారుములే వ్యత్యాసము. ‘నాన్దుకేలు’ దీనిలో బ్రథమవాసులలో నొకడైన ‘పీటరు ఫోల్ జరు’ గారి చిన్న కూతురు ‘అబయా’ యను నామెను ఈ రెండవభార్య. ఈమెను వివాహ మాసునికి ఏమి 22-సం వత్సరముల ప్రాయముగలది.

‘పీటరుఫోల్ జరు’విషయ మైదునము చెప్పవలసిన దెమనగా, బెంజమిను స్రాంక్లినున కీయనతగిన మూతామసుడు; ‘లెస్సగ చదువుకొని దైవభక్తిగలవాడని నతని సమకాలికుఁ డొకడు ఇతనిని స్తోత్రము జేసెను; ‘పశ్చిమయిండియా’ భాషలను నేర్చుకొని, యీ దేశపుబాలురకు జదువను వ్రాయను ఈయన

నేర్చుచుండెను. ‘ పరిమాణశాస్త్రము’ (Survey) నందుఁ బ్రవీణుడు గాన, నూతనవాసుల యాశ్రమములను వేర్వేరుగ స్థిరపఱచుటయం దితఁడు ప్రయాసపడుచు వచ్చెను.

నుప్పదియయిన సంవత్సరములవయస్సు, పెరిగిన యాగుగున పిల్లలు, క్రొవ్వ వ్యాపారము—ఇట్టి సంపత్తితో, పండితుఁడని మఱ్యాదగ కాలము పుచ్చుచున్న వాని కూతురును సం॥ 22-రముల వయస్సుగల స్త్రీని, జోషయా ప్రాంక్లిను వివాహమాడి, యామెకుఁ దన పిల్లల నప్పగించి, వారి విషయమై యామె పాటుపడునట్లు చేసెను. అట్లు చేయక పోయిన పక్షమున వీరిదాంపత్య మనుకూలము లేక యుండి యుండును. ఇంచైన విగ్రహమును, సరసపు మాటలును, తాకిక బుద్ధియునై కేవలము కుఱుచగాక, కేవలము పొడవుగాక, పటుత్వము, దార్ఢ్యము, బలముగలిగి జోషయా ప్రాంక్లినుపనులునునేర్చుగ నెరవేర్చుచుండెను. ఆయన “యవ్వయవములు” అతని పూర్వల జన్మభూమి ఇంగ్లాండుని జోషయేయుచుండెను. నీటుగ, తేటుగ, బొమ్మలను వ్రాయుటయందును, వీణెను జక్కగఁ మీటుటయందును అతఁడు నేర్పు గలవాడు. అతని కంఠము శ్రావ్యముగనున్నను, గొంచెము బొంగుగ నుండును; సాయంసమయమున, తన చిత్తకృత్యములను ముగించుకొని, వీణెవాంబుంచి పాడుచు, తన జన్మదేశము

నాదు రచింపఁబడిన పాటలను, కీర్తనలను గానముఁజేయుచు, దనవారి నందఱనుఁజ్ఱులసింపఁ జేయుచుండును. అతనికంఠస్వర-
వీణాస్వరములు, పూర్ణాయుర్దాయుఁడై మసిన అతని కుమా-
రునకు యావజ్జీవము వినఁబడుచు వచ్చి, తండ్రిగారితో నాట-
పాటలయందుఁ గడపిన సాయం సమయములు జన్మాంతము
వఱకు జ్ఞప్తికి వచ్చుచుండును. జాగరూకత, నూతన షషయ-
ములను దెలిసికొనుటయందాసక్తి, స్వచ్ఛమైన మనస్సు, వీనిని
గలిగి, బుద్ధిమంతులును తెలివిగల వారును నగున్న హితులతో
పెలుఁగుచు, వారిలో గోష్ఠిచేయుటయం దిచ్చగలవాఁడైయుం-
డును. యుక్తాయుక్త విచక్షత, నిర్మలత్వము, సౌహార్దముకలవా-
డని మెప్పువడసినందున, నిరుగు పొరుగువారేమి, పౌరవ్యాపార-
ములలోను, దేవస్థానవిషయములలోను దిరుగుచున్న పెద్దలేమి
ఇతని సలహాను గోరి వచ్చుచుండురు. శుద్ధుఁడు, శాంతుఁడు,
దాంతుఁడునై, కార్యములను పూనికతోను, నేర్పుతోను,
చాకచక్యముతోను ఇతఁడు నెఱవేర్చుచుండును. కావుననే
'ఆలియాఫోలైరీ' యీయనను జేబట్టి, యీయనకార్య నిర్వా-
హక భారముచుగొంత తాను శ్రద్ధాభక్తులతో వహించెను.

ఈ దంపతులకు పదుగురు బిడ్డలైరి. సం॥ 1690 - రము
డిశంబరున, జాను; సం॥ 1692 - రము నవంబరు తే-22-న దిని,
పీటరు; సం॥ 1694 - రము సెప్టెంబరు తే - 22 దిని, మేరీ యను

కూతురు, సం॥ 1697 - రము ఫిబ్రవరి తే - 4 దిని, కేము; సం॥ 1699 - రము జూలై తే - 9 దిని, సారా యనుకొమార్తె; సం॥ 1703 - రము డిశంబరు తే - 7 దిని, తామసు, సం॥ 1706 - రము జనవరి తే - 6 దిని, బెంజమిను ఫ్రాంక్లిను; సం॥ 1712 - రము మార్చి తే - 27 దిని, జేను యను కొమార్తెయుఁ బుట్టిరి. 'జేను' అందఱిలోను చాల చక్కనిది. అందఱికి ముగ్గు విడ్డ. బెంజమినుకు ముద్దు చెల్లెలు. వీరిరువురు అటు నదివత్సరములవఱకు కుత్తర ప్రత్యుత్తరములను జరిపుచుండిరి.

'బెంజమిను ఫ్రాంక్లిను' అదివారిమునుఁ బుట్టెను. క్రైస్తవ లయమున కిరువది గజముల దూరములో వీరి గృహము డెను. తండ్రి ఈ శిశువును జీతులలో నుంచుకొని, ఆసమీపమున నున్న యాలయమునకుఁ దీసికొని వెళ్లి, ఆలయాధికారియైన 'డాక్టరు విలార్డు'చే, శిశువునకు జ్ఞానస్నానముఁ జేయించి 'బెంజమిను' అని తన తమ్ముని పేరిడెను.

పెద్దకుటుంబములో జన్మించి పెలుగుట శిశువుయొక్క పురాకృత పుణ్యఫలమేగాని మఱి యొకటికాదు చెడుచూర్గముల యందుఁ బ్రవర్తించుటకు శిశువున కవకాశములు తక్కువగ నుండును. తన్ను ప్రేమించువారు చాలమంది యాయు, తాను చాలమందిని ప్రేమించవలె ననియు తెలియును. పది మందిలో తానొక్కఁడనే భావమును బొంది, వారలకుఁగూడ

తనవలె చైతన్యము, స్వభావము, మనుకారములు గలవని తెలిసికొన మార్గముగడును.

ఈమ వచ్చి సంతానవంతుడైన పిదప, తండ్రితో సహా పంక్తిని కూర్చుండెను పన్నెండుగురు సోదర సోదరీలను బెంజమిను ప్రాంక్లిను జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చుకొనుచుండును. బాల్యావస్థలో తమ గృహమందుఁ బొంగిన సౌఖ్యమునకు, నితఁడును, ఇతని చెల్లెలు జేనును, నిదర్శనులయి యున్నారు “సంసార పక్షముగనున్న మన గృహములోఁ బెరిగితిమి. లెస్సగఁ దిండీతిని, కోరిన సత్త్వములను గట్టుకొని, చలి కాచుకొనుచు, మనలో నేవీధమైన యుంకిలిలేక, కలసి మెలసి యుండెడి వారము. పెద్ద లందఁ జనుకూలముగనుండెనెవారు. సర్వత్ర, వారు గౌరవమును బొందుచు వచ్చిరి” అని ఈమె వ్రాయుచున్నది.

కోస్తను పట్టణమందు నానాటికిఁ బృథ్విగొంది, జోషయా ప్రాంక్లిను ధనికుఁడాయెను. ఇంగ్లాండు దేశముందుండిన నితని తమ్ముడు, బెంజమిను, ధనికుఁడు గాలేదు. బంధువులకు స్నేహితులకు వాత్సల్యమును గనఁబఱచి, అతఁడు సుగుణ సంపత్తులను గలవాఁ డియ్యెను కాని, సర్వకాల సర్వాస్థలయందు నుండవలసిన కొన్ని గుణములు అందు ముఖ్యముగ రాజ్యక్రాంతి ఖోభలు సంభవించునెడ తాను స్థానభ్రంశ మంద కుండుటకు

వలసినవి ఈతని యర్హతలకుండును. దీనిబట్టియే “తన మేలుకు మించిన తాకికుండు” అని ఇతని యన్నకుమారుఁ డితని విషయమై వ్రాసెను. దీనికి తోడుగ, సంసారిదుఃఖము లితనిని బొందసాగెను. క్రమముగ, భార్య, నోమ్మందుగురు పిల్లలు వియోగమంద, ఇతని తాకికవ్యాపారము లన్నియు నానాఁటికి క్షీణించెను. కాని, యెన్నికష్టములు వచ్చినను, మనస్సును దృఢముగ నిలుపుకొని, చిదానంద స్వరూపుడై, తనకు లభించిన గ్రంథములను జరుపుచు, కాలయాచనముఁ జేసెను. వ్యాసములు, మతబోధక వచనములు, మొదలగువానికితఁడుసంపాదకుఁడుగ నుండెను. తనకాలమునందలి రాచకీయ విషయముల కనుగుణ్యముగ తానుచేసిన స్వరలయరాహిత్యమైన పాటలఁ బాడుటయందత్యధికాసక్తిఁ జూపుచు వచ్చెను. భార్యాశుత్రాదుల వియోగముఁబొంది, స్నేహితులచే విడనాడబడినహించి, తన యన్నకుమారుఁడు తన పేరుకలవాఁడనివిని సంతసించి, వానియొగఁజేయుము లఱయుచు వచ్చెను.

“శోషయా,” “బెంజమిను” లిరువురును, తమ యోగక్షేమములను తర ప్రత్యుత్తరములచేదెలిసికొనుచుండిరి. అవి వీరి వంశచారిత్రయందిమిడి యున్నవి. నానాఁడు తనయన్నకుమారునికి బెంజమిను బంపిన పద్యము లీ బాలుని జీవనము విషయమై తెలియఁదగిన ప్రథమాంశముల కాధారములు.

ఇతఁడు పారశాలలో తగుమాత్రము విద్యనభ్యసించెను. పూజ నియమములను తండ్రి, ప్రేమాస్పదయైన తల్లి పీఠిరుచు పురుషార్థములకయి జరిపిన గృహస్థాశ్రమము, ప్రత్యక్షకాలవి స్ఫూర్తివిషయావలోకనము, తండ్రిగారి పుస్తకములు. స్నేహితులు, నీనిని మించి పినతండ్రి బెంజమిను పంపిన యచూర్యసీతి బోధక లేఖలు, చిన్ని బెంజమినునకు మార్గసూచకములయ్యె.

బుద్ధిని వికసింపజేయు నీ విషయములు, బెంజమినునకు సం॥9-వములుప్రాయమువచ్చువఱకుఁ బ్రసరించెను. బాలుఁడు మందబుద్ధియైన పక్షమున నివి శ్రేయోదాయకము లయినవై, కానివై, విమర్శించుటకు ఎడ ముండియుండును. కాని సహజముగ నూత్ముబుద్ధిగలవాఁడై, నూతనవిషయ పరిగ్రహణేచ్ఛగలిగి, మేధావియైన బెంజమిను విషయమై, యివి శ్రేయోదాయకము లని వేరుగ చైప్పనేల?

ఈయన బాల్యావస్థలో జరిగిన ఒక్క యంశముసర్వజన సామాన్యముగ తెలిసినదే. “నే నేను సంవత్సరములు ప్రాయముగల వానిగ నున్నప్పుడొక పండుగ రోజున నా స్నేహితులు నాజేబునిండ డబ్బులు పొసిరి. వెంటనే, నేను పిల్లలాడుకొను వస్తువులు దొరకు దుకాణమునకుఁబోయి, యక్కడ యాకస్మికముగ నొక బాలుని చేతిలోనున్న యీలనుజూచి, దాని ధనిని విని సంతసించి, నా జేబులోని

డబ్బులన్నియు ఆ బాలుని కిచ్చివేసి, యాయీలను బుచ్చుకొంటిని. దానిని బట్టుకొని, యింటికివచ్చి, మహాలోల్లాసముగ నీలగొట్టుచు, నింటినాలుగు వైపులు తిరిగి నందున, నింటి వారందఱు చికాకుపడిరి. నాయన్నదమ్ములు, చెల్లెండ్రు, నేను గొన్నవస్తువును జూచి నవ్వి, దాని ఖరీదు కంటె నాలుగు రెట్లు హెచ్చుసొమ్ము నిచ్చినా నని చెప్పి, పరిహాసముజేసినందున, నాకు విచారిము గలిగి, యీలకొనిన సంతోషము లేక పోయెను. హెచ్చుగనిచ్చినసొమ్ముతో దీనికంటె మంచివస్తువులను గొనుటకు వీలుపడియుండు ననుట నా మనస్సును నదానొప్పించుచున్నందున, నుత్తరోత్తరమిది నాకు మేలును గలుగజేసెను. ఎన్నడైన, ననుపయోగమైన వస్తువును గొనుటకు నుద్యుక్తుడ నైనప్పుడు, ఈలకువలె హెచ్చు సొమ్ము నిచ్చివేయును నేమోయని జ్ఞప్తికి దెచ్చుకొనుచు, ధనమును వృథావ్యయముజేయుట మానివేసితిని” అని ప్రాక్తిని తన స్వీయచరిత్రయందు వ్రాసియున్నాడు.

చిన్ననాటనుండి, బెంజమిను పుస్తకములు చదువుట యందాసక్తి జూపుటచే, నితనిని గ్రైస్తవధర్మమునకై నియోగింపవలె ననితండ్రి యాలోచించెను. ఈ నియోగమును పినతండ్రి బెంజమినుగూడ సంగీకరించి, తనవద్దనున్న ప్రాచీన మహోపన్యాస సంపుటముల నితని కిచ్చెను. జోషయాను

సతః తేషు, ఇతని యితర సహోదరులు స్వానుగుణోచితవ్యాపారములయందు ప్రవేశించిరి. బెంజమిను శిశువుగ నుండి నపుడే, “జోషయా” యను యన్నగారు సముద్రముపైని దేశాంతరగతుఁ డయ్యెను.

సం॥ 8 - రములు ప్రాయ మప్పడు, “బోస్తను వ్యాకరణ పాఠశాలలో” బెంజమిను ప్రవేశ పెట్టబడెను. మొదటి సంవత్సరమున, ఇతఁడు తన తరగతిబాలుర నతిక్రమించి, మైతరగతి చదువునకు యోగ్యతాపత్రాని పుచ్చుకొనుసమయమున, కుటుంబ భార మత్యధికమై నందున ఇతనితండ్రి, పైచదువు చదివించుట తనస్థితికి మించిన పనియని యాలోచించి, కుమారుని చదువు మాన్పించెను. కొంతకాలమునకు పిదప బోధన, లేఖన, గణితములందు ప్రవీణుడని పేరొందిన “జార్జి బ్రామువేలు” పెట్టిస పాఠశాలకు బెంజమినును బంపిరి. ఒక సంవత్సరపర్యంత మాపాఠశాలలోనుండి బాగుగ వ్రాత వ్రాయుట నేర్చుకొనెను గాని, గణితము మాత్ర మతనికి బట్టునడలేదు. పదిసంవత్సరముల ప్రాయము వచ్చుసరికి, విద్యాభ్యాసము సరిపోయినది. నాట నుండి వ్యాపారములోదిగి, తండ్రికి సహాయముఁ జేయుచు, మూసలలోకఱిగినకొవ్వనుపోసివత్తులనుదింపుచు, నుకాణము వద్ద సరకులనమ్మి, జాబులను వ్రాయుచు వచ్చెను. ఈ వ్యాపారమెంత యసహ్యకరమైనను, శ్రద్ధాభక్తులతో దానిని జేయుచు,

“తనయాశ్రమ ధర్మమెవఁగు పూనికతో నడపునో, నాఁడు మూర్ఖాభిషిక్తులసాన్నిధ్యమును బొందును; తుచ్ఛులను బొందఁ డని,” రాజర్షియైన సాలమను చెప్పిన సీతివాక్యమును తండ్రితన స్ఫురణకు సదా తెచ్చుచుండెనని తన స్వీయచరిత్రలో ప్రాంగ్లిను వ్రాసియున్నాఁడు. ఏబదిసంవత్సరములు గడచిన వెనుక డాక్టరు ప్రాంగ్లి నని పేరువహించి, రాజన్యుల సాన్నిధ్యముననుండి, యీ సీతివాక్య లితఁగు స్ఫురణకు దెచ్చుకొనుచుండె నట.

పనులు పుచ్చుకొనుటయగు దంతిగా కారిత్యమును తండ్రి వహింపబడఁచ, బాలక్రీడలయందు విహరించుటకును, పుస్తక ములు చదువుటకును బెంజమినున కవకాశము దొరకుచుం డెను. సముద్రదీవిమున నివసిచుటచే, జలక్రీడలయందు దామోదము బెంజమినునకు కలుగుటసహజము. చిన్న పడవలనునడపుట యందేకాక, యాచుటయందుఁగూడ, ప్రావీణ్యమును ఇతఁడు కొద్దికాలముతో నేనుపొంది చెను. ఈతయందత్యధికమోహము గలవాడై, ఎయ్య ముదిరినను దాన్నిఁ బ్రేమతోఁ జూచు చుండెను నేచ్చుకొనదగిన ముఖ్యాంశములలో దీనిని నొక దానిగ నెంచి, తన యభిప్రాయమును స్థిరపఱుచుటకై యనేక వ్యాసములను వ్రాసెను.

‘ఒకరోజున గాలిపటమును వినోదార్థమెగరవేసి, దరిద్రా పుగ మైలు వెడల్పుగల యొక సరస్సు సమీపమనకు వచ్చి,

యొడ్డన నొకకొయ్యకుఁబటముయొక్క దారమునుగట్టి, నేనిఁడు
టకు నిటిలోగిరి, యంత రాశమున నెగురుచున్న పటముచుజూచి
సంకోషించుచుంటిని. ఎగురుచున్న పటముఁ బట్టుకొని, యీద
వలెనను అభిలాషఁగ నొడ్డనకువచ్చి, దారముచు విప్పి, చేతఁ
బట్టుకొని, నిటిలోనికి వెళ్లి, వెలికిలఁబడుకొని, చేతులతో
దారముఁ బట్టుకొని నంచున, నీటిమీఁద మనోహరముగ లాగ
బడితిని నాదుస్తులనవతలిగట్టునకుఁ దీసికొని రమ్మని నా స్నేహి
తునితోఁడెప్పి, సునాయాసముగను, చెప్పవలవిగాని మనోల్లా
సముఁగోను లాగఁబడి, సరస్సును దాటితిని" అని తన స్వీయ
చరిత్ర యందొకచో నీతఁడు లిఖించియున్నాడు.

నీటిభయము లేకపోవుటకుఁ దోడు, తొడ్డి యొక్క వ్యాపా
రమునందు రోతపుట్టుటచేత సముద్రముపై యాత్రజేయుట
యంగిరిని కభిలాషకలిగినాడున, తొడ్డికి మనోవ్యాకులము
విశేషముయ్య. దైవికముగ, సా॥ 1715-ర ప్రాంతమున, నితని
పినతొడ్డి బెంజమిను తన బీవిత కాలానశేషము తన యన్న
గారినిద్ద వ్యయపఱచుటకు నుద్దేశించి, యమెరికా దేశమునకు
వచ్చెను. ఇట్లు చేరిన యన్నదమ్ముల కుటుంబములు రెంటికిని
స్నేహము కుదుర, సహోదరు లిరువురును కలిసి నొక్కిచెప్పి,
చిన్ని బెంజమినునకు సముద్ర ప్రయాణమండలి యత్సాహ
మును విఠిచివేసిరి.

అనేక కావ్యములను, సంక్షిప్తమతబోధకోపన్యాసములను ఇతని పినతండ్రి యింగ్లాండు దేశమునుండి తీసికొని వచ్చెను. అతఁడు స్థానిక భావసమన్విత విశుద్ధనాయత్త చిత్త్రాయన కపట రాహిత్య మకోవ్యాపారముల నాపాదించు సరస్వతినిత్యచతుర భాషణాబులచే యుక్తియుక్తముగ తన పేరింటిగానికి బుద్ధులు గఱపి, సంకేతలిపిని నేర్పి, తనకుంటలె సన్మార్గప్రచారణీయు నిగఁజేసి, యతని నీటిప్రయాణసన్నాహమును నిషేధింపించెను. నాలుగు సంవత్సరములు దనయన్నగారి గృహమందు నివసించి, తనకుమారుఁడు, సామ్యుల్, వివాహమాడి, వేరుకాపురము పెట్టి నందున, పినతండ్రి బెంజమి నక్కడ నివసించుటకుఁ బోయెను. ఇతఁడు సం॥ 77-రములు జీవించి, సం॥ 1727-రమున లోకాంతర గతుడయ్యెను.

యశావనుడైన బెంజమినుమొక్క విద్యాసక్తి, యశావసు వంతులచేఁ బరింపఁబడిన గ్రంథములయందఁ బ్రసరించుటయే గాక, జ్ఞానోదయోద్దేశ సద్గ్రంథపారాయణమును సహితముఁ బ్రేరేపించెను. బనియనువ్రాసిన “యాత్రికుని సంచారిము” అను గ్రంథము, పూటార్కు వ్రాసిన “మహానీయుల జీవనములు”ను నతనికి శ్రేయోదాయకములయినవి.

“నేను చదువుకొను దినములలో” “మితండ్రిగారివలన వ్రాయఁబడినదని నే ననుకొనుచున్న ‘సన్మార్గోపదిష్టవ్యాసము’

లను పేరుగల గ్రంథము నాకు దొరికినది. ఈగ్రంథమిదివఱ కెవరిదో, వారు దీనిని నిరాదరణతోఁ జూచుచుండి రనుటకు తార్కాణముగ, దీనియందు కొన్ని పత్రములు దినిగి యున్నవి; అయినను, శేషించిన పత్రములను జరుపుటవలన, నాఁడొచ నావృత్తి నూతనపథాన్వేషణ విముఖయై, యావజ్జీవము నన్ను సన్మార్గప్రవర్తకునిగఁ జేసెను. కీర్తిదాయకములైన వ్యాపారము లన్నిటిలోను, సత్కర్మనిరతుల నడచడిక లమూల్యము లని శోచుచున్నది. తమరినుకొనుచున్నప్రకారము, నేనే సర్వజనోపకారియైన యెడల, చేనటు లనిపించుకొనుటకుఁగారణ మీ గ్రంథమేయని యూహించవలెను” అనిలేఖరు వ్రాసెను.

చుతాచారముతోను నిష్కతో నితనినిఁ బెంచిరి. విధిప్రకారము సోదర సోదరీలతో నితఁడు క్రైస్తవాలయమునకు వెళ్లవలసియుండెను. అన్యోన్యముగాగముతో బిడ్డలు తలిదండ్రులయెడ శ్రద్ధాభక్తి వినయపూర్వకముగ నడచుచుండిరి. భోజనాద్యంతములఁ జేయుప్రార్థన చాలకాలము బట్టుచున్నందున, నది మనస్కులించకి, “నాయనగారు దైవప్రార్థన నొకమాటు సేసిన, కాలాత్రిక్రమణము జరుగ దని” బెంజమిను నుడివెను.

మొత్తముమీఁద, బెంజమిను బాల్యవస్థ సౌఖ్యముగ జరుపఁబడెను. జీవితాంతమువఱకే బోస్టనుపట్టణమందలి యన సనే నతఁడభిలషించుచుండెను, సం॥ 82 - రములు ప్రాయ

మప్పుడు సహితము తన జన్మస్థానము సత్యావరముతో స్మరించుచు వచ్చెను. నిర్మలహృదయముతో స్వచ్ఛందముగ క్షీణలయందు విహరించిన ప్రదేశములందుఁ దిరుగసంచరించుట కెంతయుఁగోరికొరియలభ్యమనియెంచి, బోస్తనుపురవాసులతో సంగమించి, సావకాశమైనపు డెల్ల వారితో సతః శిష్టాగోష్ఠిని కాలము జరపుచునామోదించుచుండెను. “బోస్తనుపట్టణాచారములు, అక్కడి సమాసావృత్తులు, మాటఘోరణి, కంఠసరళత యివి యన్నియు సంశోషదాయకములై, నన్ను పునరోద్ధారణచేయునవిగా తోచెడివి” అని బెంజమిను వ్రాసెను.

రెండవ ప్రకరణము.

భోగ్యను పట్టణము - శుశ్రూష.

రెండుసంవత్సరములవఱకు బెంజమిను తండ్రికి సహాయముఁ జేయుచు వచ్చెను. తన జ్యేష్ఠభ్రాతృ జాను ప్రాంక్షిను, చిన్న నాటనుండి తండ్రికి పనిలో సహకారియై యుండి, రెండవసంవత్సరంతమును వివాహమాడి, 'గోషు' దీవికి కాపురమువెళ్లి, సబ్బు, కొప్పు నత్తులు, తయారు చేయుచుండెను. ఈకారణము చేత, బెంజమినుసహాయము తండ్రికి ముఖ్య నశ్యకమై, తన కిష్టములేని పనినుండి తప్పించుకొనుటకు మార్గములేవియు బెంజమినుకు గానరాకుండెను. ఈ సూచనలవల్ల చాలదుఃఖాక్రాంతుడై, యసంతుష్టి బెందినందున, నతఁడు సముద్రయానముఁ జేయుటకు బ్రయత్నించునేమోయని భయపడి, యతనికి మనస్కరించిన వ్యాపారమునందు నియోగించుటకు తండ్రి యుద్యక్తుఁ డాయెను. వడంగులు, తరిమెన కట్టువారు, కంచరి వాండ్రు—వీరియంగళ్లకు తండ్రి కుమారుని గ్రమముగఁ దీసికొనినెల్లి, యేవ్యాపారమునందితనికి మొగ్గులకో, దానియందతినిఁ బ్రవేశపెట్టి, యోడప్రయాణమును మానిపింపవలెనని తండ్రి యాలోచించెను.

లండను పట్టణముం దచ్చుకొట్టుటను నేర్చుకొనిన బెంజమినుయొక్క జ్యేష్ఠభ్రాత, జేమ్సు ఫ్రాంక్లిను, బోస్టను పట్టణమునకు వచ్చి స్వంతముగ ముద్రాక్షరశాలను బెట్టెను. ఒక సంవత్సరమునకు పైగా నితని కచ్చుకని లేక యుండెను. వర్తకులకు చిన్న పుస్తకముల నచ్చువేసి యిచ్చుటయు, స్త్రీల కుపయోగమైన పట్టు, నార, చీట్లమీద ముద్రించుట, మొదలుగోగల పనుల జేయుచు వచ్చెను.

తండ్రి కుమారులు కార్ఖానాలను గ్రమముగఁ దిరిగి చూచి నపుడు, ముద్రకుని వ్యాపార మంతగ వీరికి వచ్చినట్లు కనబడెను. ఎందుచేత నన, ఈ వ్యాపారము జేయుచున్న జేమ్సు కింతగా లాభము లేనందున, కుటుంబములో నిదివఱకే యొకఁడ వ్యాపారము జేయుటయే, చాలు నని తండ్రి యెంచెను.

జేమ్సు ఫ్రాంక్లిను వ్యాపార మారంభముచేసిన రెండవ సంవత్సరమున, బెంజమినుకు గ్రంథపారాయణయందండు అపరిమితాభిలాషను తల్లిదండ్రులుచూచి, చాల యాలోచనపైని, ముద్రకుని వ్యాపారమును నేర్చుకొనుటకై, జేమ్సుకు శుశ్రూష చేయునట్లులు బెంజమినును నిర్ణయించిరి. ఓడద్రయాణాభిలాష మనోగతమైనందున, నీ గురుకులవాసమునకు బెంజమిను మొదట శంక జేసెనుగాని, తుదకు సమ్మతించి, దీని పూర్వోత్తర మంతయు తన చరిత్రలో వ్రాసికొనెను.

“నేను సం॥ 12-రముల ప్రాయము వాడను. నాకు సం॥ 21-రమువచ్చునఱకు నేను శుశ్రూష చేసి, యాఖరు సంవత్సరమున కూలివాని వేతనములను బుచ్చుకొనవలయునట. కొద్ది కాలములో బనిని బాగుగ నేర్చుకొని, నాయన్న కెంకో సహకారిగ నున్నాను” అని స్వీయచరిత్రలో బెంజమిన్ వ్రాసెను.

ఇతరు శుశ్రూష చేయుకాలములో, నిప్పటివలె, బోర్టరు పట్టణము పుస్తకములకు, విద్యకు స్థాన మని ప్రసిద్ధి కెక్కినది. బెంజమిన్ పుట్టుట కిరువది సంవత్సరములు పూర్వము, పుస్తకములమ్మవారయిదుగురు నూత్రమీపట్టణమునందుండిరి. ఈనాటికి పదిమంది పోగయిరి. కావలసిన పుస్తకముల నిండ్లందునుండి తెప్పించి, నిలవచేయుటయే కాక, మతోపన్యాసములు, వివాద గ్రంథములు, పంచాంగములు, నారుపాటలు, (Ballads) చిన్న పుస్తకములు మొదలగువానిని ముద్రింపించి ప్రచురించుచుండిరి. వీరికి దైవిక గ్రంథములే మూలాధార మయినవి. అయినను మాతృదేశమందు బుధులు పరనచేసెడు ముగ్రిత నూతన గ్రంథములన్నియు, నూతనసీమలకుఁ (Colonies) దేబడి, యక్కడి పట్టణము లందలి సాహిత్య విద్యానైపుణులచే ధారాళముగఁ జదువఁబడుచుండెను.

పుస్తకములు గొనుట కశక్తుఁడైనందున, పుస్తకములమ్మవారివద్ద పనిచేయువాని సహవాసమూలముగ వానిని

సంపాదించి బెంజమిను చదువుచుండెను. యజమానుడు పుస్తకము లేకపోవుట వలనఁ గోపగించు నేమోయను భయముగలిగి, సాయంత్ర మరుపుగఁ దెచ్చిన పుస్తకమును మరుచటి యుదయమున నిచ్చివేయవలసిన ధర్మము గనుక, రాత్రి చాలభాగము మేలుకొని దాని నీతఁడు చదువుచుండెను. “కొంతకాలము గడచిన పిదప, వివేకియు, సూక్ష్మబుద్ధిగల యొక ‘మాత్యూ ఆదాముస్’ పేరుగల వర్తకుఁ డొకఁడు పుస్తక భాండాగారముగలవాడై, మా ముద్రాక్షర శాలకు తొలచుగ రాకపోకలు కలిగి, నన్ను తన భాండాగారమును జూచుటకు రమ్మను నుని వేడి, చదువుటకు నేనుగోరిన పుస్తక ములను బనులించుటకు సంతసించెను ” అని ప్రాంక్షీను వ్రాసెను.

నవీన సుహృదులు తన కప్పడప్పు డిచ్చుచున్న కావ్యములు చదువుటచే తన పితృతండ్రి బెంజమినుచుబోలె, యతఁడుకూడ కవనముఁ జెప్పుట యం దభిరుచికలవాడై, యంత్య నియమా ములతోఁ గూడిన చరణముల నేకములుగఁ జెప్పెను. ఈ రచనా శక్తిని సార్థకముగ వినియోగింపవలె నని, నితనియన్న, జేమున కాలోచనపుటైనను. ఆ కాలమునందు వీధులలో నారుపాటలు పాడుట వాడుకయై యుండెను. సముద్రపు దొంగల ‘సాహస కృత్యములు, సరఫారకుల నుడిదీయ కథలు, దారికొట్టు దొం

గల పరాక్రమములు, భయావహమైనయోడలవిధ్వంసనములు, ఘోరమైన పాపములు, తదితర తత్కాల సంప్రాప్తానుభవాధిక్య విషయములు, నివి యన్నియు శోకరసాశ్లేష్ట ఛందో నిబద్ధకావ్య స్వరూపాలంకృతంబులై, గ్రామపురసీమలయందమ్మ బడుచు వచ్చినవి. అన్నగారి ప్రోత్సాహమున, బెంజమిను సర్వ జన సమ్మోదసఫలైకరించనాయత్త చిత్తుండయ్యెను.

తన కవనము రసవిహీన మైనదని బెంజమి నొప్పుకొనెను. ఇతనియన్న లక్షణ విరుద్ధము లయిన కావ్యములను ముద్రింపించి, ఇట్లుబద్ధికై పైగ్రామములకు బాపుచువచ్చెను అయినను, కుమారుని సచ్చిత్తిరిరక్షింపవలయునని. అతని రచనాలోపములను జూపించి, యిట్టి లక్షణ విరుద్ధకవులు దరిద్రులగుదు రని చెప్పి, యీకవనరచనయం దెన్నటికిని యాధిక్యతను బొందుట కష్టమని బెంజమినుకు జూపించి, దాని సతతము విడుచునట్లు తండ్రిచేసెను. తండ్రిగారి విమర్శనల మూలముగ, బెంజమిను శ్రృంగారరచన గద్యశైలిని వ్రాయుటకు మృక్కుడాయెను.

వాదప్రియుడు, మాటకాఠియు, గ్రంథపరసలోలుడైన 'జానుకాలిన్సు' అను సతత డీతని కీసమయమున సహకారియైయుండెను. పితృసంబంధ వివాద వైదిక గ్రంథపరస మూలమున, ప్లాంక్షినుకూడ వివాదోద్ధిత చిత్తుడైనను, తుదకీ

మధ్యకాలమునఁ జయ్యెను. శాస్త్రాభ్యాసము స్త్రీల కంతవఱకు సార్థకమో యనెడి వాదము స్నేహితు లిరువురికి జరిగెను. శాస్త్రజ్ఞానము స్త్రీలకు గలుగదని కాలిన్సు, గలుగునని ఫ్రాంక్లిన్, వాదించిరి. మంచివాగ్ధోరణి లేనివాఁడుగాన, వాదములో స్నేహితుఁడు చెప్పిన హేతువులకంటె, సతనివాక్ర వాహమే తనను నోరు మూసికొనునటుల చేయుచున్నదని బెంజమిన్ భిప్రాయపడెను. ఇదమిద్దమని నిర్ణయింపకయే, స్నేహితులకు వియోగము కలిగెను. కొంతకాలమువఱకు వీరు కలిసికొనుటకు వీలులేకపోయినందున, తన వాదములయొక్క సారాంశములను వ్రాసి బెంజమిన్ కు కాలిన్సుకు పంప, సతను వానినిఁ జదివి బ్రత్యుత్తర మిచ్చెను. ఈ యుత్తరప్రత్యుత్తరము లొకనాఁడు తండ్రిచూచి, వాదాంశము నెత్తక, ప్రతివాది యొక్క నిర్దుష్టశైలిని స్తుతించెను. షర్లక్రమమందు, వాక్య విరామస్థాని నిబంధనయందు, బెంజమిన్ నిర్దోషియని చెప్పి, స్పష్టత, సొపు—యీరెండును ప్రతివాది శైలిలోఁ గనబడుచున్నవని నిదర్శన వాక్యములను తండ్రి సూపించెను. తండ్రి చేసిన యాక్షేపణన్యాయమనితోచి, నాఁడు మొదలు బెంజమిన్ కు తన శైలిని జక్కఁ జెట్టుట కుద్యుక్తుఁడాయెను.

నానావిధ గ్రంథపఠనమునకు, శుశ్రూషచేయుచున్న బెంజమిన్ కు కాలమెటుల సమకూరెను? సాయంసమయముల విరామ

ముందే కాబోలును. ఇది లేకపోయిన, దీపములు పెట్టిన తరువాత విశ్రాంతికాలముండెను. ఇతనుమాంసభక్షణమాని, శాకభక్షకుడై, తనకు వంటచేయువారి కెంతయుఁ గష్టముఁ గలుగఁజేయుచు వచ్చెను. భోజనమునకై యిచ్చుచున్న ద్రవ్యములో సగమే సరిపోవునని బెంజమిను చెప్పినందున, అన్నగా రెంతయు సంతసించి సగమే యిచ్చుచు వచ్చిరి. అతను (బెంజమిను) శాకభక్షకుడైనందున, నీ సగము సొమ్ములో సగము భోజనపదార్థములకు వినియోగించి, మిగిలిన సొమ్ముతో పుస్తకములను కొనుచు, ముద్రాక్షరశాలయందు భోజనము చేసి, విరామకాలములో వానిని జదువుచు వచ్చెను. ప్రాతఃకాలమున వేగముగ లేచి, పనియారంభముకు ముందొక గంటవఱ కతఁడు చదువుచుండెడి వాఁడు.

మూడవ ప్రకరణము.

వార్తాపత్రిక - పరారి.

ఇట్లు, గ్రంథావలోకన కుశూహలాయత్త చిశ్శిత్తుండై, కాలమును బెంజమిరు గడపుచుండ, నాస్తికాభిప్రాయములు కొన్ని యబుద్ధి పూర్వకముగ నితని నాక్రమించెను. ఇవి మన స్సను వ్యాకుల పెట్టినందున, మిక్కిలి దుఃఖాక్రాంతుడై, కాలక్రమమున యుక్తాయుక్తవిచక్షణ సంపన్నుడై, వీనిని వదలి పెట్టెను. ఇట్లు మనస్సును శుద్ధిచేసి మతమున శెట్టియుపద్రవము రాకుండ, కల్లోలావృతమైన యశావనకాలమును దాటించి నందున కితఁడెంతయు కృతజ్ఞత కలవాడై, వృద్ధాప్యమునగూడ పరమేశ్వరుని ధ్యానించుచుండెను.

కేము ప్రాంక్షిను వ్యాపారమునానాట పృథ్విసౌందసాగి, సోదరు లిరువురికి యుత్తరోత్తర మైహిక సుఖములను సంఘటించుకాలము సమకూరెను. బోస్ట్ను పట్టణమందలి 'తపాలా ఫీసు' యజమాని యొక వార్తాపత్రికను బ్రచురింపించి ప్రకటన చేయుచుండెను. అచ్చట వ్యవహారరీతిచే మనస్పర్థలు కలిగినందున, నతనిని యాయుద్యోగమునుండి తొలగించి, కొండఱు ప్రముఖులు తమ శ్రేయస్సును బురస్కరించుకొని, మొదటి

పత్రికకు ప్రతిగా, మఱియొక పత్రికను తమ వ్యవహారానుకూలముగ ముద్రింపించి ప్రచురించుటకు పూనుకొనిరి. తపాలాఫీసు యజమానత్వమునకు క్రొత్తగ వచ్చినవానిని వీరు ప్రోత్సహపఱచుటకు నిశ్చయించుకొనిరి. ఇదియంతయు బెంజమిను పనిలోఁబ్రవేశించిన రెండవసంవత్సరమున జరిగెను. ఈవార్తా పత్రికకు తనను సంపాదకునిగ నియోగించెద రని నితనియన్న యువ్విఘ్నాదుచుండి తుదికు విఫలమనోరథుడై “బోస్టను గెజెటు” అను పేరుతో, సూతనముగ వార్తాపత్రికను సిద్ధపఱచుటకై చాలధనమును వ్యయపఱచెనుకాని, అచ్చట తుదికు స్వల్ప కలహములు తటస్థింప దానినిగూడ విఫలవలసిన వాఁడాయెను. తక్కువగలవారు ఈపత్రికను మఱియొకనిచే నడిపింపసాగిరి. వారటులుచేయుటద్రోహమనియెంచి, జేమ్సు తన స్నేహితులు యెంత చెప్పినను వినక, కార్యణ్య బుద్ధివహించి, యొక పత్రికా ప్రచారమునకే యెడములేని సందర్భమున మూడవ పత్రికను ప్రచురించుట కుద్యుక్తుడై, సం॥ 1721-2 ము ఆగష్టు తే 17-ది సోమవారమున, “న్యూఇంగ్లాండుకోరాన్టు” అను వార్తాపత్రిక యొక్క ప్రథమసంచికను స్వంతముగ ప్రచురము జేసెను.

సూతన సీమలలోఁ బ్రచురింపబడు పత్రికలయందుఁ బ్రముఖమై, లోకోపకార బుద్ధిగలిగి, సాహసముతోను సరసముగాను చదువరులకు ప్రకరణములను ప్రదర్శించుచున్నందున,

‘కోరాన్తు’ పత్రికను నలుగురు శ్లాఘించుచుండిరి. కడమ పత్రిక లేక రీతిని నుండుటచే విరసములై యంతగ శ్లాఘనీయములై యుండలేదు. “కోరాన్తు” పత్రిక లోకవార్తలను, వ్యాసములను, కట్టుకథలను, ప్రకటించుచు తాత్కాలిక వ్యవహారములను నిష్పక్షపాతముగ విమర్శించుచుండెను. ఇట్లు ధైర్య స్థైర్యములతోఁ గూడిన దగుట, నిది పురవాసులకు అనుకూల ప్రతికూల విషయములను చచ్చిపునెడ వారికి క్రమముగ హర్ష రోషములను బుట్టించుచుండెను.

ఇక్కాలమంతయు మన బెంజమినుయత్సరిములకూర్పుచు, వివాదాభిలాషియైనను, యే విధమైన వివాదముతోను దిగక, తన పనిని చూచుకొనుచుండెను. సోదరభావ మంతఃకరణ పూర్వకము కానిదిగా, సోదరుఁ డితనిని కూలిచానిగఁ జూచుచు, నుకస్సులు కలియసందున, మాటలనువ్యయపఱచుచు, నొక్కొక్కఁడొ డితనిని గొట్టుచు వచ్చెను మఱికొన్ని సమయములయందున్నదమ్ముల వివాదములను దండ్రీ బరిష్కరించి బెంజమిను పక్షముం తిప్పు చెప్పుచుండును. ఈ దుర్భావము కలవాఁడై, తమ్ముని యభిలాషలను చదువును గురైఱుగ లేనందున, సం॥ 16-రముల యీడురాకపూర్వమే, బెంజమిను యించుమించుగ తైలిలోను ధోరణిలోను ‘అడిసను’ను పోలి వ్యాసములను వ్రాయుశక్తిగలవాఁడను సంగతి యన్న తెలిసికొనఁజాలఁడయ్యె.

పత్రికలోనొక ప్రకరణమును వ్రాయనిశ్చయించి, బెంజమిను రహస్యముగ వ్రాసి, శాలాధికారి కార్యస్థానమున బడవేసెను. ప్రభాతానంతరమున సమావేశమైన పత్రికా లేఖకులందఱుక్రమముగ తనవ్యాసమునుచూచి విమర్శించి సంతసించినందున, నతఁడును మిక్కిలి యుప్పొంగి కన్నుల నానందబాష్పములచు విడిచెను. తదనంతరమది వారా పత్రికయందు ముద్రితమయ్యెను.

రానురాను, 'కోరాన్తు' వారాపత్రిక మహాతుంటరియై, పాపాత్ముల కానందసంధాయియై, ధర్మాత్ముల కాగ్రహజనితయై, విచ్చలవిడిగ బోస్తను పట్టణాధికారుల చర్యలు, చట్టములు, సిదాంతములు, పరువును సహితము పరిహసించినందున, నధికారులు కాలమునకు నిరీక్షించి 12 మాసము లూరకుండిరి. తుదకు వారి శాంతమును పోగొట్టునంతటి వ్యాసమొకటి ముద్రితమైనందున, వారు దానినిజూచి పత్రికాధిపతియైన జేమ్సు ప్రాంక్షినును విచారణకుఁదెచ్చి, విమర్శనానంతరమున నతనిని కారాగ్రహవాసిగఁ జేసిరి. కారాగ్రహమునం దొకవారము వాసముచేసి, తన మూర్ఖత్వము, కుభావము నొప్పుకొని, విషయవిధేయ పూర్వకముగ నపచార ఓమాపణ పత్రికను వ్రాసి, దొరతనము వారికిఁ బంపుకొనెను. వారు కటాక్షించి, విడుదలకాజ్ఞనొసంగ, కారాగ్రహ విమోచనమై, ఇతను బయ

టికు వచ్చినప్పటికీ నెలదినములాయెను. మఱికొన్ని యంతః కలహములచే బ్రతిక తుద కంతరించెను.

తదనంతర మన్నదమ్ముల కలహమధికమైనందున, బెంజమి నన్న నుండి విడిపోయి, సమీపముననున్న 'న్యూయార్కు' పట్టణమునకుఁ బోవుటకు ప్రయత్నించెను. తన పూర్వపు స్నేహితుఁడు "జానుకాలిన్సు" తాను పడవమీఁద బోవుటకుఁ దగిన యేర్పాటుచేసినందున, బెంజమిను కొన్ని పుస్తకముల నమ్మి, 'యాసాన్సుతో' బడవచీటినిగొని ప్రయాణమైపోయెను.

ఈ ప్రయాణములో నొక విఠి జఱిగెను. పడవ గడపు వారిందఱు 'కాడు' చేపలను బట్టుకొని, వానిని మూఁకుడులో వేసి వేయింపసాగిరి. శాకభక్షకుఁడైన బెంజమినుకు వానివాసన సోకెను. అంత సతఁడు మఱిచెడి, దీక్షకువ్యతిరిక్తముగ, వానిని తినుట కుద్యక్తుఁడయ్యెను.

ప్రయాణము చేయునాటికి, బెంజమిను సం॥ 18-రముల వయస్సుగలవాఁడు. మూఁడురోజులు ప్రయాణముచేసిన పిదప, న్యూయార్కు పట్టణమున కతఁడు వచ్చెను; పట్టణముం దెవరి నెఱుంగఁడు; చేతిలో డబ్బులేదు; ఎవరినిఁ జూచుటకును తనపద్ద యోగ్యతా పత్రము లేవు.

7, 8 వేల జనసంఖ్య గల, న్యూయార్కు పట్టణములోఁ జూచునది వినునది యంతయు 'హోలాండు' మయమై

యుండెను. అందుతో నక్కడి ముద్రాక్షరశాలలం దాంగ్లేయుల కంతగఁబనిలేదు. సం॥ 1723-రమున నీపట్టణమునకు బెంజమిను వచ్చుసరి కక్కడ పుస్తకాలయ మునునదియే లేదు. పేరుకు మాత్ర మొక ముద్రాక్షరశాల కలదు. ఇతను శాలాధ్యక్షుని జూచుటకు వెళ్లి, తన పూర్వోత్తరములను డెప్పుకొని, తననే పనిలోనైన నియోగింపమని వేడెను. సమయమున కే పనియు లేదని శాలాధికారి చెప్పి, ఫిలడల్ఫియాలో నొక ముద్రాక్షర శాలాధికారిగ నున్న తన కుమారుని కొక పనివాఁడత్యావశ్యకముగఁ గావలసి యుండునని చెప్పి, బెంజమినును బంపి వేసెను. ఇప్పటికి, సముద్రపు ప్రయాణమునందలి యత్నాహము తీరినందున, నింటికి తిరుగు ముఖమగుటయో లేక పని నిమిత్త మన్యపట్టణమునకు బోవుటయో యను మీమాంసలో నతఁడుబై గ్రామమునకుఁ బోవుటయే యుక్తమని యెంచి, తన వస్తువులను తూపించిపడవలోవేసి తానొక పడవనెక్కి బయలుదేరెను.

ఈ పడవ శిథిలమై చిటిగిపోయిన తెరచాపతో, యొక కళాసుచేగడపఁబడుచుండెను. తప్ప త్రాగి మైమఱచిన హాలాందావాఁ డొకఁడు బెంజమినుతో వచ్చుచుఁ బడవలోనుండి నీటిలోఁ బడగా, వాని జట్టు పట్టుకొని పైకిలాగి బెంజమిను వానిని బడవలోవేసెను. ఇటులు గొంతదూరముపోయి, లాం

గై లెండు" దీవి యొడ్డున ప్రబలముగ గాలి, వీచుచు, కెరటములు భయంకరముగ గొట్టుకొనుచున్నందున, పడవ గుడ్డుకొనునను భయము కలిగి, దానిని జాగ్రత్తో గడపి, వీ రొడ్డున వచ్చి చేరిరి. సముద్రపు టొడ్డునకు కొందఱు ఋనుజులు వచ్చుట వీరు చూచి, గట్టిగ కేకలువేసి వారిని వీరు పిలిచినను, కెరటముల ధ్వనిచే, వారు విసలేదు. 'రం' సారాబుడ్డి తప్పు, పడవలో తినుబడి పదార్థములేవియు లేనందున, వీరాకలికొనిన వారైనను, గాలి తగ్గువఱకొడ్డున గూర్చుండవలసి వచ్చెను. పడవలో నిదురపోవలెనని వీరు ప్రయత్నించిరిగాని, గాలి హోరున వీచుచు, కెరటముల తుంపరలుమీఁద పడుటవలన, రాత్రి యంతయు నిదుర లేక శ్రమతో గడిపిరి. మరుసటి దిన ముదయముననే గాలి తగ్గినందున, పడవను దీసి గడపుట కారంభించి, యపరాహ్ణము తిరిగిన పిదప, 'అంబాయి' యను పట్టణమును జేరిరి. ముప్పది గంటల కాలము నిద్రాహారములు లేక గాలి దెబ్బలు తిన్నందున, బెంజమిను దేహమంతయు జడలి సల సల లాడెను. ఉష్ణము వచ్చుటకు పూర్వము శీతలోదకమును విస్తారము బుచ్చుకొనిన తగ్గునని చూచిన సంగతి బెంజమిను జ్ఞప్తికివచ్చుకొని చల్లని నీరు సంతృప్తిగ త్రాగి, విశ్రమించి, నిదురపోయి, మరుసటి దినముదయమున నుష్ణపు చిహ్నములు స్వస్థతతో లేచెను.

జెలవేరు నదీతీరముననున్న 'బర్లింగుటను' పట్టణము లింబాయి పట్టణమునుండి, యేబదిమైళ్లదూరము. ఈపట్టణమునకు వెళ్లుట కుద్యుక్తుడై, చురుచటి దిన ముదయ ప్రభృతి యోగి పాతముగ వ్వింతుచున్నను, బయలుదేరి, దినమంతయు నడిచి, సాయంత్రమునకు దారిలోనుండిన పూటకూల్సుంటిలో 'బసచేసెను ; ఇన్నిదినముల కితని మనోధైర్యముచెడి, స్వగృహ మెందుకు విడిచితినిని బెంజమిను విచారించెను. పరార్తయై వచ్చిన తన నెవరైన నిరోధింతు రనుభయము కలిగి, వ్యాకులచిత్తుడయ్యెను. తానుధరించిన వస్త్రములు వర్షములోఁ దడిసి నలిగిపోయినందున, బెంజమిను కర్తవ్యంశము తోఁపక యుండెను. వికసితముఖారవిందము, శరీరసౌష్ఠ్యము గలిగి, భవిష్యదుద్యోగార్హుడైనను, ప్రస్తుతము దురవస్థలోఁ జిక్కెను.

మఱుసటి దినము బయలుదేరి పోయిపోయి, సాయంత్రమునకు బర్లింగుటనుకు పదిమైళ్లదూరములో బసచేసి, రెండవ దినము శనివార ముదయమున పట్టణము జేరెను. ఫిలడల్ ఫియాకు పడునేడుమైళ్లు మీఁదుగ, బర్లింగుట నున్నది. నదీ తీరమునకుఁ బోవలెనని వీధుల వెంబడి బెంజమిను వెళ్లెను. ఏ ముడుసలిదానివద్ద తినుటకు కొట్టెను కొనెనో, సామె, జీర్ణ వస్త్రధారియైన బెంజమిను మహాత్ముకల్పవాడని, యెంచెను. నదీతీరమునకుఁబోయి, ప్రతిశనివారముచు ఫిలడల్ ఫియాకు వెళ్లు

పడవ బయలుదేరి పోవుటవిని, బెంజమిను ఖన్నుఁడై, ఏమియుఁ దోచక, తిరిగి యాముసుసలిదానివద్దకువచ్చి, జరిగిన సంగతి నామెతోఁ జెప్పెను; అతఁడుండు మంగళవారము వఱకు తన గృహమున బసచేయు మని యామె కోరినందున, మార్గాయాస ముచే బడలిన బెంజమి నందుకు సమ్మతించెను.

ఒకనాఁడు సాయంకాలమున; నదీతీరమున విహరించు చుండ, దైవికముగ, రాధారి మనుజుల నెక్కించుకొని ఫిలడల్ ఫియాకు బోవు పడవను బెంజమిను చూచెను. ఇతనిని తీసి కొని వెళ్లుటకు పడవవారంగీకరించినందున, పడవలోనికి బెంజమిను వెళ్లెను. గాలిలేనందున, వీరుపడవను నడుపవలసి వచ్చెను. ఆదివార ఘుడయమున, 8, 9 గంటలకు “ఫిలడల్ ఫియాకు” పడవచేరెను ఇతని వద్ద కొన్ని రాగిడబ్బులు, మూడురూప్యములు మాత్రముండెను. ఇతనుకూడ పడవను గడపినందున, నితని వద్ద రుసుము పుచ్చుకొనుటకు కళాసు లివ్వపడక పోయిరి. అయినను, వారిని నిర్బంధముచేసి, తన రాగిడబ్బు లన్నియు బెంజమిను వారి కిచ్చివేసెను. “ధనము కలిగియున్న సమయములలోఁగాక, ధనము లేని సమయములలోనే, మనుజుఁడు తన యాదార్యమును జూపించును. తనవద్ద కొంచెము ధనమున్నదని నితరులకు తెలియకుండుటకు కాఁబోలు వాఁడిటులు చేయును” అని బెంజమిను వ్రాసెను.

తూద్యాధాయతుడై కడుడస్సి, నిమరలేక నీరిసింది,
 రేపులో బెంజమిను దీగెను. పట్టణమునకుఁ బోవుచు, రొట్టెను
 బట్టుకొని వచ్చు బాలు నొకనిని దారిలోఁజూచి, వానివలన
 రొట్టెలమ్మలబడు స్థలమునుగనుగొని, పెంటనేనక్కడకుఁబోయి
 మూడురొట్టెలనుగొని, వానిని తనజేబులలోఁ బెట్టుకొనుటకు
 పోలేక, రెండు పొట్లములుగట్టి చక్కరిందనుంచుకొని, మిగిలిన
 దానిని తినుచు, మార్కటు వీధిని బోవుచుండెను. ఇట్లు
 పోవుచు, రీడు భోరగారి యింటిమీఁదుగ నతఁడు నడచుట
 తటస్థించెను. అప్పుడు ద్వారమువద్ద నిలుచుండిన ‘కిన్యకరీడు’
 బెంజమిను వైఖరినిజూచి, యాశ్చర్యమొందెను. ఈమెకు సం॥
 18-రముల వయస్సు. ఈమె ముందుకు గృహిణిప్రాంక్షిను
 కాగలదు. కాని ఈమె చూపులను బెంజమిను గమనింపక
 7000 వేల ప్రజాసంఖ్య కలిగి, ఉత్తమక్షేత్రగృహారామ
 ములతో వెలయుచున్న ఆ పట్టణమును విలోకించుచుబోయెను.
 వీధులన్నియుఁ దిరిగి తిరిగి, రేపునకు వచ్చి, బెంజమిను తన
 దారిని సరిజేయింపుచున్న ముదుసలికి, దాని కుమారునకు,
 శేషించిన గండు రొట్టెల నిచ్చివేసెను.

అక్కడినుండి తిరిగి వచ్చునపుడు, మార్కటు వీధిని బెంజ
 మిను రాగా, దాలో మతపరివ్రతునకుఁ బోవు వారినిగలిసి,
 వారితోఁ బోయి, సభలోఁ గూర్చుండి, నిశ్శబ్దముగ నుండు

టచే నిదురపోయెను. సభ ముగిసినతరువాత నొకఁ డితనిని లేపినందున, నతనితో బెంజమిను గలిసిపోయి, యతఁడు చూపించిన పూటకూలియింటిలో బసచేసెను. పనిపాటలు లేక పడు నొకండు దినములు బెంజమిను వ్యయము జేసెను.

నాలన ప్రకరణము.

లండనుకు ప్రయాణము.

ఉదయమున లేచి, వస్త్రములను ధరించి, యోగ్యతా పత్రమును బట్టుకొని, ముద్రాక్షరశాలాధికారియైన, 'బ్రాడుఫర్డు' ను జూచుటకు బెంజమిను వెళ్లెను. అతఁ డీతనిని మర్యాదచేసి, మాటలాడి, భోజనము చేయు మని నిరోధించెను. తదనంతర మతఁడు, తనశాలలో బనిజేయువాఁ డప్పటి కనావశ్యకమని డెప్పి, 'కీమరు' అను సతఁడు నూతనముగ ముద్రాక్షరశాలను స్థాపించినందున, సతనికిఁ బనివాండ్రుగావలసియుండు నని నుడివి, యతిఁడు గూడ జరుగురులేదనిన పక్షమున, తాను బెంజమినుకు బసయిచ్చి, చిన్నచిన్న పనులలో నప్పుడప్పుడు నియోగించుట కీష్టపడెను.

కాలాతీతము కానీయక, వెంటనే కీమరును జూచుటకు బెంజమిను వెళ్లెను. ప్రాతఃగిరి శిథిలమైన అచ్చయంత్రమువద్ద, నరిగిపోయిన యక్షరపూసలతోఁ బనిని జేయుచున్న 'కీమరు'ను కచ్చేరిగదిలో బెంజమిను దర్శించెను. వచ్చిన వానినిజూచి, కీమరు కొన్ని ప్రశ్నలువేసి, బెంజమినుయొక్క పనినేర్పును ఘరిశోధించి, తనకు జరుగురులేదనిచెప్పి యతనిని బంపివేసెను.

బెంజమిను చాలదినములవఱకు బ్రాహ్మణ్య గృహములో బస చేసి, కొంచెము కొంచెము పనిజేయుచు వచ్చెను. తుదకు బెంజమినుకు కీనురు కబురుపంపి పిలిపించి, పనిలో నియోగించెను. నూతనముగ ముద్రించుట కుపయుక్తములగు సామగ్రిలను దెప్పించినందున, చిన్నపుస్తకములను ముద్రింపించి, కీమరు వానిని బ్రచురించుచుండెను. తనకు ప్రతికక్షలో జేరిన 'బ్రాహ్మణ్య' గృహములో బెంజమిను బసచేయుటకు సమ్మతింపక, కీమరితనిని రీడుఘోరిగారింకి తీసికొనిపోయి, యక్కడ బసయేర్పాటు చేసెను. ఆ నాఁడాది వారమున తనను రొట్టెరు దినుచు వీధివెంబడివి బోలుచుండి, గుమ్మములో నిలబడి, బెంజమినుయొక్క వికారవైఖరినిజూచి యాశ్చర్యమును బొందిన 'కన్యకరీడు' యొక్క తండ్రియే యీరీడు ధొరగాను.

* దినదిన ప్రవర్ధమానముగ, మంచి వేతనములను బెంజమిను సంపాదించుచు, తగుపాటి స్నేహితులతో సాయం సమయముల గ్రీడించుచు, తనయన్నగారి నిరంకుశాధికారముచే బోస్తను పట్టణము దసహ్యము కలవాడై, తన పూర్వపు స్నేహితుడు, జానుకాలిన్సుతోడ పప్ప, తదితరులతో నుత్తర బ్రతు్యత్తరములు లేక యుండెను.

కొంతకాలమువఱకు స్వగృహమునుండి డేమవార్త వచ్చెను. బెంజమిను చెల్లెలు, బోస్తను డెలవేరు పట్టణముల మధ్యస్థముగ

తీరుగు సామాను పడవనాయకుడైన, 'రాబర్టు హోమ్స్'ను వినాహా మాడినటులు చెలిసెను. ఫిలడల్ఫియాకు 40 మైళ్లు క్రిందుగనుండు పట్టణములోఁ గాపురము జేయుటచే, పరారియైన బావమఱుది ఫిలడల్ఫియాలోనున్న సంగతిచెలిసి, బెంజమినుకు హోమ్స్ జాబువ్రాసెను. అందులో తలిదండ్రు లితని విషయమై దుఃఖాక్రాంతులై యుండిరనియు, నితనిని వారి యొద్దకు వెళ్ళుమనియు, వెళ్లి వారిని సంతోషపఱచుట ఇతినికి శ్రేయోదాయకమనియు వ్రాయఁబడియుండెను. బోస్టను పట్టణమును విడుచుటకుఁ గారణము విరివిగ వ్రాసె, తాను ఫిలడల్ఫియాలో నుండుటకు నిశ్చయించినట్లు, బెంజమిను తన బావ మఱుదికి చెలియజేసెను.

ఈ యుత్తరము బెంజమినుకు లాభకర మాయెను. దీనిని హోమ్స్ చదువుచున్న సమయమున, 'పెన్నిలువానియా' పరగణాగవర్నరు 'సర్ విల్లియం కీతు,' తన వద్దనుండినందున, బావ మఱుది వ్రాసిన నిర్దుష్ట శైలిగల లేఖను గవర్నరుకుఁ జూపించెను. వీరిువు రాలేఖను జూచి సంతోషించి, యామాదిరి నితరులు వ్రాయ లేనియు, 'బ్రాడుఫరు' డజ్జానావృత్తుడనియు, కీమగు మూఁగింపు దొంగయనియు, తమలో దాము బలుకుకొనిరి. బెంజమినును ప్రోత్సాహముఁ జేయవలెనని యెంచి, ఫిలడల్ఫియాలో నతనిచేస్వంతముగ ముద్రాక్షర శాలను స్థాపింపఁజేయు

టకుఁ దగిన సన్నాహముఁజేయ వారిరువురు యత్నించిరి. ఇందుచే, హామి బావమఱుదికి వెంటనే ప్రత్యుత్తరము వ్రాయ లేకపోయెను. కొన్ని మాసములు గడిచినపిదప, బావ మఱుదు లిరువురు గలిసికొనిరి.

ఒకరోజున, బెంజమిను యజమానితోఁ గలిసి శాలలోఁ బరచేయుచున్న సమయమున, రెద్దరు పెద్దమనుష్యులు అచ్చా ఫీసులోనికిరాఁగా, వచ్చిన వారిలో నొకఁడు గవర్నరుకీతు, రెండవవాఁడు 'కర్నలుఫ్రాంచి' గా, వీరిరుగుని తెలిసికొని, తన నిమిత్తము వచ్చినవారని గ్రహించుకొని, మేడిదిగివచ్చి, వారిని కీమరు మర్యాదచేసెను. కొంతవఱకు కూర్చొని, గవర్నరు ఎవరు ఫ్రాంక్లిన్ కీమరువలన తెలిసికొని, బెంజమినుతో మర్యాదగ మాటలాడి, యతనిని స్తోత్రముచేసెను. అంత కాలమువఱకు తనను బెంజమిను చూడనందుకు య్యుండునాడి, యొక విరామస్థలము కిరేని రమ్మనుమరుచెప్పి కర్నలు ఫ్రాంచితో గవర్నరులేద వెల్లెను. ఫ్రాంక్లిను, కీమరు, లుభ యు లాచ్చిర్య మిచ్చులయిరి. కోరిక ప్రకారము వారిని దర్శించుటకు బెంజమిను వెల్లెను. వారింతో కొంతవఱకు మాటలాడి, తుద కిది సేవ్యాపారమునందు వియోగించుట యని యొచించిరి. తండ్రి సహాయముచే బెంజమిను స్వంతముగ నొక ముద్రాక్షరశాలను స్థాపించుట, గవర్నరుండులకుఁ

దగిన సహాయము జేయుట, గవర్నరు వ్రాసియిచ్చిన శిఫారసు ఉత్తరమును బట్టుకొని తండ్రియొద్దకు బెంజమిను వెళ్లుటయు మొదలగు సంగతులను వీరుమాటలాడిరి. ఈ సంగతులను రెండవవానికి తెలియనీయక, యథాప్రకారము కీమరు యొద్దనే బెంజమిను పనిజేయుచు, సాధ్యమయినంత వేముగ బోస్టునుపట్టణమునకు వెళ్లివలసినదని వీరు నిర్ణయించిరి. అప్పు డప్పుడు గవర్నరు తన గృహమునకు బెంజమినును భోజనము నకు బిలుచుచుండెను.

సం॥ 1724-రము యేప్రిల్ నెలాఖరున నొక పడవవచ్చి నందున, బెంజమిను దామోద బయలుదేరివెళ్లెను. తలిదండ్రులను జూచినచ్చేద నని నలుగురితో జెప్పెను. రెండువారములు తుపానులో ప్రయాణముచేసి, బోస్టును పట్టణముచేరెను. అన్నియైన జేప్పుకు తప్ప, మిగిలిన వారికి సహాయము కలుగునట్లులు బెంజమిను స్వగృహము జూచ్చెను.

పెన్నిలువానియా పరగణాలోని విశేషములను బెంజమిను వలనవిని, ఇతరు పూర్వపు స్నేహితుడు కాలిన్సు తపాలాఫీసులోని వని విడిచిపెట్టి, వెంటనే తన సామ్రాజ్యము పడవలో పేయించి, నాటున వాడు బయలుదేరి వెళ్లెను.

శిఫారుసు త్తరమును జదివి, యేమియు జెప్పక, తండ్రి యూరకుండెను. ఇంతలో, హోమ్సువచ్చి, గవర్నరునుగూడించి

తెలిసిన సంగతులను మామగారితోఁ జెప్పెను. సం॥ 18-రములు వయస్సుగలిగి, యుక్తాయుక్త విచక్షణ తెలియని బెంజీమీనును స్వతంత్రముగ వ్యాపారమునందు ప్రవేశ పెట్టింపుమని వ్రాసి నందుకు, గవర్నరంత తెలివికలవాఁడుగ కనపడఁ జని తండ్రి పలికెను. అల్లుఁడెంత దూరము బావమఱుది విషయమై నొక్కి చెప్పినను, జోషయా ఫ్రాంక్లిను చెవి నొగ్గలేదు. కుమారుని యోగ్యతను గవర్నరు శ్లాఘించినందుకు, తండ్రి సంతసించెను. సం॥ 21-రము వఱకు ఫిలడల్ఫియాలోఁ బనిచేసి, కొంతధనమును గూడ బెట్టినపిదప, కొంత పజినసామును దా నిచ్చుట కంగీకరించి, తదనంతరము కుమారుఁ డచ్చుయంత్రమును కొని స్వతంత్రముగ పరిపవచ్చువని, తండ్రి సలహా యిచ్చెను. కుమారుని విషయమై గవర్నరు స్తోత్రముగ వ్రాసినందుకు మన్నించి, వానిసలహా ప్రకారము నడచుట కప్పుటి కవకాశము లేదని తుమాపణ పూర్వకముగ వానికి తండ్రి బాబువ్రాసి పంపెను.

ఈ సమయములో నొక ముచ్చటజరిగెను. ఆముచ్చటను, సం॥ 60-రముల వయస్సున బెంజీమీను, కాటను మేధరు గారి కుమారుని బాబువ్రాసి పంపెను, “సం॥ 1724-ర ప్రారంభమున, నేను మీతండ్రిగారి నాఖరుపర్యాయము సూచితిని. ఆ సమయమున నేను పెన్నిలువానియాకు యొడటిమారు వెల్లి

వచ్చితిని. వారునన్ను మర్యాదజేసిరి. వారి పుస్తక భాండాగార ముండిన గదిలో మేము గొంతవఱకు మాటలాడితిమి. నన్నంపకము పెట్టుటకు వారు నాతోవచ్చునపుడు, నేను వారితో మాటలాడుచుంటిని. మాటలసందడిని, దారిలోనున్న దూలమును నేను చూడనందున, వారు 'శిరస్సువంచు, వంచు మని' ప్రక్కనుండి నాతోఁజెప్పిరిగాని, నాశిరస్సు దూలముఁ దాఁకి దెబ్బతినవఱకు, నేను వారిమాటనుగ్రహించ లేకపోతిని సమయోచితముగ బుద్ధిని గఱపువారుగాని, 'నీవు బాలుఁడవు, ఈ ప్రపంచములో శిరస్సువంచుకొని, నీవు తిరిగిన, ననేకములుగ దెబ్బలు తినవని నాతోవారు చెప్పిరి. ఈసలహా నాశిరస్సున నాటినందున, నేను బాగుపడితిని. శిరస్సు లెత్తుకొని, తమకు శృంగ భంగము జరిగి, విపత్తుల ననుభవించువారిని చూచినపుడు, నాజ్ఞాప్తికిసలహావచ్చుచుండేనని బెంజమినుక్రాంక్షీను.

తలిదండ్రుల నీవసలుపొంది, జ్ఞాపకార్థమై వారిచ్చినవస్తువులను బట్టుకొని, శారినెలవుగైకొని, బెంజమినుపడవనెక్కెను. ఆపడవ 'న్యూపోర్టు' పట్టణమునకు వచ్చెను. అక్కడ బెంజమిను పడవదిగి, తనయన్న 'హను'ను జూచుటకు వెళ్లెను. అన్నదమ్ములుకలిసికొని, పరస్పరాహ్లాదముతోఁగొంతమాటలాడిరి. 6, 7-సంవత్సరములకు బూర్వము వీరిరువురు దండ్రుల బనిలో సహకారులైయుండిరి. ఇట్లు, న్యూపోర్టులో గొంతకాల

ముందుటవలన, బెంజమిను ముందుకు నష్టమును బొందవలసి వచ్చెను. పెన్సిలువానియాలో, 6, 7 కాసులు ఋణముక్రింద నియ్యవలసిన వానిమొదల నాసొమ్మును బుచ్చుకొనవలసిన దని, తన యన్న స్నేహితుడు 'వెర్నను' లినువాడు బెంజమినుకు త్తరమిచ్చెను. తానుదిరిగి వ్రాయువఱకు వసూలుచేసిన సొమ్మును బెంజమినునే జాగ్రత్తచేయుమని వెర్నను చెప్పెను. ఈ పని జేయుటకు బెంజమి నొప్పుకొనెను

'న్యూపోర్టు' పట్టణము వదిలి 'న్యూయార్కు'కు వచ్చునప్పటికి, బెంజమినుతోఁ గలిసి ఫిలడెల్ఫియాకు బోవుట కిత్ని స్నేహితుడు, కాలిన్సు ఎదురు చూచుచుండెను. గృహము నుండి వెలువడివచ్చినది మొదల తని నడవడి చెడినదని స్నేహితునివలన వినినందుకెంతయు బెంజమిను విచారించెను. సోమరియై, కాలిన్సుత్రాగుబోతాయెను. ఇతను న్యూయార్కులోఁ జేసిన ఋణములనుదీర్చుటయేగాక, ప్రయాణములోనితని కిర్పులకుఁగావలసినసొమ్మును బెంజమిను పెట్టెను. ఇందులకు, బెంజమిను ముందుకు విచారించవలసివచ్చెను. బెంజమిను తలఁచుకొననదియు, యిదికి బ్రీతికర మగునదియు నగుసంగతి యొకటి న్యూయార్కుపట్టణములో జరిగెను.

నూతన సీమలలో నుండువారికి పుస్తకాపేక్ష, యన్యోన్యమునరాగమునాపాదించునతితలంపవచ్చును. ఆకాలమునందు

పుస్తకములు విశేషము వెలగలవి, సర్వజనోపయోగముగల పుస్తకభాండాగారములు లేవు; గృహస్థులు తగుమాత్రము స్వోపయోగమునకు వానిని సంపాదించుటకలదు, మతగ్రంథములను దప్ప, తదితరగ్రంథములను పరనఁజేయువారు లేరు. బెంజమిను యొక్క చిన్నతనములో, గ్రంథపారాయణచేయువాడనినను, యేబదిసంపుటములను సంపాదించినవాడనినను, అట్టివానిని గౌరవముగ నితరు లెన్నుటకలదు. మొదటినుండి, పాండిత్యమును నూతన సీమలవాను లెన్నికినో జూచుచుండిరి.

సం॥ 1724-రమున 'విల్లియంబురై కు' అను సతఁడు న్యాయార్థ-పట్టణమున గవర్నరుగినుండెను. 'పనిముందు, తరువాత నాలోచన' జేయువాడీగవర్నరు. నూతన సీమలలోని యధికారులతోఁ జరుకలహములాడి, గవర్నరుతనమంచిప్రాయ మంతయుఁ బోగొట్టుకొనెను, స్థాపింపఁబడిన పుస్తకభాండాగారములలో మంచి దొకటి గవర్నరుకు గలదు. పుస్తకములనిన, వానిని జనువువారనిన, నితనికిఁ బ్రాణము. బోస్టరునుండి వచ్చుప్రయాణికులలోనొకఁడు కొన్ని సంపుటములుగలవాడని సతఁడు పడవలోనుండెనని, పడవయధికారివలన గవర్నరు వినినది. అతనిని తనయొద్దకు. తీసికొనిరమ్మను మరి పడవయధికారితో గవర్నరు చెప్పెను. "నేను గవర్నరును జూచుటకు వెళ్లితిని. కాలిన్సుత్రాగి తెలివితేక పడియున్నందున నాతో వానిని తీసి

కొని వెళ్లుటకు వీలులేకపోయెను. గవర్నరు నన్ను మర్యాద చేసి, తన పుస్తకములన్నియు నాకు జూపించెను. కొంతవఱకు పుస్తకములు, గ్రంథకర్తలనుగుఱించి మేము ముచ్చటించితిమి. నన్ను గౌరవించి, నాతో మాటలాడిన వారిలో నెఱేడు రెండవ గవర్నరు. ఇట్టిసన్మానము నావంటి దీనులకెంతమోల్లాసముగ నుండు?"నని యితఁడా వ్రాసెను.

బెంజమిను, కాలిన్సు, లిరువురు బయలుదేరిఫిలడల్ ఫియాకు పోయిరి. వెర్ననుకు రావలసిన సామ్మును మార్గములో బెంజమిను వసూలుచేసెను. కాలిన్సు, దురావరి కర్చుదారుఁడైనందున, నతని విమిత్తము కొంతయు తనవిషయమున కొంతయు ఈ ధనములోనుండి బెంజమిను వ్యయపఱుపనలసి వచ్చెను.

ఈ కాలమందు, డెలవేరు నిదిమిఁద ప్రయాణముఁజేయు నపుడు జరిగిన విశేషమును, మరి సం॥ 55-రములయిన పిదప, శాస్త్రజ్ఞుఁడైన 'ప్రీస్టీ' తో బెంజమిను చెప్పెను. దీనిని 'ప్రపంచమునందలి యన్నియవస్థలు తద్ధర్మానుసారముగ నొడువొడుకులు గలవి మనుషులు ప్రస్తుతావస్థసంబంధి చు. ఖము లనుభవింతుచు తాము కోరు అవస్థలలో నెట్టి శ్రమలుండునో తెలియనేరదు" అను నీతివాక్యమును ముచ్చటించు సందర్భమున చెప్పెను.

“జలవేరు నదిమీద దిగువగ వెల్లుచున్న నొకపడవలో నేను పోవుచుంటిని. గాలిలేచిందున పడవను గట్టివేయవలసి వచ్చెను. పడవమీద నొడచిప్పలు కురియుచుండెను. అందులోని వారినెవరిని నేనెఱుంగరు. పడవలో నుడుటకుగట్టముగ నుండెను. ఒడ్డుననేదో పచ్చికబయలుకలె నొకటి నాకు గనబడెను. దాని మధ్య నొక వృక్షమునుజూచితిని. పడవ నడచువఱకు, చెట్టునీడకుఁబోయి పుస్తకమును జమప్రకొనవలె నని కోరి, పడవయధికారి నడిగితిని. వాఁడు సమ్మతించినందున, నే నొడ్డున చేర్చుబడితిని. ఈ ప్రదేశము చాలభాగము చిత్తడి నేల యగుటవలన, మోకాలుబాటి బురదలో దిగఁబడి, కష్టముతోఁ జెట్టుచేరితిని. ఇక్కడ నైదునిమిషముల కాలమైనవ్యయము కాకమునుపే, మదలకొలఁది దోమలువచ్చి, నా కాళ్లు, చేతులు, ముఖమును గఱచివేసినవి అక్కడినుండితిరిగి, యొడ్డునకువచ్చి, తెప్పమీద దాఁటి, పడవలోనికిఁ బోతిని. ఎంతబాధ భరింపవలసివచ్చెను. ఇతరుల పరిహాసమునకుఁబాలయితిని. సంసారములోఁ దీచింబోలిన విషయము లనేకములు నాకు దృగ్గోచరము లయినవి”

తండ్రి వ్రాసియిచ్చిన యుత్తరమును బెంజమిన్ గవర్నరు కీతునకు కనపఱచెను. పట్టినపట్టు విడువక, బెంజమిన్ ను పనిలోఁ బ్రవేశపెట్టుటకు గవర్నరు యుగమించెను. “సీతండ్రి వివే

కముగ నడవ లేదు. అతని సలహా బాగులేదు. మనుజులలోఁ జాల వ్యత్యాసముగలదు. ఈశుతో విచక్షణరాదు. గూఢచు పురుషులు విచక్షణ లేక యుండిరు. నిన్ను పనిలోఁ జెట్టుట కతని కిష్టములేదు గనుక నేనట్లు చేసెదను. ఇంగ్లాండునుండి తప్పింప వలసిన వస్తువులను పట్టీ వ్రాసియుమ్ము. నేను వానిని దెప్పించి నీకిచ్చెదను. నీకు డబ్బుకలిగినపుడు, ఆఋణమును దీర్చవచ్చును. ఈ గ్రామములోఁ దెలివిగల ముద్రకుఁ డొకఁడుండవలయును. అదితప్పదు. నీవాపనిని బాగుగ నెరవేర్చెదవని నా నమ్మకము” అని గవర్నరు దెప్పెను. ఈ మాటలను విశ్వసించి, యుత్సహించి, కావలసిన వస్తువులను నూరుకానులు విలువగునట్లు పట్టీ వ్రాసి బెంజమి నుగవర్నరు చేతికిచ్చెను. ఈ జాబితాను గవర్నరు పుచ్చుకొని, బెంజమిను స్వయముగ సింగ్లాండు వెళ్లి కావలసినవస్తువుల నెంచుకొని వానిని కొనుట మంచిదని యతనితోఁ జెప్పెను. “ఇంతియకాదు. ఒక పర్యాయము నీ వక్కడికి వెళ్లి, నలుగురు ముద్రాక్షర శాలాధికారులతోను, పుస్తకముల దుకాణదారులతోను సహవాసముఁ జేయుటకు నీ కవకాశము గలుగును” అని గవర్నరు చెప్పినమాటను బెంజమిను విని, పరమ సం తోషమును లోలోపునఁబొంది, వెంటనే సమ్మతించి నందున, “నీ సమ్మతము బాగుగనున్నది. వెంటనే ప్రయాణ మగుము, ఓడకత్తాను ‘అనిస్సు’తోఁగితిసి, వెళ్లుమని” గవర్నరు నుడి

వెను. ఈయోడ ప్రతిరేపును గాఁకుచు సంతర్పరమున కొక పర్యాయము, ఫిలడల్ ఫియానుండి బయలుదేరి లండనుపట్టణ మునకుఁ బోవుట వాడుకయై యున్నది.

ఓడ బయలుదేరుటకు కొన్ని నెలలు కాలమున్నందున బెంజమిను వెర్రిబాగులవాడైన గవర్నరుకు పనులుచేయుచు, తమయుభయులకు జరిగినమీమాంస యెవరికిని చెప్పక కాలము గడుపు చుండెను. అందుచేత, నీ గవర్నరు డాంబీకిములు, యప్రామాణికములు, వ్యర్థము లైన మాటలను జెప్పిజ్వరంజ కమును గోరువాడని, బెంజమినుతోఁ జెప్పట కవకాశ మెవరి కిని గలుగలేదు. అతడు మాటలను సుండుగ విశ్వసించి, సుఖ ముగ నాగామించితో ననేక నెలలు గడిపెను. ఓడకు నిరీక్షించుచు, ఏ మాసముల నీ చింతతో గడిపెనో, యామాసము లీయనకు సంతోషాస్పదము లయినవి యని బెంజమినుకుఁ దోచెను. ఆశానుకూలనుహృదై త్వద్యయశాసనోపేతుడై, స్వమోహంగీకారమోహినీలాలిత నిర్భరచేతస్కుండై, కాలమును బనులలో నెమ్మదిగ నడిపి, దినములు పండుగలవలె బెంజమిను వెళ్లబుచ్చెను.

ఎంతనెమ్మదిగఁ గాలమును వెళ్లబుచ్చుట కభిలషించినను, మధ్యమధ్య గొన్ని యచాంతరములు వచ్చుచుండును. జానుకాలీన్సు, సోమర్సెయ్, పసిపాటలు చేయక, బెంజమిను బసలోఁ

జేరి, వాని డబ్బును బుచ్చుకొనుచు, పనిలోఁ బ్రవేశించి ఋణమును దీర్చెద నని చెప్పుచు, శరీరముపైని స్మారకము పోవు నటులు దప్పత్రాగుచుండెను. ఒకనాఁడు, వీరిరువురును, మరి కొందఱును గలిసి విహారార్థముపడవ నెక్కినదిమీఁదఁ బ్రయాణమయిరి. వారొండొండపడవను గడపుచుండిరి. అపుడు కాలిన్సు పడవగడవలసివచ్చెను. అతను పడవను గడప నని మూర్ఖుఁడగుచు, అందుపైని స్నేహితు లిరువురుగలహించిపోట్లాడినందున, నీత నేర్చినవాఁడని తెలిసి, బెంజరు నితనిని నీటిలోనికి బడఁద్రోసి, కడమవారిలోఁ బడవను గడపుకొని పోయెను. ఈయన కొని పడవదగ్గిఁగతుకాలిన్సు వచ్చినను, పడవనుగడపుట కిష్టపడిన లోనికి రానిచ్చెద మని వీరు చెప్పు, వాఁడుగడప నని బతులు చెప్పినందున, పడవను దోసికొని దూరముగ వీరు వెళ్లిపోయిరి. కాలిన్సు మండి పడెను. ఈయనచే బడలినవానిని కరుణించి, పడవలోనికి వారు లాగుకొనిరి. అంతరి మంద రాగట్టుజేరి, స్వగృహములకు వెళ్లిరి. తరువాత స్నేహితు లిరువురు సఖ్యతగ నుండలేదు.

ఎక్కడనున్నను, బెంజరునుచుపోలిన నాధువు లితరులను స్నేహముఁ జేసికొనకయుండదు. ఇష్టుడితఁకి మువ్వరు స్నేహితులుగలరు; ఇతనివలె, సంసారపక్షముగ నున్న వారు. కొంచెము నడవడిలో భేదమున్నను, గ్రంథాసలోకనాసక్తి వీరిని దగ్గఱకుఁ

జేర్చెను. ఆసోబ్బిర్ను, రాల్పు, బెంజమిను, వీరుమువ్వరు పద్య కావ్యములయం దభిరుచికలవారు. కనుకనే, చాటుపద్య ములను వీరు చెప్పుచువచ్చిరి. “ఆదివారములనాఁడు, విహారార్థ మేటిగట్టునఁబోవుచు, మేమొకరికొకరు చదువుచు, చదివినదానిని విమర్శించుచుంటిమి” అని బెంజమిను వ్రాసెను

ఈ కాలములోనే, బెంజమిను కన్యకరీషుల కన్యోన్యాను రాగము బలసెను. ఆరోజులలో, కన్యకను తన కనురాగాస్పదఁడైన పురుషుని వినాహమాడనీయక, పరునకిచ్చు స్వాతంత్ర్యము తండ్రికి గల డైనను, దీనినంతగఁ దిండ్రులు బాటించుచుండలేదు. బెంజమిను లండనుకు బయలుదేరి వెళ్లుటకు రెండు నెలలుపూర్వమే, జానురీషులో కాంతరగతుఁడయ్యెను. ముందుకు తాను ముద్రాశాలాధ్యక్షుఁడు కాగలనని ‘గ్లోబిలిటీ’ యోజెప్పి, తన కామెకూతురునందుగల ప్రేమను బెంజమిను నూచించెను. ఆమె, బుద్ధిమంతురాలుగాన, నితనిమాటలను విని, సంబంధమున కొప్పుకొని, నధూవరులు 19 సంవత్సరములు పూర్తిగ నిండలేనివా రగుటవలనను, ఇతను ప్రయాణోన్ముఖుఁడై యుండుటవలనను నాసమయము వంచించికాదని చెప్పెను. అందువలన, లండనుకు వెళ్లి, తిరిగివచ్చి, పని లోనిలు కడను బొందువఱకు బెంజమిను నిరీక్షింపవలసి వచ్చెను. ‘తల్లిరీషు’ యోజులు నిర్ణయించుకొని, బెంజమిను ‘కన్యకరీషు’

లు మాటలాడునపుడు, తమయన్యోన్యాసురాగము లొకరి కొకరు వెల్లడిచేసికొని, బద్ధులయిరి.

ఇంతలో గ్రీష్మము గడచెను శరదృతువు అంతము గావచ్చెను. లండనుకుఁబోవు యోడ సిద్ధముగ నుండెను. అది బయలుదేరు రోజు సమీపించెను. ఆశ్చర్యము, లండనులో నున్న తన స్నేహితులకు యోగ్యతా పత్రికల నిచ్చెదనని చెప్పుచు, ప్రతిరోజున తనయింటికి రమ్మనుచు, బెంజమినును గవర్నరు త్రిప్పుచుండెను. బయలుదేరు రోజునకూడ యోగ్యతా పత్రికల నియ్యక, 'న్యూకాసిలు' పట్టణపు రేవుకు వచ్చు సరికి పనిమీఁద తానక్కడికివచ్చి యోగ్యతా పత్రికలనిచ్చెదనని చెప్పి, బెంజమినును గవర్నరు పంపివేసెను. బెంజమిను పడవ నెక్కిను. లంగరెత్తిరి. ఓడనడవసాగెను. అందులో జేమ్సు రాల్ఫు, బెంజమినుకు ప్రత్యక్షమయ్యెను. భార్యాపుత్రాదుల విడనాడి, కీర్తిసంపదలను బొందుటకు లండనుకు రాల్ఫు పోవు చుండెను.

ఓడ న్యూకాసిలు రేవులో లంగరు దించెను. గవర్నరును దర్శించుటకు బెంజమిను వెళ్లెనుగాని, వానిదర్శనము కాలేదు. అతని కార్యదర్శి వచ్చి, పనితొందరలో నుండుటచేగవర్నరును జూచుటకు బెంజమినుకు వీలుపడ దనియు, ఇతనికి కావలసిన యోగ్యతా పత్రికలను వెనుక నుండి గవర్నరు పంపుననియుఁ జెప్పి

నందున చేయుట కేమియు తోచలేదుగాని, మనస్సులో అపనమ్మకము మాత్రము బెంజమినుకుఁ బుట్టలేదు. బెంజమిను యోడలోనికి వచ్చిచేరెను. అంతలోన, గవర్నరుపంపిన యుత్తరములను బట్టుకొని, తట్టుమీదికి కర్నలు ప్రెంచివచ్చెను. వానిని కష్టానుకుప్రెంచియుచ్చివేసెను. తనయుత్తరములనియ్యవలసినదని కష్టానును బెంజమి నడుగ, ఇంగ్లాండు వెళ్లులోపున నుత్తరములను సంచిలోనుంచి తీసికొనవచ్చునని కష్టానుచెప్పెను.

నవంబరు తే 10 ది నాఁడు, యోడ సముద్రముమీఁద బోవుచుండెను. చాల కష్టదినములు యాత్రకుఁ బట్టియుండెను. సంచివిప్పి యుత్తరములఁ జూడఁగ, నందులోఁ గొన్నియుత్తరములవైని బెంజమిను విలాసము వ్రాయఁబడియుండెను. వానిలో నొకటి, రాజగారి ముద్రాశాలాధ్యక్షునకు, మరియొకటి పుస్తకముల దుకాణదారునకు, చిరునామా వ్రాయఁబడియుండెను. ఇవి తనవియే యని బెంజమిను తలంచెను.

. డిశంబరు తే 24 ది నాటికి, లండనుపట్టణపు రేవులో నోడ లంగరు వేసెను. ఉత్తరమును పట్టుకొని, వెంటనే బెంజమిను దుకాణదారునియొద్దకు వెళ్లి, గవర్నరు కీతుప్రాసిపంపిన లేఖను, వానిచేతిలోఁ బెట్టెను. గవర్నరు కీతుపేరు వినినతోడనే, “అతనవరో నేనెఱుంగనే” అని దుకాణదారుఁడు చెప్పి, యుత్తరమును విప్పి చదువుకొని, “ఇది, ‘రిడిల్సు’డనుఅనువాదప్రాసిన

యుత్తరము. వీడు దుర్భాగ్యుడని కొద్దిరోజులక్రిందట నేను విని యుంటిని వీనితో నాకేమిపని? వీని యుత్తరములను జూచుట యేల?" అని కోపగించి, యుత్తరము పారవైచి, తనఖాతాదారు నికీ గావలసిన వస్తువుల నిచ్చుటకు నుకాణదారుడు వెళ్లెను.

మిగిలిన యుత్తరములు గవర్నరు వ్రాయనటులు బెంజ మినుకు రోచెను. ఇన్ని రోజులకు గవర్నరుయొక్క పాజ్యతను సందేహించి, యోడోర్ బరిచయముగలిగిన “డెనుహము” తో సకృచ్ఛముగ నీ సంగతిని బెంజమిను చెప్పెను తీణములో సంగతిని గ్రహించి, గవర్నరు బెంజమిను విషయమై యెవరికి నుత్తరములు వ్రాసియుండఁడనియు, గవర్నరుమాట లవిశ్వస నీయము లనియు, గవర్నరుకుఁ బరిపతిలేదనియు బెంజమినుతో ‘డెనుహము’ చెప్పెను. మనోధైర్యముచెడినవాడై, డబ్బు లేదని బెంజమిను డెనుహముతోఁజెప్ప, “ఇక్కడి ముద్రకు లతోఁగలిసి పనిచేసిన, నీవు లాభమును బొందఁగలవు. అమెరి కాకుపోయి స్వత్రాత్రముగఁ బనిచేయుటకు సమర్థు డవగుదువు” అని డెనుహము బెంజమినునకు సలహాయుచ్చెను.

రెట్టించిన యధైర్యమును గలిగించుటకు, రాల్ఫు లండను లోనె యుండిపోయెడ నని బెంజమినుతోఁ జెప్పెను. రాల్ఫు డబ్బులేనివాడనియు, కాసిచ్చి సహాయముఁజేయు స్నేహి

తుండు తాను దప్ప మరియెవరు నతని కింగ్లాండులో లేరనియు బెంజమినుకు చెలియును.

గవర్నరు చేసిన ఈ సహింప రాని పితలాటకమును గుఱించి, బెంజమిను వ్రాసిన యాక్షేపణ న్యాయముగ శ్లాఘింపబడి యున్నది. “అజ్ఞానులైన బీదకుఱ్ఱవాండ్రను నిహితముగ మోసపుచ్చి వారియెడల కపటముగ ప్రవర్తించిన గవర్నరెట్టి వాడని యూహింపవచ్చును? అట్లుచేయుట, మొదటినుండి యతని కలవాటుగ నున్నది అందఱను సంతోషపెట్టవలె నని యభిలషించి, వారి కిచ్చుటకేమియు సొమ్ములేక, వారికి యాశ మాత్రము గవర్నరు చూపించుచుండెను. ఇంతకుతప్ప, మిగిలిన విషయములలో వివేకమును, చురుకుదనమును కలిగి, మంచి లేకరియై, ప్రజలను బాగుగ పరిపాలించువాడు,” అని బెంజమిను వ్రాసెను.

అయిదవ ప్రకరణము.

లండనులోని యనుభవములు.

వయస్సులోనున్న బెంజమిను రాల్ఫు ఇరువురు వారమునకు మూడురూప్యము లద్దె నిచ్చుటకు నిర్ణయించుకొని, 'లిటిలు బ్రిటను' పేరిలో మొక బస్సు నిచ్చుకొనిరి. పీఠాకరి నొకరు విశువలేకయుండిరి, బెంజమినుచే బోషింపఁబడుచున్నందున, నితనిని విడుచుటకు రాల్ఫుకు వీలు లేకపోయెను. తనకంటె తక్కువ వాడైనను, స్వారస్యముగ మాటలాడువాడని రాల్ఫును బెంజమిను ప్రేమించుచుండెను. సం॥ 50-రములు గడిచిన పిదప, రాల్ఫును బోలిన రసికుని చూచి యెఱుంగ నని బెంజమిను చెప్పెను. బెంజమిను నెమ్మదిగలవాఁడను, మాటలలో వెనుకదీయువాఁడను. గాంభీర్యముతోడనపనిని జూచుకొనువాఁడను, చూచుట కింపైన వాఁడను, పెద్దపిన్న తారతమ్యముకలవాడై, మాటల నేర్పుగలిగి, తొకిక వ్యాపారాభివృద్ధిని గోరువాఁడు రాల్ఫు. వీలయినచో వీరిరువురిలో, రాల్ఫె గొప్పవాఁడగు నని వీరిని జూచినవారు చెప్పియుందురు.

రాల్పువద్దలేని రెండువిశేషములు బెంజమినుకు కలవు. అవి సర్వసాధారణములయినను, బెంజమిను కప్పటికి శ్రేయోదాయకము లయ్యెను. పదికాసులసొమ్ము, చేతిలోని పని— యీరెండును బెంజమినుకు కలవు. వారమునకు పాతికరూప్యముల సొమ్మును గలిగించు శక్తిగల పనిని బెంజమిను నేర్చియుండెను. విలంబముగాని, కష్టముగాని లేకయే, యిదివఱకే పదగురు పనివాంఛున్నను, 'పామరు' కంపెనీలో బెంజమినునకుఁ బని దొరికెను. అతివేగముగ నక్షరములను గూర్చుటయందు బెంజమిను సమర్థత కలవాఁడు. పనిలోఁ బ్రవేశించుటకు రాల్పుచేసిన ప్రయత్నములన్నియు వృథాయాయెను. అందుచే, బెంజమిను పోషితవర్గములో సతఁడుండెను. దరిద్రాపుగ నొక సంవత్సరము కంపెనీలో బనిచేసి, మంచివేతనములను సంపాదించి, వానిని బెంజమిను వ్యయము జేయుచుండెను.

ఇప్పుడు బెంజమిను జీవితకాలములో జరిగిన యంత మొఁటి వినఁదగి యున్నది. గత శతాబ్దములో జన సమ్మతిమై, 'వల్లాను' చేవ్రాయఁబడిన 'ప్రకృతిమతవర్ణన' యను గ్రంథ రాజమును ముద్రించుటకు బెంజమిను అక్షరములను కూర్చుచుండెను. జీవహత్య, దొంగతనము, వ్యభిచారము— వీనిని నేర్పఁగఁగలిగి ధర్మశాస్త్రములు శాసింపకపోయియుండినను వీని నుపచరించుట అకర్తవ్యమని చూపించుటయే గ్రంథకర్త

యొక్క ముఖ్యాభిప్రాయము. ఇట్టి మనోహరమైన గ్రంథము, బలవద్విరోధము లగు బ్రహ్మహాలను బెంజమినుకుఁ గలిగించెను. ఆగ్రంథమును ఖండించుచు, నిత నొక ముప్పదిరెండు పుటల పుస్తకమును వ్రాసెను. ఈ గ్రంథమును వ్రాయుట వలన, బెంజమిను గొప్పవాడియ్యెను. దీని ప్రతియొకటి, రణవైద్యుడైన 'లయన్సు' చూచి చదివి సంతసించి, దీనికర్తను వెతకును వచ్చి, కవి, గౌరవముగ బెంజమినును పలకరించెను. "మానుషాభిప్రాయములు బుద్ధిప్రమాద రాహిత్యము"లను గ్రంథమును లయన్సు వ్రాసెను. ఇత నాకాలపు (Sceptics) సంశయాశువుల పరిచయము గలవాఁడు. "సారంగములకథ" యను గ్రంథమును వ్రాసి, "సంశయాశువుల సంఘమున" కధ్యక్షుడై యుండిన "డాక్టరు మాండవిలు" దర్శనము బెంజమినుకు లయన్సుచేయించెను. వైద్యుఁడు, పదార్థవిజ్ఞాన శాస్త్రవేత్తయు, గణితశాస్త్రజ్ఞుఁడు, రాజపోషిత సంఘము (Royal Society) లోనివాఁడు, సర్విజ్ఞానవ్యాటనుకు స్నేహితుఁడును, అయిన డాక్టరు పెంబర్ట్ నుగారి దర్శనము బెంజమినుచేసెను. సహస్రమాస వృద్ధి, దుర్బలుడైన న్యాయుచును దర్శించుటకు బెంజమినుకు విలులేకపోయెను. "ఆంగ్లేయ చిత్రనస్త్రపదర్శనశాలా" స్థాపకుఁడు, సృష్టి వైచిత్ర్యసంపాదకుఁడు (Anti-quarian) వయిన, సర్ హాన్సుస్లోను గారి పరిచయ మీకాల

ములోనె బెంజమినుకుఁ గలిగెను. “ఆ శ్చైస్తాసు” అను చిత్రవస్తువు నమెరికానుండి బెంజమిను తెచ్చెను. దానిని జూచు టకు స్లోనుగా రితనిబసకువచ్చి, కొంతవఱకు ముచ్చటించి, తగిన వెలనిచ్చి, వానిని బుచ్చుకొని, నితనిని తన గృహమునకుఁ దోడుకొనిపోయి, యక్కడనుఁ పు వైచిత్ర్యములను బెంజమి నుకు జూపించెను.

ప్రస్తుతముకంటె నధికముగ ధనమును గూడబెట్టవలయు ననికోరి ‘పాము’ కంపెనీలో పనిమాని, ‘వాట్సు’ కంపెనీలోఁ బనిని బెంజమిను స్వీకరించెను. ఇగుబోఁ బనిజేయువా రందఱు త్రాగుబోతులుగాన, ‘ఉదకపానిని’ అని బెంజమినుకు మా టుపేరిడిరి. హెచ్చరికను పుట్టించు వంచి మద్యమును త్రాగు తమకంటె, నీరుత్రాగి దృఢముగనుండు బెంజమిను జూచి వారాశ్చర్యమును బొందిరి. “నాతోఁబనిచేయువాఁ డొకఁ డుదయమున నొక పైంటు, భోజనకాలమున నొకపైంటు, తదు పరి మఱియొకటి, మధ్యాహ్న కాల భోజనముచేయునపుడొకటి, సాయంసమయమున నొకటి, పని ముగిసిన పిదప మఱియొక పైంటు—ఈ విధమున మద్యపానముచేయుట కలదు. అట్లు పుచ్చుకొనినగాని పనిజేయుటకు సామర్థ్యముండదని వాని యభి ప్రాయము... ప్రతిశనివారము రాత్రి 3, 4 మాప్యములు సారాయి నమ్మువాని కితఁ డిచ్చుచుండెను. ఈ ఖర్చు నాకు లేదు” అని

బెంజమిను వ్రాసెను. అనేకు లిరని నిజాచి మద్యపానమును విడిచిపెట్టిరి. మద్యముకన్న గంజి నీరు శ్రేష్ఠమని యాంగ్లేయులకు బెంజమిను నమ్మకి ము పుట్టించినందున జీవదృష్టాంతముయొక్క యుహిమ యేమని బెప్పువచ్చు? మద్యపానము విడుచుటవలన, వ్యయము తగ్గుటయేకాక, బుద్ధినిర్మలముగ నుండును. “దిన మంతయు మద్యమును బుచ్చుకొనువారు, సొమ్ములేక, దుకాణములో పరపతిని బోగొట్టుకొనినందున, వారికి నేను సొమ్ము నియ్యవలసి వచ్చుచుండెను” అని బెంజమిను వ్రాసెను.

ఇటు లందరిని సురాపానవిముఖులుగఁజేసి, ప్రతికూలముల కెదురుగ నడిచి, ముద్రాక్షరశాలలోని కొన్ని నిబంధనల నుపయుక్త మగునటులు మాఱెను. అక్షరములను గూర్చుటయందు హస్తలాఘవము చూపి, సతతపరిశ్రమచే యజమానికృపను సంపాదించి, క్రమ క్రమముగ హెచ్చువేతనములకెక్కి సుగుణ గణ విరాజమానుడయి కొంత సంత దైర్ఘ్యవముల నందెను.

బెంజమిను ధనమునుకూడ బెట్టవలయునని గృహకృత్యములను పోషిమిహో నిర్వహించుచు వచ్చెను. “హ్యాకువీధి” లో నొక బసను మాటలాడి, వారమునకు సుమారు మూడు రూప్యము లిచ్చుట కొప్పుకొని, ముద్రాక్షరశాలకు సమీప

ముగ నుండెను. ఇంటిలో మనుజుని సహాయనూవశ్యకమని యెంచి, యిల్లుగలామె తక్కువ సొమ్ముకు బసనిచ్చెను. అంతలో, వారముకొకరూపాయి యద్దెకు బసదొరుకునని తెలిసి, యక్కడికి పోవుటకు బెంజమిను యత్నించెను. ఇతనియందు గరుణగలిగి, సాయంసమయముల నితని సంభాషణములకు సంతసించి, యితను తన బసనుండి వెళ్లుట కిష్టపడక, రూపాయి యద్దెకొడంబడి, ఆమె తన బసలో బెంజమిను నుంచిపెసెను. “ఈ యద్దె నిచ్చుచు లండనులో బసచేసి యుంటి”నని బెంజమిను వ్రాసెను. వీరిరువు రన్యోన్య మైతితోఁ గాలమును గడిపిరి. మాటలును, కథలును చెప్పి, ఆమె బెంజమినుకు సంతోషమును గలిగించుచుండెను. ఆమె వయోవృద్ధు—కాలులే నందున, సాధారణముగ నిల్లువిడిచి బయటకుఁ బోవుటలేదు. దయార్థహృదయురాలు. ఆమె సాంగత్య మితనికి సంకోషమును గలిగించినందున, వీలు లేదని చెప్పక యామె పిలిచి నపుడెల్ల మాటలాడుటకు బెంజమిను వెళ్లుట కలదు.

వాట్సు ముద్రాక్షరశాలలో నితనితోఁగలిసి పాటపడు వారలలో ‘డేవిడుహాలు’ అను వానిని బెంజమిను బాగుగ నెరుగును. ఇతఁడు ఫిలడల్ఫీయాలోఁ జాలకాలము బెంజమినుతో సహకారియై యుండెను. ‘వై గేటు’ అను మఱియొకనిని

సహిత మితఁ డెఱు గును. ఇతఁడు బాగుగఁ జదువుకొనినవాఁడు. ఇతనికిని, ఇతని స్నేహతునికిని రెండుపాఠములలో బెంజమిను, ఈత నేర్పెను. బెంజమిను మంచియీతగాడు. జలశయన, జలస్తంభన మొదలగు చమత్కారములను నేర్చియుండెను. ఒక పర్యాయము, నాలుగు మైళ్లదూర మితఁ డీదెను. ఇతని నేర్పునకు, యోపికకు మిగుల ముదమంది, బెంజమినునందు వైగేటు బద్ధానురాగముగలవాడై, యీతవలన పొట్టపోసి కొనుచు, యైరోపాఖండములో సంచించి ఎత్తమా యని ఇతఁడు బెంజమినును సలహా యడిగెను.

అమెరికానుండి యోడలోఁ గలిసినవచ్చునపుడు కలిగిన పరిచయమును బోగొట్టుకొననందున, బెంజమిను 'డెనుహము' యొద్దకుఁ బోయి, యీ ప్రయాణము సంగతి వానితో ముచ్చటించెను. అతఁడు విని, ప్రయాణోన్ముఖుడైన బెంజమినును విముఖుని జేసెను. పెన్నిలువానియాకు నెట్లు ఆలోచనజేయుమని యతనికి బోధపఱచి, తానుగూడ విశేషవస్తు సామగ్రితో బయలు దేరుచున్నానని డెనుహము చెప్పెను. ఇతఁడు ఎత్తకులలో నిష్కలంకగార్హస్థ్యధర్మానుచరుడై, ఎత్తక సంఘమున కదివఱకున్న నిందను బోగొట్టి, క్రైస్తవ దేశముల యందు దీనికి నామ రూపములను దెచ్చిన మహనీయుఁడు. ఇతఁడింగ్లాడుకువచ్చి, బ్రిష్టులు పట్టణమునకు తన కప్పిచ్చిన వాః

నందఱు సమావేశముచేసి, తన ఋణముల సంగతిలో వారు రాజీనామా పడినందు కెంతయు సంతసించెను. అనాఁడువారికి విందుచేసి, వారి కియ్యవలసిన సొమ్ము అసలు వృద్ధులతో నితఁ డిచ్చివేసెను. తా నమెరికాలో నెల్ల వ్యాపారమును సాగించుటకుగాను వస్తుసామగ్రిని గ్లాండులోఁ గొనెను. సంవత్సరమున కేఁబదికాసులు వేతనము పుచ్చుకొని తన కార్యదర్శిగనుండుమని డెనుహాము బెంజమినును కోరెను. ఇంతకథిక్కుముగ బెంజమినుకు సొమ్ము దొరుకుచుండెను. వర్తక వ్యాపారములోఁ గొంత తేటి పారినపిదప, మరికొన్ని పనులలో బెంజమినును నియోగించుటకు వీలగునని డెనుహాము వానితోఁ జెప్పెను. డెనుహాము యొద్ద పనిచేయుట కతఁ డొప్పుకొనెను.

లండను, అక్కడిజీవనము, — ఈ రెండును బెంజమిను క సహ్యము పుట్టించి యుండెను. ఫిలడల్ఫియాలో నిశ్చింతగ జటిలపన మాసములను అనేకపర్యాయములు జ్ఞప్తికిదెచ్చుకొని, వానిని బెంజమి నభిలషించుచుండెను. కావున ముద్రాక్షర శాలలోని పనిని విడిచి, వస్తుసామగ్రిని కట్టి యొడకెక్కించెను. ఇట్లుకొన్ని రోజులకుగాని యొడ బయలు దేరలేదు.

ప్రయాణమునకు ముందొక రోజున, ఘనతపహించి, కోశాధ్యక్షుడైన, సర్ విల్లియంవిందుహాము, వర్తమానము

బంపినందున, వానిని దర్శించుటకు బెంజమిను వెళ్లెను. “సీకీత బాగుగ దెలియునని, నీవిద్దతి కది నేర్పితి వని, నాలుగుమైల్ల దితివనియు వినుచున్నాను. నా కుమారులు ప్రయాణోన్ముఖులయి యున్నారు. వారు వెళ్లుటకు పూర్వమే, నీ వీవిద్యను వానికి నేర్పవలయును” అని బెంజమినును ‘వింకుహము’ వేడుకొనెను. ఇతడు ప్రయాణ సన్నద్ధుడైనందున, దానికి సమ్మతించుటకు వీలు లేకపోయెను. “అమెరికాకునా ప్రయాణము సిద్ధముకాక మునుపు, నాకీ పర్తమానము వచ్చియుండిన, నేను ప్రయాణమును తలపెట్టక, ఇంగ్లాండులో నీతేవిద్యపారశాలను బెట్టియుందు”నని బెంజమిను వ్రాసెను.

ఆటవ ప్రశ్నిరణము.

ఫిలడల్ ఫియాకు తిరుగుదల.

కప్తాను క్లార్కుచే గడవఁబడిన 'బెర్కుషియరు' యోడలో బెంజమిను బయలు దేరెను. జులై తే 21-ది మధ్యాహ్నమున, 'రేపుశెండు' యొద్ద వీరు లంగరువేసిరి. "ఇది పాడుప్రదేశము. ఇక్కడి ప్రజలు మార్గస్థులను మోసపుచ్చుటయే పనిగాఁగల వారలు. వీరియొద్ద వస్తువులను గొని, వారు గోరిన వెలలలో సగము నిచ్చిన, ఇవియు నిజమైన వెలకురెండింతలుండును. దై వానుగ్రహమున చిక్కడినుండి రేపు బయలుదేరుచున్నార" మని బెంజమిను వ్రాసెను. మరునాడు బయలుదేరి, పోర్టుమతు రేవులో లంగరు వేసిరి. ఓడల గమ్యస్థానముఁ (harbour) జూచుటకు కప్తాను, గెనుహము, ఇతని లేకరి, ముగ్గురు నోడ దిగి పట్టణములోనికి వెళ్లిరి. అనేక దినములవఱకీ యోడ 'పోర్టుమతు వైటు' దీవికి మధ్యప్రదేశమున నుండెను. ఈ లోపున బెంజమిను 'వైటుదీవి' లోనికిఁ బోయి "కానిసుబ్రాకు" దుర్గము మొదలగువానిని దర్శించెను.

మరి కొన్ని రోజులవఱకు, వైటుదీవి రేవులో నోడ లంగరు వేయుచు, ఎత్తుచు, సోలాంటునదిపైఁ దేలుచు, సముద్రమునకుఁ

బోవలెనని యత్నము జేయునపుడు, 'స్పెల్ హెడు' గేపులోనికి గాలిచే గొట్టబడెను. 'యార్ మతు' పట్టణమువద్ద కొందఱు ప్రయాణికులకుఁ గలిగిన విపత్తును బెంజమిను సాంతముగా వ్రాసెను. దీవిలోఁ గొంతసొచ్చించి, సాయంకాలమున యార్ మతునకు వీరుగాఁగా, కేపునకుఁ బోయెడి మార్గమును దప్పి నట్లు వీరికిఁదోచెను. దేవుమూలమున లేచి విరివియైనదో, యా కయ్యను వీరుదాటి కయ్యముఖద్వారమున నున్న దోనెవద్దకు వచ్చిరి. దానిపైకి దాటి, పట్టణములోనికి బోవలె నని వీ రభిప్రాయపడిరి.

'గడపువాడు' లేనందున, వానిగుడిసెకు మేము వెళ్లితిమి. వాడు మంచమునెక్కి పరుగిడియుండెను. మమ్ములను దాటింప ననెను. అప్పుడు, దోనెను లొంగి తెచ్చి, దానిని గడుపుకొని పోవుటకు నిశ్చయించి, నీటియొడ్డునకు మేము వచ్చితిమి. దోనె నీటికి 50 గజములు దూరమున గుంజకు గట్టబడియున్నందున, దానిని మేము లొంగలేక పోతిమి దానియొద్దకుఁ బోవలెనని బట్టలు తీసివేసితిని. దానిదగ్గిఱకు తీసికొనిపోవు గాతికట్టుమార్గమును దప్పినందున గుండెలు మోయ, బురదలోఁ దిగబడితిని. తుదకు గుంజ వద్దకు వచ్చితినిగాని, దోనె గొలుసుతో గట్టబడి తాళమువేయఁబడియున్నందున, చాలదిగులు పొందితిని. అన్ని విధముల దోనెను తీయవలె నని యత్నించితిగాని, ప్రయోజ

సములేకపోయెను. తడిసి, బురదలో నొక గంటవఱకు ప్రయాణ పడి, తుదకు దోనెను తీయలేక, మరలివచ్చితి"నని బెంజమిను వ్రాసెను. "మాజీబులలో జబ్బులేదు. గాలికొడుగున్నను, మేమొక గడ్డికుప్పయొద్ద నారాత్రి గడపుటకు పుచ్చించితిమి. ఇటులు శ్రమదమలు పడుచుంటిమి ఇంతలో మాన్ నొకడు తన కేబులోనుండి యినుపలాడా (Horse-shoe) నుతీసి, దానితోఁ దాళమును బగులకొట్టుటకు ఏలగునని నాకొఁజెప్పి, నాచేతికి దానినిచ్చెను. నేను దానిపట్టుకొనివెళ్లి, తాళమును బగులఁగొట్టి, దోనెను నీటిలో తేల్చితిని. మేమగదలము సొంత పింఛి, దానిలో నెక్కితిమి. నేను బట్టలను వేసికొనివచ్చెను, దానిని మేము గడిపితిమి. పెద్దకప్పము ముందుకు రానున్నది. అప్పుడు పోటు సమయము గనుక, నంతట నీరు నిండియుండెను. వెన్నెల రాత్రియైనను, కయ్యనుండి పోవుకాలున యేదోమాకు దెలియ లేదు. తొఁచిచూచుట దోనెను తిన్నగ గడిపినందున, సగము దూరముపోవు వచ్చితికి, బురదలో దోనె చిక్కుపడినట్లు మాకు దోఁచెను. తెడ్డులను బురదలోనాటి, దోనెనునీటిలోనికిద్రోయ వలెననియట్నించి, మేమొక తెడ్డును విడిచివేసితిమి. నాలుగంగుళమునీరైన లేనందున, దోనెతో మేముడ్డెక్కితిమి. ఏమిచేయుట కునుదోచక, చీకాకుపడుచుంటిమి. పాటో, పోటోమాకు తెలియలేదు. కొంతసేవటికి, పాటుసమయ మనిగ్రహించితిమి. తెడ్లు

మునుగుటకు తగిన నీరైనలేరు. రాత్రియంతయు గాలి చెబ్బు తినుచు, దోనెలోనుగుట విష్టమైనను, మరుచటి దిన ముదియ మున దోనెవాఁడు వచ్చినపుడు మేము తెల్లముఖమువేయవలసి వచ్చును విచారించుచుంటిమి. ఒక యరిగంటవఱకు గుజగుజ లాడి క్రింద మీనుపడితిమిగాని, కార్యము లేకపోయెను చేతులు నులుపుకొనుచు గూర్చుంటిమి. ఒడ్డున చేరుమార్గము కనబడ దాయెను. సముద్రపు సోతగైరు. క్రిందికి దిగి, కొంతుక మోయ బురదలో దిగిబడవలసి వచ్చును అప్పుడు తేగించి, యిరువురము బట్టలు తీసివేసి, క్రిందికి దిగి, మామోకాళ్ళలో 50 గజముల వఱకు దోనెను గంటుకొనివచ్చి, నీటిలో దానిని తేల్చితిమి. ఒకటై తెడ్డుంటున్న, గట్టమున మేమున్నవ జేరి తిమి. మా వీలవచ్చిన, వారిదియు బసోలో మమ్ములకై ఎదురు చూచుచుండిరి. ఆరాత్రి మేమున్ను గడిపితిమి మా విశేష మిటుల ముగిసెనని బెంజును వ్రాసెను.

స్విత్ హెల్వెట్ నదలిన మూఁడువారములకు ఈ ప్రయాణములు ఆట్లాంటికు నుండి సముద్రమును జూచిరి ప్రయాణము దీర్ఘమై, వినుగు పుట్టిగిచెను ఈ ప్రయాణములోనే, గతిగదిన కాలము లోని తప్పులను స్మరణకుఁ దెచ్చుకొని, ముగియు బాగుగ నడిచుటకై, బెంజు నొక నడవడిపట్టికి ను వ్రాసెను. తరువాత కొండతాపట్టిక దొరకలే దనిగిగాని, ఇటీవల బెంజుమిచు స్వహస్త లిఖిత ప్రతి యొకటి లభించినది.

“పద్యకావ్యమును రచించువారు దానిని పరన యోగ్యము చేయవలె ననిన వ్రాయుటకు బూర్వము, దాని యాద్యంతములను బాగుగ యోచించవలెను. అటులనే, జీవిత కాలము. దానిని గడపుటకు తిన్ననిమార్గము వేయనగున, నేను చిక్కుదారులలోఁబడి, మార్గము తప్పితిని. నాగార్హస్థ్య ధర్మము మారినది గనుక, కొన్ని నిబంధనలను గ్రహ్యముల ననుసరించి, నాజీవితకాలమును జ్ఞాపితలె గడపుటకు నిశ్చయించి, ఈ దిగువ నిబంధనలను వ్రాయుచున్నాను.

“ (1) ఋణములను తీర్చువఱకు నేను మితముగ ధనమును వ్యయము చేయవలెను.

(2) ఎల్లప్పుడు సత్యమును బలుకుచును. — నేను నిర్వహించుటకు శక్తిలేనికార్యములయొ వితరుల కాశకలిగించను. మనోవాక్యాయ కర్మములలో సౌజన్యతను చూపింతును.

(3) పూనినపనిని పూనికతో తుదముట్టి చెదను, స్వకర్మమును విడిచిపెట్టి, ధనార్జన కితరపనులను చేయను. శ్రద్ధ వహించి, యోర్పుతోఁ బనిని చేయుటయే ధనార్జనకుమార్గము.

(4) ఇతరుల దుర్గుణముల నెఱచను. వారి సుగుణములనే యెఱుఁతును. ఇతరుల న్యాయముగ దుర్గుణమొకనియం దారోపించినచు, సమయము చిక్కినపు డెల్లవాని సుగుణముల జెప్పుచు” నని బెంజమిను వ్రాసెను.

ఇంతటితోఁ జాలించక, నాఁడు మొదలుగా హాస్యస్థితిని
లను సరిగా నడుపుచున్నది లేనిది బెంజమిను పరీక్షించుకొను
చుండెను. దీని ఫలితమును ముందు జూడగలము.

ఆనాఁడట్లాంటికుమహాసముద్రము జలాల్లా వమే. 'బెర్కు-
షియరు' యోడలోని వారు మరియొక యోడను జూచుసరికి,
50 దినములయ్యెను. ఈయోడ స్నేహపక్షము వారిదైనందున,
వారు జూచి సంతసించిరి. అది దగ్గిఁగకు వచ్చుట వలన, దానిలో
నున్న ప్రయాణికులతో పేరు మాటలాడిరి. దానిని చూచుట
వలన బెంజమినుయొక్క మనస్సు కరగెను.—“ఇది ‘సోన్’
అను పేరుగల యోడ. స్త్రీపురుషులేబదిమంది నెక్కించుకొని,
‘డబ్లిను’ పట్టణమునుండి ‘న్యూయార్కు’ కు బోవుచున్నది.
ఇందులోని వారందఱు తట్టుపైకి వచ్చి మమ్ములను జూచి సంత
సించినట్లు నాకు గనబడెను. ఇట్లు దైవికముగ, మహాసము
ద్రముమీఁద రెండోడలు గలిసినపుడు, వానిలోని యాత్రికు
లెంతసంతసించును! వారి మనస్సులలో నెంత యుల్లాసము కలు
గును! ఆ యోడలోని వారి ముఖములను జూడఁగ, సంతోష
ముచే నాహృదయము తపతపలాడి, యంతఃకరణ పూర్వముగ
బయలు వెడలినందున, నే నానందమును పట్టలేక బోతి” నని
బెంజమిను వ్రాసెను.

మరి పదియారు దినములకు, తట్టుమీదనుండు వారి కానందమును గలుగజేయుచు, యోషియేకు చెప్పివాడు “భూమి, భూమి” యని యటచెను. “అందరివలె నేను వేగముగ జూడలేకపోతిని. నానేత్రము లానాది బాష్పములతో నిండినవి.” అని బెంజమిను వ్రాసెను మరి రెండు రోజులు గడచినపిదప, ఎలడలేఫతా ఇరువైపు దిగువగ, కెలవేరు నదిలో సాయంత్రము 8 గంటల కీ యోషలంగరు వేసెను. “విషాచార్థము పడవ నెక్కి, ఫిలడల్ఫియాలోని గాలురు కొండరు దైవికముగ నచ్చి, మా యోష తట్టుచేర్చి, మమ్ముల కొడుకుల నీసికొని పోవుటకు సమ్మతించినది, మేము వారితో బడవలోకి దిగి, 10 గంటల కొద్దరే వేరితిమి. పినుగు పుట్టించి భీతావహమైన సమద్రపు ప్రయాణమును సుకప్రచయగ జేసినందుకొకటికొకటి నాదనములు చేసికొని, మేముగటము దైవకటాక్షమును గొని యాదితి”మని బెంజమిను వ్రాసెను.

టెంపిసిగి, ఫిలడల్ఫియాపీఠులలో బోవుచుండగా, నుద్యోగముచేసి కొలగింసబడి, గవర్నరు కీతును బెంజమినునానికి స్మితముగ దానితో జూచెను. స్వాగ్నేతునిముగి బెంజమినును మోసపుచ్చినందుకు, సిగ్గుపడి, బెంజమినును బలుకొంచుక, కీతువెల్లిపోయెను. దరిద్రము, అలన్నీతులనునై, పవనార్థము నూతన సీమలచారిత్రములను వ్రాయుచు, మరి పాతికసంవత్సరములు

ప్రపంచములో కొట్లాడి, సం॥ 80-రముల వయస్సున, లండను పట్టణములో, సం॥ 1749-రమున, కీర్తిస్థంభమున ఉద్ధృతము.

కన్యగీర్తి పురుష దేవతలవాడై, యామెను బెజమిను మరవలేదు. లండనులోనుండి దిండు లంఠెమగుమును, రాల్పుగాది దిక్కును వదిలించుకొని, బెజమిను స్వస్థతను బొంది, ప్రాచీనమోహముంకురింప, “మోహపాశములలో చిక్కి, స్వయంబులముననితగ్గానుచుండి ఫిలడల్ ఫయాకునచ్చితి” నని బెజమిను చ్రాసెను. ఇతని డిగ్గొలుచుండి రాండని సీత్యయిది, “రాజగిరి” అను కుమ్మరివానిని, కన్యకగీర్తి వివాహమాడెను. ఈ దాంపత్య మచూలము కాచుకున, వానిని వివాహి, కన్యగీర్తి తన మాతృగృహము వచ్చి చేరి యుండెను. ఈ సంగతులు బెజమినుకు తెలిసి, ఇదియం తయు తనకోసమువలన జరిగినదని విచారించెను. ఋణస్థుల గాధపడలేక, ‘కుమ్మరి రోజు’ పచ్చిమ దీప్రలకుఁబోయి, కొంతకాలముని కక్కడి మృతినొందె నని వార్త వచ్చెను.

బెజమిను దేశములోలేని సమయమున, కీమరు వ్యాపార మును బాగుగ విడిచివేయు కనబడెను. మునుపటిదానికింకె బాగుగనున్న బస్లో కీమరు మకాణమును పెట్టెను. ముద్రాక్షర శాలకు కావలసిన నూతన కూర్పులను (New types) వాడు

తెప్పించెను. విశేషముగ పనివాండ్రను నియోగించి, వ్యాపారమును వాఁడు సాగించుచుండెను.

పెంటనే, బెంజమిను పనిలో ప్రవేశించెను. జెనుహాము, 'వాటరు పీథి'లో నిల్లు పుచ్చుకొని, దానిని సామానుతోనింపి, దుకాణముపెట్టెను. శ్రద్ధాభక్తులతో గ్రొత్తపనిని బెంజమిను చేయుచు, కొద్దికాలములోనే వ్యాపారమునందు చేర్పరియయ్యెను. పుత్రవాత్సల్యముతో బెంజమినుని యజమానుఁడు, పితృవాత్సల్యముతో యజమానుని బెంజమిను, చూచుకొనుచుండిరి. ఒక యింటిలో నిగుచ్చుచు కలిసియుండిరి. ఇటులు కాలమును సౌఖ్యముగ గడపుచున్నందున, బెంజమినుకు వర్తకయోగము తప్ప, మరియొకటిలేనట్టుతోచెను. కొద్దికాలములో నీ వ్యవహారములో పంతుదారుఁ డగుట కవకాశముగలిగి, జెనుహాముయొక్క స్థానము నాక్రమించు నేమోయని నలుగురికిఁ దోచెను. అన్నివిధముల తుష్టిపుష్టికలవాఁడైనను వెర్నును యొక్క ఋణమును తీర్చలే దనియు రీడుకన్య నన్యాయముగ దుఃఖముల పాలుచేసితి ననియు బెంజమిను విచారించుచుండెను.

మొదటిమాసములలో, పని సాగుటవలన, నితనియోగము బాగుగ నుండునను యాశ కలిగినను, వీరియోగదశ హఠాత్తుగ సంతరించెను. దుకాణముపెట్టిన నాలుగునెలలకు, సం

1727-రము ఫిబ్రవరి నెలలో, డెనుహము-బెంజమినులు చావు సంకటము పడిరి. పార్వ్యశూలచే బెంజమిను బాధపడి, చావుకు సిద్ధమయ్యెను. “నేను విస్తారము బాధపడితిని. సర్వము విడిచితిని. రోగము కురిసిండునని ఖన్నుడనై, లేచి తిరిగి యీపనులనే మరలజేయవలసి వచ్చెను గదా యని విచారించితి” నని బెంజమిను వ్రాసెను. డెనుహము చాలకాలము బాధపడి, తుదకు కాలవశమును బొందెను. తన పాత్రల్యమును జూపించుటకు, గొంతధనమును బెంజమిను కీయవలసిన దని, మరణశాసనముతో డెనుహము వ్రాసెను. తదంతరే నుతని సొత్తును సంరక్షింపు లాక్షమించిండునని, బెంజమిను ప లేక గాలికి తిరుగవలసివచ్చెను.

అనంతరము, కీయరు యొక్క ముద్రాక్షరశాలలో హెచ్చు వేతనమునకు బని సంగీకరించెను. ఇతనికి కీమరునకు మనస్సంతగ కలియక పోయినను, కీమరు విషయమై చెడువార్తలను వినచున్నను, శరీరపోషణార్థ మివనిని బెంజమినుచేయుచుండెను. ఇక్కడ పనిచేయువారలలో, న్యాయ బుద్ధిగల ‘హ్యూమెరిడితు’ అను నాటపురమువాని పరిచయము బెంజమినుకు గలిగెను. ఏడు వినేకి, యనుభవశాలి, లెస్సగఁ జనువుకొనినవాఁడు. అయినను, మద్యపానమును జేయువాఁడు; ఈ క్రొత్త పనియందు శ్రద్ధలేనివాఁడు.

ఎల్లప్పుడు, ఉల్లసస్వభావము కలవాడుగా, పనివాండ్రోగలసి మెలసి బెంజమిను తిరుగుచుండెను. ఏదియో యొక క్రొత్తసంగతిని పనివాండ్రకు ప్రతిరోజున పనిలో జూపించుట వలన, వారందఱినిని గౌరవముగ జూచుచుండిరి. ఇతనిచే శిక్షింపఁబడి, వారు పనిలోఁజేరి పోరి. శీమరు వ్యాపారమును వారు బాగుగ సాగించిరి.

వీరచక్రవర్తిని

సమరము.

ఈ సమరమునందు సేనాధిపతియైన వీరచక్రవర్తి
ముగిసినప్పుడు సమరము ముగిసినది. అప్పుడు
సమరమునందు సేనాధిపతియైన వీరచక్రవర్తి
40-రములు
వీరచక్రవర్తియైన ముగిసినప్పుడు సమరము
ముగిసినది. అప్పుడు సమరము ముగిసినది.
కొంత సమరమునందు సేనాధిపతియైన వీరచక్రవర్తి
ముగిసినప్పుడు సమరము ముగిసినది.
వీరచక్రవర్తియైన వీరచక్రవర్తి సమరమునందు
ముగిసినప్పుడు సమరము ముగిసినది.
అ సమరమునందు సేనాధిపతియైన వీరచక్రవర్తి

(1) 'సమరమునందు సేనాధిపతియైన వీరచక్రవర్తి సమరమునందు
ముగిసినది.

(2) వీరచక్రవర్తియైన వీరచక్రవర్తి సమరమునందు
ముగిసినది.

(3) 'వీరచక్రవర్తియైన వీరచక్రవర్తి సమరమునందు
ముగిసినది.

(4) “సత్యమును సత్యమునకే బ్రేమించెదను. నిష్పక్ష పాతముగ సత్యమును తెలిసికొని, దాని సతరులకు తెలియఁ జేయుదును.” ప్రతి శుక్రవారము సాయంత్రము సమాజము వారు సభ చేయుచుండిరి.

సమస్త శాస్త్రవిషయముల పే సభలో పీరు తిర్క్వించు చుండిరి. ఇందులో వాదము చేయుట కలదు.

“సత్యమును తెలియుటకు వివాద మాడివలయునుగాని, జగడ నొందిరినిము గూడదు” అని బెంజమిను వ్రాసెను. ఈ సమాజాభివృద్ధికొఱకు బెంజమిను కష్టపడుచుండెను. ఈసమాజములో ముచ్చటించిన విషయముల నిందు పొందుపఱచుచున్నారము.

“స్వలాభమునకా, మనుజులు పనిచేయుచున్నారు?”
 “ఉద్దేశము మంచిది, చేసినపు యెప్పుని, దురుద్దేశము, చేసిన పని మంచిది—వీనిలో నేది శ్రేష్ఠము?” “పాదాంతము మొక్కలత్వము, కోరికలను భేదింపుటయా?” “సౌఖ్యమున నేమి?”
 “మనుజుడు ఏవిధకాలములోఁ బూర్ణత్వమునుబొందఁగలఁడా?”
 “బుద్ధి, ముంచినడవడియుఁ గలబీదవాఁడు; బుద్ధి ముంచినడవడియు లేని భాగ్యవంతుఁడు—వీరిలో నెవరిన్నే హము మంచిది?”
 “వీరు మృతినొందిన, వీరిలో నెవరి మరణమువలన దేశము

అష్టమును బొందును?" "వీరిలో నెవరు సుఖశ్రీపులు?" వీరిని సమాజములోఁ బూర్వోత్తరముగ సమన్వయించుచుండిరి.

దీనిని స్థాపించిన కొన్ని కోటలకు, బెంజమిను దీనిని విడిచి వేయవలసి విచ్చుచు భయము కలిగెను. కీమరు ముద్రాక్షర శాలలో బుచ్చేయుదు, 6 మాసములు సుఖముగ బెంజమిను గడిపెను. పూర్వమువలె, బెంజమిను దగ్గరికు జేరినీయక, కీమరు వారిని దూరముగనుంచుచు వచ్చెను. ఇంతలో కీమరు యొక్క వ్యవహారము తగ్గిరి. అతని ఋణములు లావయ్యెను. అయినను, సతరి పరివాండ్రందఱు, బెంజమినుచే శిక్షింపఁబడి, పనిలోఁగడిరి పారిరి. అందుచే, హెచ్చువేతనమిచ్చి బెంజమినును పనిలోనూ దుటకు కీమరు కిష్టములేక పోయెను. ఏదోచిన్న బగడము కేచ్చి, కీమరునిని కోపగించెను. అందుకు రోషముకలిగి, బెంజమిను పరివార్లు లేచిపోయెను.

గృహమునకుఁబోయి, శాంతుడై తానుచేసిన పనిని బెంజమిను వితర్కించెను. బోస్తనుపట్టణమునకుఁ బోవలెనని యితఁడాలోచించెను. నాలుగు సంవత్సరములనుండి స్వగృహమునకు వెళ్లలేదు. ఈ లోపున తానుచేసిన పనులేమియు మంచివికావని బెంజమినును కొనెను. ధనమైననుగూడఁ బెట్టలేదు. వెర్నను కియ్యవలసిన సొమ్ము నియ్యలేదు.

శాస్త్రవేత్తయైన 'ఎమ్మెసు' డబ్ల్యు విధియు, బెంజమినునుబోలి వారిని వాణిజ్యమునకును నొకరినొకరును పోషించుచున్నాడనుట. ఒక నాటి సూర్యునిముగ, చంద్రునిముగ, నీరు పానీయమునకును యొద్దకునున్న మిశ్రమమును, నీరును నొకరినొకరును పోషించుచు సంగతిని ఒప్పుచు. ఇంతకును, నీరును ఒకరినొకరును ఇంతలో నంతలోనూ, నీరును ఒకరియునునొకరును, వారు స్వంతముగ ముద్రాక్షురములను సాక్షిచేయుటకు పోకకా ముగించుచును వారు పలుకుకొనిరి. చెడిపోవుచున్నప్పుడెట్టి కావలయు సామానులను బెప్పించుటకు, నీరునునులించు పనిచేసి, బాధములను సమముగ పుచ్చుకొనుటకు సమర్థులనిచిరి

గనపై పొందిన నోరుకాగితములను గ్రహించుటకు నీరు దుని నియోగించిరి. పొచ్చేత్తినానా నాచుపడిన బాగుగజేయు లేరు. అందుచే, బెంజమినును గోపమువారిని పనిలో జేర మని వాడు పేరెను. బెంజమినును పనిలో జేరిగి ప్రవేశించెను. అందుచేత, రెండుమూడుసంవత్సరములవఱకు నీరునునున్న వ్యాపారము సాగెను. కావలసిన అచ్చులు సిద్ధముకానాన, న్యాయ శాస్త్రాధికారుల యెదుట ముద్రాక్షురములకు, వీరిరువురు కలిసి 'బర్లింగుటకు' పట్టణమునకుఁ బోయిరి. ఈ సమయముననే, వారిపరిచయము వీరికి గలిగెను. "నామంస్సు పరనములన పరిపక్వము నొందినందున, నాసంభాషణయందు వారిచ్చకిలిగి

యుండిరి. వారిగృహములకు నన్ను పిలుచుకొనివెళ్లి, వారి స్నేహితుల దర్శనము నాకు జేయించుమిడి. కీమరు నేను పొందిన పుర్యాదను కొందలేను. నిజముగి, కీమరు పెద్ద గొగుల వాడు. ప్రపంచావధిని చెలియగ వాడు. జనసమృత్తాభిప్రాయములను కాదనువాడు. రోతను పుట్టిమనా తివలక్షణముకల వాడను” అని గర్వముగి బెంజమిను న్నాసెను.

ఇదివఱలో చ్రాసినప్రకారి వింగ్లాసునుండి, సం॥ 1728-రము ప్రారంభమున, సచ్చయంత్రము, గొయ్యలువచ్చుచుండున, కీమరుతో న్యనశూమును చక్కఁ జదికొని, పెరిశిత్తు బెంజమినులు కిలిసి, ముద్రాక్షరశాలను స్థాపించుటకు సమకట్టిరి.

ఈకాలములో నే బెంజమిను, తనగోమీద ప్రాయావలసి నదిగా న దిగువ చరిణముచు వ్రాసెను. “ముద్రకుండైన బెంజమినుయొక్క దేహము (అతిరమణ మనవిపోయి, ప్రాతిగినిన గ్రంథముయొక్క యుట్టవలె), క్రిమికీటకములకాహళి మై, యిక్కడనున్నది. ఈ గ్రంథము నాశముపొందక, స్మృతికి రచే ఉద్ధరబడినవరణచేయబడి, దీనికంటె రమ్యమైనకూర్పులో వేయబడి, తిరిగి ప్రచురింపబడు నని వాని నమ్మకము.”

ఎనిమిదవ ప్రకరణము.

బెంజమిను - మెరిడిత్తు: - ముద్రకులు.

జాగరూకతతో వీరు పని నారంభించిరి. సంవత్సరమున
కిరుపదినాలుగుకాసు లదై కొప్పందముచేసికొని, బససు మాట
లాడిరి. కొంతభాగమును తమ స్వంతమున కుంచుకొని, శేషిం
చినదాని నితరుల కద్దెకిచ్చివేసిరి. అక్షరకూర్పులనువిప్పి, యంత్ర
మును స్థాపించి, కావలసిన వస్తువులనుగొని, పనినారంభము
చేయునదికి, దగ్గిరినున్న రొక్కము వ్యయములు పోయినందున,
చేతిలో నొక కాసులేకయే, వీరు పనినిసాగించిరి

దినచర్యకుఁ దగినసాము, వీరికిపనిలో వచ్చుటలేదు. అప్పు
డప్పుడు 'జంట' సమాజమువారును, వారు శిఫారిసుచేయు
టచే వచ్చినవారు మాత్రము వీరికే బని విచ్చుచుండిరి. ఇంత
మాత్రమున, పని సడచునా! అయినను, సమాజమువారి
ప్రావకము కలదా. అందుచే, వారు దీనిని నిలఁబెట్టుటకు తగిన
ప్రయత్నములు, వ్రాత, మాటల మూలమున జేయుచుండిరి,
'బెంజమినుయొక్క శ్రద్ధాభక్తులను, పని నేర్పును, బుద్ధికుశలతను,
సవిస్తరముగ వీరు పొగడుచు వచ్చిరి. చేయవలసినపనిని జాగ

నూతనతో రాత్రింబగళ్లు కష్టపడి, పేరు నిలబెట్టుటకు బెంజు
మిను ప్రయత్నించుచుండెను.

ఇతను మొదటినుండి, వార్తాపత్రికను ముద్రించి ప్రచు
రము చేయవలె నని కోరుచుండెను. చేయఁబూనినపని నాచరణ
లోనికి తెచ్చువఱకు దానిని గోప్యముగ నుంచు స్వభావముకల
వాడైనను, పొరబాటున నొకనితో సి సంగతిని జెప్పినందున,
సలేడు దానిని కీమదు చెవినివేసెను. ఏపనియులేనంచున, సతఁడు
వార్తాపత్రికను ముద్రించుటకు సన్నద్ధుఁ డయ్యెను. ‘సర్వ
శాస్త్ర - కార్యభోధిని’ యనుపేరుతో నొక పత్రిక సతఁడు
ప్రచురముచేసెను. దీని నందఱు స్లాఘించిరి.

దీనినిచూచి రోమాను త్తచిత్తుడై, బెంజును వ్యాకులము
పొందెను. ధైర్యము తెచ్చుకొని, జూరొసమాజము వారి
సహాయమున, నితఁ డొక పత్రికను ప్రచురించుట కారంభిం
చెను. ‘అధికప్రసంగి’ యను పేరుతో నిపత్రిక వెడలెను.
ఇది యన్నిటిని పరిహసించి, యెగతాళిచేయుచుండెను. “మేము
సత్యమును చెప్పటచే, మీకందఱికి కష్టముగ నుండును.
మీ తప్పులను దెలిసికొనుటకు కదా, మీరు సంవత్సరమున
కొనిమిది రూప్యములను మా కిచ్చుచున్నారు అవును ఇప్పుడ
మీతప్పులను జూచి నవ్వువారి సమయముకూడ వచ్చునుగాన,
మీరిప్పుడు వారినిజూచి నవ్వివచ్చును” అని ‘అధిక ప్రసం

గిలో' వ్రాయబడెను. ఇందులో కీమరును యెత్తిపొడిచి బెంజమిన్ వ్రాయుటయు— 'బోధిని' లో నితని యెత్తి పొడిచి కీమరు వ్రాయుటయు, జరిగెను.

యుక్తాగ్రస్తుఁడైనందున, కీమరు పత్రికను సాగించలేక పోయెను. తుదకు దానిని బెంజమిన్ కతండ్లమ్మివేసెను. పూర్వపు పేరు తీసివేసి, 'పెన్నిలు వానియాగెజెటు' అను పేరుతో 'బోధిని' ని బెంజమిన్ ప్రచురించెను. ఇదివఱలో దన చిన్న తనముతో, దినయన్న గారికి 'కోరాంటు' పత్రికను ప్రచురించి నగుదుకు జరిగిన పరాధవమును జ్ఞప్తికి దెచ్చుకొని, బెంజమిన్ పత్రికను జాగ్రూతతోను వివేకముతోను బ్రచురముజేసెను. సత్యమును రూఢిగ వ్రాయుచు, యప్రియమైన సత్యమును మృదువుగ నెప్పుడు, ఇతరుల మనస్సును నొప్పింపక, యందఱికి మేలుకలుగుటయు, బెంజమిన్ పత్రికను నడిపించుచుండెను.

ఇప్పటికిని, వీరి ముద్రక వ్యాపారము బహుళముగ నుండలేదు. వీరు బీదవారుగ నుండిరి. సహాయముచేయుట కోరక జైను లేడయ్యెను. ఇంచుమించుగి పనిసంతయు బెంజమిన్ చేయుచుండెను. మెరిడిత్తు పని తెలియనివాడు, త్రాగుబోతు. ఎలప్పుడు, వాడు మై మఱచియుండును.

యుగమును చేయనేకూడదు. చేసినవెంటనే దానిని తీరు మానము చేయవలెను. లేకయెడల, నొకానొకప్పుడు, మన

క సాధ్యముగ నున్న కాలములో నా తీరుమానముకు తటస్థ మగును. అన్ని వాసుద్యములు వాయిచి, నాలుగు వైపుల నుండి ధనమువచ్చు నేమోయని చూచుచు, మురుగుచున్న వ్యాపారమును లేవనెత్తుటకు సమర్థుడుగనున్న బెంజమినుకు ఋణము సంగతినీ క్షాపకము తెచ్చుటకు, వెర్షను మృదువుగ మొక శోభను వ్రాసిపంపెను. తన తప్పు నొప్పుకొని, కొంచెము కాలము గడుపుచేయ మని బెంజమిను ప్రత్యుత్తర మతనికి వ్రాసెను. అటుల గడుపుచూపించున, నేడు సంవత్సరముల నుండి బాధించుచున్న ఋణము నసలుచృద్ధులతోఁ దీర్చుటకు కొద్దికాలములో నితని కవకాశము జిక్కినను.

ఇదివఱకు, సర్కారుకు కావలసిన కాగితములను 'బ్రాడు పర్ల' ముద్రించుచుండెను. ఇతఁడు కొన్ని లోపములు చేసినందున, వీనిని మానిపించి, వా రాపనిని బెంజమినును చూడ మచిరి. ఇందు మూలమున, 'బెంజమిను మెరిశిత్తు' ల కంతగ లాభము లేకపోయినను, కొంతవఱకు వీరికి పేరువచ్చి, వీరు నిలఁబడుట కవకాశమయ్యెను.

రెండు సంవత్సరములనుండి కష్టపడుచున్నను, జీవనాధార మస్థిరమై, బెంజమినుకు పని నిలకడతోనుండఁగల దనునమ్మకము లేకపోయెను. వెచ్చము పెట్టిన 200 కాసులతోను సగము సొమ్మును 'తండ్రిమెరిశిత్తు' జాగ్రత్తచేయకలిగెను

ఇంగ్లాండునుండి వస్తూసామగ్రి నంతయు పరపతికి తెచ్చినందున, పరపతినిచ్చినవాడు వీరుచేసిన విలంబమునకు భయపడి, న్యాయసభలో వీరి సామానులమీద తీరుమాసమును బొందెను. జామీనుపైని వీరిరుపురిని వదిలిరి. ' ఇట్టి స్థితిలో, నాస్రియన్నే హితు లిరుపురు వెవ్వేరుగ నామొద్దకువచ్చి, నేను కోరినసామ్మునిచ్చెదమని నాతో జెప్పిరి. మెరిడిత్తుతో మాతును బోగొట్టుకొని, స్వతంత్రముగ నన్నుండ మనిరి. వాడుచేసిన మేలు నాకు నురపునకు రాదు" అని కృత్రిజ్ఞతాపూర్వకముగ జెంజమిను వ్రాసెను.

ఈ స్నేహితులు, "విల్లియంకొల్మాను, "రాబర్టుగ్రేసు" అనువారు. వీరు "జుటో" సమాచారముగ్గనివారు. దీనితరాల మంతయు వీరు జెంజమిను కాపులుగనుగిరి. తండ్రి, కుమార మెరిడిత్తులవలన మేలుపొంది నగునన, వారిని విడుచుటకు కష్ట మనియు, పత్రముప్రకారము వారు నడుచుకొనిన పక్షమున, వంతువారితో వచులుకొనుటకు తన కిష్టములేదని స్నేహితు లతో నితడు జెప్పెను. అంతలో, వంతుదారుడైన కుమార మెరిడిత్తును కలిసి, "నీవుచేసిన వ్యవహారము నీతండ్రి కిష్టము లేనట్లు కనబడుచున్నది. ఇచ్చెద ననిన సామ్మునతడు నీ కిచ్చు నేమోగాని, మనకిచ్చునటుల నాకు దోచదు. ఏమాటయు, నీవునాతో రూఢిగఁ జెప్పిన, సర్వము నీకువదిలి, నాపనిని జూచు

కొనెదను" అని బెంజమిను చెప్పెను. అప్పుడు, "నాతోడి మోస పోయెను. అతని యెద్ద సొమ్ములేక మరీ నే నతనిని అందర చేయలేదు ఈ పని నాకు లిగినదిగాక. నేను మొదట వ్యవ సాయదాసును. పట్టణముచిచ్చి ముప్పదియేగింపు వచ్చినవైన, క్రొత్త వ్యాపారముతో దిగుట నాబుది శక్తుచు..... నేను తిరుగ దున్నుకొనుటకుఁ జోయెదను. నీ స్నేహితులు నీకు సహాయము చేసి, వారిని జూచుకొనుము. మనము ముగించి సేవ ఋణములకు తీర్పుటకు శక్తి నీ గుఱు యెవల, నాతోడి మోసగుఱ నిమిత్తమిచ్చి, నూరుకాసుల నిచ్చి వేయుము, నేను స్వయముగ చేసిన ఋణములను తీర్చివేయుచు, నాకు ముప్పదికాసుల నిచ్చిన, నామతుడు నీకు విశిదిపెట్టును. నీవే స్వస్థమును బొందునచ్చుచు" అని తుహారి అడిగెత్తు చెప్పెను.

మిటనే, దీనికి గెంజమిను సమ్మతించి, నూరుకాసులు కొప్పుకొని స్నేహితుల యొక గుఱుచే, అడిగెత్తు కిచ్చి పోసి, స్వయముగ వ్యాపారముకు బ్రెల్లె. నేను మొదలు విశేషముగా నుపయోగముచేసి, సుముగా లెగని వ్యాపారము నడపి, నా నా అడిగెత్తు పొంది, నా యొక్క అడిగెత్తుర చేస్తావని యె. బెంజమిను తన వ్యవసాయముతో నుండును.

తొమ్మిదవ ప్రకరణము

వివాహము

వ్యవహారికమును సాగించుటకు మార్గము తీర్చిదిద్దఁజేయుట చేత, స్వస్థ చిత్తుడై, బంజమిను వివాహాచారములు జయ్యెను. “గృహిణిగాఢ్యి” యొద్ద నితఁడు బస చేయుచున్నందున, నామె, బాచుగులయొద్దనున్న “కన్యకాఢ్యి” కితఁడు తగిన వరుడని, యొందించెను.

“ఈయె సొమ్ములను సమంపాదముచేయుచుండెను. ఇంటి వారు నన్ను భోజనమునకు బిలుచుచుండిరి. భోజనానంతరమున, మే మిరువురము మాలలముగ కవకాని మిచ్చుటకు, వారు సన్నసన్నగా లేచిపోవుచువచ్చిరి. తుదకు, వారిలో నా యుద్దేశమును తెప్పఁగొని, గృహిణిగాఢ్యియైన నామాటను బంపితిని. నా చుర్రాక్షరశాలకు నేను చేసిన ఋణములో, శేషించిన నూరుకాసులను వారిని కీర్చివేయమని, వారికి మాటను బంపితిని. వారు సొమ్ము నియ్యలేమని చెప్పినందున, వారి గృహమును, తొక్కిరిపెట్టి సొమ్ము నియ్యవలసదని నెరుగోరితిని. దీనికి వారు సమ్మతించలేదు. కొంతకాలకు, బ్రాహ్మ షర్దు—కీమదులవలె, నేనుకూడ మిచ్చుపనిగో దిగువాఁడను నని

యెంచి, కన్యకగాడ్చీతో నన్ను మాటలాడవీయనందున, నామె నా కగుపడలేదు. నేనుగూడ వెళ్లుట మానివేసితిని. ఈ విధమున నాకామెయందనురాగమున్నది లేనిది వారు తెలిసికొన గోరేమోగాని, నేనుమాత్రము కోపముచేత వెళ్లి లేదు. అందుచేత, వారు కలవరపడి, రమ్మనుమని నాకు వర్తమానము బంపినను, నేను వెళ్లిలేదు. ఇల్లంతయు నాకువదిలి, వారు లేదిపోయిరి. నేను మరియెవరిని బసలో దొపలే” దని బెంజమిను వ్రాసెను.

కిన్యకరీషు, యూగోపుర నొంటరిగినుండి కురుగుచు నున్నాడు. వాస్తవముగా, కుమ్మరిరోజున చనిపోయెను. అప్పుడప్పుడు, బెంజమిను గృహిణిరీషులు జూచుటకు వెళ్లుచున్నాడు. ఆమెకు సలహా నిచ్చుటకలగు. కిన్యకరీషుకు దురవస్థకీతము కగచుచుండెను. అందుచేత, మనస్సుకు కురుగుచేసికొని, యే కష్టములు వచ్చినను భరించుటకు నిశ్చయించి, సం॥ 1730-ము సెప్టెంబరు నెలలో బెంజమిను కిన్యకరీషును వినాహమాడెను.

గృహిణి బెంజమిను విధముల ధర్మచారియై యున్నాడు. భర్తకు పనిపాలులలో సహకారియై, గృహకృత్యములను నేర్పుగ నిర్వర్తించుచు, నామె దయాపూర్ణురా లుపించుకొనెను. “స్వయముగ కుట్టిన, లీ నెను, రోమపు దస్తులను, నేను భరించుట కామె యిచ్చును. ఈ సంగతి జ్ఞాపకము వచ్చిన

పుసు, నామనస్సు కరగఁగును. ఎల్లప్పు డామె సంతోషముగ నుండును. ఇతరుల లోపాలోపములను సవరణచేయు స్వభావము కలది. స్వల్పవిషయములనుకూడ పట్టుదలతోఁ జూచుచుండును. స్వల్పవిషయములలోనే మనుజులు సంతృప్తిచెందవలెను. 18-వ శతాబ్దమున జీవించుటచేత నామె చదువరికాదు. ఉత్తరముల నామె తెలివితేటలతో వ్రాసినను, వాని వర్ణక్రమము సరియైనది కాదని పరదేశములో నుండినపుడు బెంజమిను వ్రాసెను. ఆమె చక్కనిది, ఆమె ముఖారవిందము విసిరిపెట్టుచుండును. ఆమె పిల్లలు, మనుమలు చక్కనివారని నూతననీమలలోఁ బ్రసిద్ధికెక్కిరి.

అతఁడు స్త్రీలోలుఁడుకాకపోయినను, భార్యను మృదువుగను, దయతోను, యుక్తముగను జూచుచుండెను. ఇట్టి భర్తను బొందినందు కామె గర్వింపెను. ఇరువు రన్యోన్యాయరాగము కలవారలు. 'మే మొకరి నొకరు సంతోసింపఁజేయవలయునని కోరుచుంటామి' అని బెంజమిను వ్రాసెను. 'మాయెద్ద, పనికిమిదిగ సేవకులు లేరు. మేము సుసారపక్షముగ నుంటామి. లేనిపోని ఖజనములు మాకులేవు. సుమారు పదునెనిమిది రూప్యము' కొని వెండిగరిలెరు నాభార్యనాకు తెలియకుండకొనెను. నేను మొదలు వెండిసామాను, పింగాణివస్తువులు మాయుటకొగ్గ కనబడుచుండెను. మేము ధనవంతుల మైనకొలది, నీ

సామానులు హెచ్చుచుండె"నని కూడ బెంజమిను వ్రాసెను. వివాహమైన కొన్ని రోజుల కీ ముచ్చట జరిగెను. ఇతని వ్యవహార మైనను బాగుగాలేక, నిండుతేరు, వెల్లిలేరు. పనులన్నియు స్వయముగ సతనిచేసి కేసులు పెంచుచుండెను. ఈ సమయములో, సర్వజనోపయోగ్యమైన పుస్తకభాగదాగారమును స్థాపించుటకుఁ దనఁ బ్రయత్నముల సతఁడు తేసెను.

"జగో" సమాజము స్థాపించినపుడు, స్వంతమందిర మేరియు దానికి లేదు. సమాజములోనివారకు 'కాబర్నక్లెసు' కరుణతో నొక గది నిచ్చిపొందు, దానిలో సమాజమువారు కూలుచుండిరి. వివాదాంగములను విశేషీకరించుటకు సభ్యులు కొన్ని పుస్తకములను సభకు తీసికొనివచ్చి, వని ముగిసినపైచి, వానిని తమ గృహములకుఁ దీసికొనిపోవుచుండిరి. మందిరములో నొక గదిలో ప్రతిసభ్యుఁడు తన పుస్తకములనుంచుటవలన, వానిని ఒకపుట కనిబెట్టి ఏలగు నని బెంజమిను ముచ్చటించెను. వల్లెయని యందఱుగీకరించిరి మందిరములో బుస్సకములుంచబడెను. వానిని వానికొను నెప్పుసమాజముగఁ గందఱు కలెవ రుకారు గరక, కొన్ని పుస్తకములు మోసిపోయినవి. అందుచేసి, వీని య సమాయలు విసిగికొని, తమ పుస్తకములను స్వగృహములకుఁ దీసికొనిపోయిరి. అట్లందఱు చేసిరి. పుస్తకములను గొనుటకు శక్తిలేని సంసారు లిదివఱకు వీధిని చదువుట

వలన లాభమును బొంది, ప్రస్తుత మవిలేసందున నిండు వ్యసనమును బొందిరి.

చందాతీసి, పుస్తక భాండాగారము నొకటి లేవనెత్తవలెనని బెంజమినుయోచించెను. ప్రతిచందాదారుడు ప్రధమమున సంచికలను గొనుటకు రెండుకాసుల నిచ్చి, ప్రతిసంచస్థిరము సుమా రెనిరుది రూప్యముల నిచ్చుకొనవలసిన దని, బెంజమి నేర్పాటుచేసెను. అక్కడ ధనము నిచ్చువారులేరు. చగ్గుకొను వారులేరు. బానియూ దాసక్తియున్నవారులేరు. అందుచేత, చందాతీయుట కష్టమయ్యెను. ఎలుగులచూచి, వారిని దాను స్వయముగ చెప్పి, వారిచేత నితరులకు చెప్పించి, యితడు కష్టపడెను. అనుకొనిన 5-నెలలకు, సం॥ 1731-వంబకు వచ్చుసరికి, 50-చందాదారులు గూడిరి. సం॥ 1732-రముమాచ్చి నెలవచ్చు సరికి, చందాసొమ్ము వసూలుకాలము. ఇంగ్లాండునుండి పుస్తకములను దెప్పించుట కితడు వ్రాసెను. 'కాలిన్సు' పుస్తక భాండాగారపు కార్యాధ్యక్షులగు, ముప్పదిసంచస్థరములుండెను. స్నేహితులు కృపతో గొన్ని పుస్తకములను బహుమతి చేసిరి. అవి వచ్చినతరువాత, ప్రతిదాన ప్రతిచందాదారుడు చదివి ముఖ్యాశముల నెత్తి, వ్రాయవలసిన దని యొక వద్దతి నందఱి సమ్మతముపై వి బెంజమిను వ్రాసెను.

అక్టోబరు నెలలోఁ బుస్తకములు వచ్చెను. సమాజము వారొకనిని భాండాగారపు కార్యదర్శిగ నియమించిరి. వారముగో నొకగోతన ప్రతివారము పుస్తకములను తెచ్చుకొనుచుండెను. రెండవసంవత్సరములో బెంజమిను కార్యదర్శిగ నుండెను. దీని ననుసరించి దేశముం దంతటను మఱికొన్ని భాండాగారములు లేచెను. సం॥ 1785-రములో 5487, సం॥ 1807-రములో 14,457, సం॥ 1861-రములో 70,000, పుస్తకము లుండెను. నూటపాతికి సంవత్సరములవఱకు కవిచ్చిన్నముగ నిదిశ్రేయస్సు నిచ్చుచుండెను. ఇదిముగడుకూడ నొకటియే యుండునని యోచించుచున్నది. ముచ్చిట్లు దిట్టము లేర్పడి, వ్యవహారమును బాగుగ జరిపించి, బెంజమిను, వీని స్నేహితులు, దీనిని గ్రంథాంగ జూచి నగునన, ఇత యభివృద్ధిగోని కీ భాండాగారము వచ్చెను. “తామస్సు పెన్ను” అను నతఁడు ఫిలడల్ఫియాకు వచ్చినపుడు, వాని దర్శనమునకు వెళ్లి, కార్యవాహకు లొక ప్రియమును జదివిరి. అతఁడు సంతరించి, బహుమానముగ నొన్ని పుస్తకముల నిచ్చెను. “గ్రంథాంగ, నాగరీకమైత్రీ” యని, యెచ్చెబడెను. కరనమునుండి వీరిని విడదీయుటకు తగిన వివోదము లాకాలమున లేనందున, వీరు గ్రంథాంగల కింము చేయును కాలము న్యయముచేసిరి. ఆకాలముం దన్యదేశీయుల కంటె, బాగుగ గ్రంథములను జూపువారువీరే” యని బెంజమిను వ్రాసెను.

చదువరియై, శ్రీర్షిప్రతిష్ఠలను బొందిన బెంజమిన్ వ్యవహారస్థుడుగ నెట్లలవన్నె కెక్కెనోమనమిడినుమాడవలయును. సం॥ 1728-రము మొదలు సం॥ 1748-రము వఱకు మంచి వ్యవహారస్థుడని బెంజమిన్ పేరొందెను. ముద్రకుడు, గ్రంథసవరిణీకుడు, కూర్పువాఁడు, ప్రకటించువాఁడుగ, నితఁడుండెను. సిరా, చీటిగుడ్డలు, సబ్బు, బాతు రెక్కలు, మొనలగువాని నితఁడుమ్ముచుండెను. దేశ సమాచారములను దెలిసికొనుట కితని దుకాణమున కిందఁబు వచ్చుచుండురు.

‘ఫెర్నిలువానియాగెజెటు’ అను వార్తాపత్రిక మునుపటి కంటె వెల్లడిగ వ్యాపించెను. ఇది నూతన సీమలలో వన్నె కెక్కెను. అక్కడివారికి పోదరభావమును బుట్టించెను, ప్రజలకుపకార బుద్ధిని బోధించెను. శాస్త్రోక్తప్రకరణములు, వ్యాసములు, సమాచారములు, వర్తకవిశేషములును గలిగి. వీనిని ధారాళముగ వ్రాయుచు, మతభేదముల నిది బోగొట్టుచుండెను.

సం॥ 1732-రము డిశంబరులో, ‘పూరురిచ్చర్లు’ అను పేరు పెట్టి, మొక పంచాంగము నితఁడు ప్రకటించెను. ఇది నాలుగు వైపులను వ్యాపించితి. దీనిలో గౌరీమైన నితివాక్యములు కలవు. ఇది హాస్యరసము ప్రధానముగ కలిగియుండెను. ఇది సరసమైన పంచాంగము. ఇందు ఉపోద్ఘాతములు, ప్రకటనలు ప్రకృతి విశేషములు, గ్రహణములు, వింతగ్రవాయుబహు

చుండెను. సామి తెలు, పద్యములు సగసమైనవి. సరసములేని, సీరసము కాని విశేషములు లేవు.

‘ఇందులోని సత్యమేమన, నేను కటికిదొక్కుడిను. నాభార్య మంచిది, గర్వస్థి. నాంగుడ్డలు కిట్టుకొని, రాత్రిము నొద్దను గూర్చునుట కామె యిష్టపడదు. పనిలేక, నేను సత్త్రములను జూచుచుందు నని నామీద నామెకు గోపము. నా పుస్తకములను తగులపెట్టుకొనసి, నన్న భయపెట్టును. అందు చేత, నామె కోరినప్రకారము, లాభవగు పని నేదైన నేను చేయవలయుచుగా దాతదనుగుణముగ, నీవనినారంభించితిని” అని పూరుచున్న పంచాంగములో లిఖించబడినది. మరొకవిశేషవర్ణనయము, ‘ఒక జతి చెప్పలు, రెండు నారపంచ లామెకు, నాకొక కోరికను కొనినాను. ఇదివఱకు కోరిక లేనందున, బయటకు పోవుటకు సిగ్గుపడితిని. ఆమె కోరికము కొంచెము లగ్గినది. అందు చేత, మునుపటికింట, నిప్పుకు గాత్రపేళల స్వస్థగ నీద్రించుచుంటిని” అని ‘పూరుచున్న’లో వ్రాయబడినది. ఇందులో కొన్ని సరసముగ వ్రాయబడిన సంగతుల నందు పొందుపఱచుచున్నారము:— “కొట్టవలెను, ప్రేమించవలెను.” “బంగారమును పరీక్షించునది నిప్పు; స్త్రీని, బంగారము, పురుషుని, స్త్రీ.” “నూతనమైన సత్యము, సత్యమే, పురాతనమైన తప్పు, తప్పు,” ‘ఇరువురు చనిపోయిన, మువ్వరు రహస్యము నుంచు

గలరు.” “సీత దుకాణముచుంచుము—దుకాణము నిన్నుంచును.” “వక్తయొక్కమాటలు పూర్ణస్వాసము, తెలివి పూర్ణానుస్వారము.” “సీత చెప్పిన సంగతులను విని, యామె నవ్వుచున్నది. ఎందుచేతను? ఆమెకు మంచిదంతములుకలవు.” “చుట్టము, చూపులకు వచ్చిన వారు, చేపలు మూడుకోజలలో కంపుగొట్టురు.” “కోగము కు దుర్బు వాడు వైవము, కట్నము పుచ్చుకొనువాడు వైద్యుడు.” ‘నమ్మకమైన స్నేహితులు మువ్వరు—ముసలిభార్య, ముసలికుక్క, రొక్కము ధనము” “వివాహమునకు ముందు కండ్లు తెరిచియుండుము; తరువాతి, సగము వానిని మూయుము.”

పదిసంవత్సరములకు, స్వగ్రామమునకు బెంజమిను వెళ్లెను. జీవితకాలములో ప్రతి పదిసంవత్సరముల కొకపర్యాయము అతడు స్వగ్రామమునకు వెళ్లుచుండెను. తిరుగుదలలో న్యూ పోర్ట్ కు వచ్చి, తనయన్న నితడు చూచెను. పూర్వపు వనస్పర్థలు మఱచి, కొంతకాల మన్నదమ్ములు కలిసి మెలసి యుండిరి. జేమ్సు ప్రాంక్షిను జబ్బుగనున్నందున, సతతము తన కుమారుని తమ్ముని కప్పగించెను. ఆ ప్రకారమే, వానికి చదువు చెప్పించి, ముద్రకుని వ్యాపారమును బెంజమిను నేర్పెను. ఇంతలో జేమ్సు కాలధర్మము మొందినందున, సతని భార్య

‘న్యూఢోస్థ’లో కే వ్యాపారము చేయుచుండెను చదువు ముగి
సివైని, కుమారిండు తల్లియొక్కకు వెళ్ళెను.

బెంజమిను ఫిలడల్ఫియాలో స్వంతపనులను జూచు
కొనుచు, స్వగ్రామస్థులచే మన్ననలను బొందెను. సం॥ 1786-
రములో “సామాన్యప్రజాసభ”కు తేఖకునిగ, బెంజమినును
నియోగించిరి. పెర్సిలువావియాలో నితఁడే మతిమంతుఁడు.
ఈ యుద్ధోగము నలన ధనము దొరికక పోయినను రాష్ట్రము
వారి ముద్రకపనులను ‘జూచుటచేత, నితనికి లాభము గలిగెను.
ఈ పనిలో బదునాలుగు సంవత్సరము లతఁ డుండెను. ఫిలడల్
ఫియాలో ‘పోస్టుచూపుడు’గ నియోగింపఁబడినందున, దేశము
లోని సమాచారములను తెలిసికొనుట కి త ని కి వీలుపడి,
తనవార్తాపత్రికను విశేషముగ విస్తరింపఁజేసెను. నేడు మొద
లవిచ్చిన్నముగ నితఁడు శరీరయాత్రను గడిపెను.

అతఁ డాతరంగమున జరిపిన డీవితచరిత్రమతియాహ్లాదకర
ముగ నుండును!

పదియవ ప్రకరణము

స్వయంకృషి.

పుస్తక భాండాగారములోని పుస్తకము లన్నియు బెంజమిను చదివెను. ఇతను మొదట దేశచరిత్రలను, మహాపురుషుల జీవన చరిత్రములను, జిదివివటుల గవబడుచున్నది “చరిత్రపరనోద్భాసితాభిప్రాయము” లను నొక వ్యాసము నితఁడు వ్రాసెను. ఏబది సంవత్సరము లైరోవాలోని రాజుల దివాణ వ్రాసిన విధమున నీ వ్యాసము వ్రాయఁబడినదిగాని, నూతన సీమ లుగో స్వానుభవము లేని పశుచివాఁడు వ్రాసినట్లు కి నబడదు. ఈ వ్యాసము చాలకాలము ప్రచురములేక పడియుండెను.

ధర్మాత్ముల నందఱిని సమాహారముచేసి, యొక సంఘమును స్థాపించవలెనని బెంజమిను యత్నించి, తన స్నేహితులతో నీ సంగతిని ముచ్చటించ, వారందు కంగీకరించిరి. “ముక్తులు - స్వాస్థ్యము సంఘము” అని దీనికి బేరుపెట్టుట కితను తలచెను. ముక్తులన, పాపము, ఋణములనుండి ముక్తిని పొందినవారు. ఈ రెండుబాధలులేనందున, స్వాస్థ్యము. ముక్కుదుగ

ధర్మాచరణము నిశేధ పూర్ణత్వమును బొందగోరెను. ఏకాల మందును తప్పచే మక యుండవలెను. పొరపాటుచేతఁ జేయు స్నేహితుల ప్రోద్బలముచేతఁ జేయు, తప్పలను ముందుకుఁ జేయ కుండుటకు నేను ప్రయత్నించితిని. ‘ఇది తప్పు, అదియొప్పు’ అని నాకు తెలియిను. అట్టి స్థితిలో, తప్పుచుమాని, యొప్పు నెందుకు నేను చేయరాదు? ఇదియే కష్టమని తోచుచున్నది. ఒక తప్పును మఱివేయుటకు ప్రయత్నించినందున, నకస్మాత్తుగ మరియొకటి చేయనగుచున్నది. అజగ్రత్తగ నుండుట వలన, నేనలవాఁడేత తప్పు మార్గములోనికి వచ్చుచుంటిని. బుద్ధితేనందున, నాచునస్సు విచ్చలవిడిగ వెళ్లుచున్నది.” అని బెంజమిను వ్రాసెను.

అతిఁ డాచరణాగోనికిఁ దెచ్చిన ధర్మము లివి:— యుక్తా శరము, నరకము, క్రమము, శాంతము, దాంతము, నిర్మలము, శుచిత్వము, పక్షివ్రతము, అణకువ, శ్రద్ధ, భక్తి, న్యాయము, క్షుప్తతే ఈ పదమూఁడు ధర్మములను వారమున కొక్కొక్కటి తొప్పన యాచరణఁ జేయుచుఁ బ్రతిధర్మమునకు సంవత్సరమునకు నాలు గావృత్తుల నితఁ డిచ్చుచుండెను. ఇది సానుకూలముగ తుదముట్టుట కష్టమని తోచెనుగాని, కొన్ని రోజులకు వీనిలాభము స్పష్టముగ నతనికిఁ గనఁబడెను.

అన్ని ధర్మములలోను, రెండుమాత్ర మితఁడు ప్రవృత్తి లోనికిఁ దెచ్చుటకు వీలులేకపోయెను. అవి, “క్రమము, అణఁకువ.” పేరుకు మాత్రముగాని, నిజమైనయణఁకువ తనకు లేదని యతఁడు వ్రాసెను. గర్వము పాపిష్టిది. దానికి బదులు, యణఁకువయుండి, మనుజుఁడందుకు గర్వించిన బాగుగ నుండును. క్రమముగఁ బనిచేయుట కొంచె మితనికిఁ దెలియును. అగున, నేపని నెప్పుడు చేయవలయునో, యేయేవస్తువు నెక్కడ నుంచవలయునో, బెంజమినుకు బాగుగఁ దెలియదు.

అన్ని ధర్మములను సానుకూలముగ నాచరణలోనుంచి, మనుజు లెంతో శ్రమపడిన పక్షిమున, నొక ధర్మమునందు వారికి స్థిరబుద్ధి కలుగును? ఒక సమయమున మరకొక ధర్మమునందు బుద్ధి కలిగినను, మనమాత్రే చిగ్రహము మాత్రముచేయ లేము. అభ్యాసమువలన నిది పొందవలసినదియేకాని, మరియొకటి కాదు. బెంజమి నాచరణచేసిన విధ మతని దేశ కాలావస్థల కనుగుణ్యముగ నున్నది. అంతకు మించినది మంచిది నీకు తెలిసిన, నీవు దాని ననుష్ఠించుము. “ముందురాఁబోవువారి కీ సంగతిని తెలియఁజేయుట మంచిది. ఈ ప్రకారము నడచుటచేత, దైవా నుగ్రహమువలన, నేను వృద్ధాప్యములో సుఖజీవనమును బొందితిని. రాఁబోవు కష్టసుఖములు దైవాధీనములు. ఒక వేళ నవి వచ్చినను, గతములో ననుభవించిన వానిని జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చు

కొని విరాగముతో వీనిని భరింతును. యుక్తాహరము పుచ్చు కొనుటచేత, నిరోధిగ నుంటిని” అని, సం॥ 79-రములు వియస్సున బెంజమిను వ్రాసెను.

ధర్మాచరణ కష్టసాధ్యమైన పనియని తెలిసి, “ముక్తులయు స్వాస్థ్యులయు సంఘము”లో బ్రవేశించుటకుముందు, ప్రతివాఁడును, పదమూఁడు వారములలో కనీస మొకవారమైన నాత్మ పరిశోధన జేసినగాని యర్హత కలుగ దని బెంజమిను నిబాధన చేసెను. సంఘము మాత్రము సమకూడలేదు. వ్యవహారము దట్టను గునందున, దీని విషయమై శ్రద్ధవహించుట కతనికి వీలులేకపోయెను.

సం॥ 1783-రములో భాషలను చదువుట కితఁ డారంభించి, కొద్దికాలములో, “ప్రభాచి, ఇటాలియా, స్పానిషు” భాషలను వ్రాయును చదువను నేర్చెను. ఇతనికి చతురంగము నాడుటయం దతిప్రేమ గనుక, కొంతవఱ కితఁడు ‘ఇటాలియా’ భాషను వేగముగ నేర్చుకొనుటకు వీలుకలిగెను. ఇతనివలె నిటాలియా భాషను నేర్చుకొనుచున్న స్నేహితుఁ డొకఁడు, బెంజమిను చదువును మాని యాటకు వచ్చునటులఁ జేయుచుండెను. ఓడిన తాఁడు మరల యాటకు వచ్చులోపునక్రియాపదములను వర్ణించుటయో లేదా భాషాంతరీకరణము చేయుటయో యీ రెండు

పనులలో నేడియైన చేయవలయు నని నిర్ణయించుకొని, వారు సరిసనుముగ నాడుచు వచ్చిరి. ఈ విగ్గమున, నిటాలియా భాషను వీరు సాతముగ నేర్చిరి. ఈ భాషలను బూర్ణముగఁ జదివి, 'లాటిను' భాషను జరువనేర్చి, దాని నితఁడు తుడ ముట్టినభ్యసించెను.

సంగీతమును విలాసార్థముగ నితఁ డాగంభించి, యెక్కుడు తృప్తిహముతో దానిని నేర్చుకొనెను. ఇతఁ డన్ని వాయిద్యములు వాయింతుట యెఱిగి, స్వరజ్ఞానమును బొందెను. ఇతఁడు ప్రకృతిని కన్నులు విప్పి పరీక్షించుచుండెను, గాని సంపద్యై భవములకు సంతసించుచుండెను. ఇతఁడు ప్రకృతిలో మునిగి యుండెను

'స్వీడను' దేశపు సర్కారుచే పంపఁబడిన, వృక్షశాస్త్రజ్ఞుఁడు 'కాము' అను నతఁడు, సం॥ 174-రములో బెంజమినును జూచెను. వీరిరువురికి స్నేహముకలిగెను. "తమలోఁ దాము మాటలాడుకొను శక్తిచీమలకు కల దనుటకు నిదర్శనముగ, నొక స్వానుభవ విషయమును బెంజమిను నాతో, జెప్పెను. పంచదారను చీమచూచి, తనకన్నములోనికిపోవును. కొంతసేపటికి, వందలు వేలు చీమలు వచ్చి, పంచదారనుఁ తీసికొనిపోవును. అటులనే, చచ్చిన యీగను జూచి

తానొక్కటి దానిని మోసికొని పోలేక పోయిన పక్షమున,
వెంటనే చీమ కన్నములోనికి జోవును. క్రమక్రమముగ,
చీమలు ప్రాకుచువచ్చి, దానిని తీసికొనిపోవును. ఒక సమయ
మున చిన్నకుండలో తేనెవేసి, దానిని పదిలముగ బెంజమిను
దాచెను. దానిలో మెల్లగ ప్రవేశించి, కొంత తేనెను చీమలు
తినవేసెను. వానిని జూచి దులిపివేసి, యాకుండు నింటి
వెన్నుకు త్రాటితో నతడు ప్రేలగట్టెను. పొరబాటున నొక
చీమ దానిలోనుండి పోయెను. పైకి ప్రాకిపోవుటకు వీలులేక,
నటునిటు తిరిగి, త్రాడుమీదుగ వెన్నుకుపోయి, తప్పించు
కొని క్రిందికి దిగెను. ఇది దిగిన మఱియొక యరగంటకు నంద
చీమలు గోడమీద ప్రాకుచువెన్నెక్కి, త్రాడుమీదుగకుండ
లోనికి దిగిపోయి, తేనెను తిను టకారంభించెను. తుదకా తేనె
నంతయు నవి తినివేసెను. ” అని, తనతో బెంజమిను చెప్పి
నట్లు, స్వీడనుదేశపు పండితుడు వ్రాసెను.

బుద్ధిమంతు లేసంగతిని జూచినను లెస్సగ విచారించు
దురు తుపానుల మార్గమును కనిపెట్టి చెప్పుటకు బెంజమిను
కనకాశమయ్యెను. “పూరుచిచ్చు” పత్రికలో, నొక నాటి
రాత్రి 9-గంటలకు చంద్రగ్రహణము పట్టునని, చ్రాయబడి
యుండెను. దానిని జూచుటకు బెంజమిను సమకట్టెను గ్రహ
ణము పట్టుటకు పూర్వమొకగంట కీశాస్యమూలనుండి, గాలి

వాన ప్రళయముగ లేచి, యారాత్రియు మరుచటి దినమంతయు గొట్టుచుండెను. సముద్రముమీఁద, దేశమందంతట నది వ్యాపించి, చాలనాశముఁ జేసెను. ఈ సంగతిని నూతన సీమలలోని వార్తాపత్రికలు ముచ్చటించెను. బోస్టను పత్రికములోని వార్తాపత్రికలో తుపాను సంగతియేకాక, గ్రహణము సంగతి కూడ వ్రాయఁబడియున్నందుకు, బెంజమినాశ్చర్యపడెను. బోస్టనులో నిలిచియున్న గారికి లేఖనువ్రాయ, గ్రహణము పట్టువదిలిన గంటకు తుపానాగంభవమైన దిని వాగవలన విచి బెంజమినాశ్చర్యపడెను. సకృచ్ఛముగ వీసి సంగతినిఁ చెలిసికొని, యీశ్వరములనుండి వచ్చి యట్లాంటికు తీరమందు వీచు తుపానులు వెనుకకు నడచును—అనఁగా, నైఋతిమూలనుండి ఈ శాస్త్రములకుఁబోవుచుఁ గ్రమముగ వీనికి బలము తగ్గును—అను సంగతిని బెంజమిను గనిపెట్టెను. ఈ కాలములో, నితనిచే “ప్రాంకినుస్ట్రు” చేయఁబడెను. రెండుపురుషాంతరములవారు దీనిని వాడుకొనిరి అటుపైని దీనిని పరులు వృద్ధిచేసిరి. కిష్టలు లేకపోవుటవలన, పొగబాధచేతను, దీని నితఁడు కనిపెట్టుట కుద్యుక్తుఁ డయ్యెను. దీనివలన నతఁడు లాభము పొందవలెనని కోరలేను. లాభమును బొందలేదు. “పెన్నిలు వానియూ గవర్నరు దీనినిజూచి, సంతోషించి, దీనిమాదిరిని మరికొన్ని తయారుచేయుటకు హక్కు నాకే యుండునటుల

చేయును ననినాఁతో, జెప్పెనుగాని, నేను దానికి సమ్మతించలేదు. ఇతరులుకనిపెట్టిన క్రొత్త సంగతులవలన మనమెటులలాభమును బొందుచుంటిమో, యటులనే మనము కనిపెట్టిన వానివలన నితరులుకూడ సంతసించవలెను. పరోపకారమునకు కదా, మనము కష్టపడుచుంటిమి” అని బెంజమిను వ్రాసెను.

సభవారు వాదముచేయుచున్న కాలమున, యితఁడు లేకరి గనుక, వారివాదములయం దిష్టములేనందున, గోళ్లు మీటుచు కాలయాపనముచేయుట కితనికి కష్టముగ నుండెను. అందుచేత నితని స్నేహితుఁడు ‘లోగను’ అనువాఁడు ఫ్రెంచిభాషలో వ్రాయబడిన ‘చమత్కారచతుష్కోణము’ అను సాటను నేర్పుపుస్తకము నితని చేతిలోఁ బెట్టెను. ఈ ప్రక్కపుటలో వ్రాసినదే అట్టి “చమత్కార చతుష్కోణము”.

ఈ చౌకములో నిలుపుగనున్న యంకెలను కలిపిన, 260 మొత్తము వచ్చును. సగము వరుసకలిపిన, దానిలో సగము మొత్తము వచ్చును. ఆరోహణ, అవరోహణగ, ఐమూల లంకెలను కలిపిన, 260 మొత్తము వచ్చును. అతఁ డీ చౌకమును చతురముతో గలుపుచు కాలము పుచ్చుచుండెను

52	61	4	13	20	29	36	45
14	3	62	51	46	35	30	19
53	60	5	12	21	28	37	44
11	6	50	54	43	38	27	22
55	58	7	10	23	26	39	42
9	8	57	56	41	40	25	34
50	63	2	15	18	31	34	47
16	1	64	49	48	33	32	17

చమత్కార చక్రపాఠము

పదునొకండవ ప్రకరణము

దేశోపకారి

సుఖీలుని వ్యాపారము సాగిన, సతని సుఖీలము వన్నె కెక్కును. అట్లుసాగుటవలన సతనిమనస్సు కిరంగును, సమ్రథ వహించు. సుఖోపముగనుండును. కర్తృత్వమువలన వచ్చిన సామర్థ్యము మేలు చేయుననుటసాదేహము అనాధారిణమైన ధర్మబుద్ధి, వివేకము కలిగియుండునాని. కర్తృత్వమును పొందుట కష్టము. మానవశరీరము కనుక ధనము దీనికి మాం ద్యము కలిగించును. అందుచేత ప్రజలకు వీనిపాపకారియగుట గు వీలులేదు. ముందు వెనుక లాలోచించి, క్రియముగ వ్యాపారము సాగుటవలన లాభమును బొందువాఁడు, చాలకాల మనుభవించి, తుదకు స్వార్థము నుపద్రవియోగముచేయును.

బెంజమిను దినదిన ప్రవర్థమానముగ వృద్ధిపొందుచు వచ్చెను. కరిగణాలో నిలిచి 'గెడ్డు' వార్తాపత్రిక పేరు కెక్కి, ముఖ్య పత్రిక యయ్యెను. 'పూరుణ్చక్ర' పత్రిక ప్రచురింపఁబడి, జనులకు సుఖోపము కలుగజేయు చుండెను. వీనివలన బెంజమినుకు లాభము వచ్చుచుండెను.

వ్యాపారము సాగినకొలది స్వగ్రామస్థులమన్ననల నతఁడు బాంగుచు ఎచ్చెను. పురాతనపద్ధతి నవలంబించి పట్టణమును రాత్రివేళల కాపాడువారిసగమును సంస్కరించుట కితఁడు మొదట సమకట్టెను. “ఎవేటతలారు లాపేటను రాత్రివేళగాపాడుచుండిరి. రాత్రిసంచారములో దనకుఁ దోడుగ నుండుట కింటి యజమానుల కొందిటిని తలారి పిలుచుచుండెను. అట్లుల తోడుగఁ బోవుట కిష్టములేనివారు, తలారికి సావత్తరమునకు సుమారయిచు హావ్యము లిచ్చుచుండిరి. ఈ ధనమును వేతనముగ నిచ్చి, వీడితరులను దినకు సహాయముగ రాత్రివేళలదీసికొని బోవుటమాని, యాధనమును తానేచాడుకొనుచుండెను. ఇందుచేత వానిపని బాగుగనుండెను. ఒకదిరాము సారాయిని తలారివలనఁ బుచ్చుకొని, యతనివెంట ననేకదుండగీండుపోవుచున్నందున, వారిలోఁ గలిసి తలారి-తో బోవుటకుఁగొందఱు గృహస్థు లిష్టపడలేదు. వీరు గస్తీతిరుగుట మానివేరి, చాల రాత్రులు వీరు త్రాగి మైముఱచియుండుట కల”దని బెంజమినుప్రాసెను.

‘అగ్ని నివారణసైన్యము’ నొక టితఁడు స్థాపించెను ఈ దండులో జేరిన ప్రతివాఁడు తోలుసంచులు, బుట్టలు మొదలగువానిని సిద్ధముగ నుంచుకొనవలెను. ఎక్కడనైన, నిప్పు తగులుకొనిన, నాస్థలమునకు వీరందఱు తమవస్తువులతోఁ

బోయి, నిప్పునార్పుచుండిరి. నెలకొక పర్యాయము వీరు కలిసి కొనుట కలదు. అప్పుడు, కాలానుగుణముగ, దండు యొక్క పద్ధతులను మార్పుటయో, లేక నూతనపద్ధతులను జేయుటయో జరుగుచుండెను.

సం॥ 1743-రము మేయి నెలలో, “అమెరికా శాస్త్రపరిశోధన సంఘము”ను స్థాపించుట కితఁడు ప్రయత్నముచేసెను. ఈ సంఘముయొక్క ముఖ్యోద్దేశములను వ్రాసి, యతఁడు స్నేహితులకుఁ బంపెను. మొక్కలు, దుంపలు, వేళ్లు, వీని గుణములు, నుపయోగములు, వీనిని నలుగురికి తెలియజేయు విధము, ఖనులు, లోహములు, వర్తికవిశేషములు; నదులు, వీనియుపనదుల సంగమము, సరస్సులు, పర్వతములు; ఉపయోగమైన జంతువులను వృద్ధిజేయుట, తమదేశములో లేని జంతువులను బరదేశములనుండి తెప్పించి, వానిని బెంచువిధము; మొక్కలు నాటుట, ఖోటలు వేయువిధము, ఈ మొదలగు విశేషాంశములను జర్పించుటకు నీ సంఘమును సమకూర్చవలెనని బెంజమిను కోరెను. “తనకంటె గొప్పవాఁడు సమకూడువఱకు, యోచనాంశములను వ్రాసి పంపినటువంటి బెంజమిను, సంఘమునకు కార్యదర్శిగ నుండుటకు సమ్మతించెను” అని బెంజమిను వ్రాసెను. సంఘము రూపముబొంది కొన్ని సంవత్సరములవఱకు వర్ధిల్లెను. అయినను, దీనివలనఁ గలిగినమేలు

శాశ్వతమైనదిగాని, యెన్నిక పొందినదిగాని కాలేదు. ఎందు చేతనన, దీనినివృద్ధిచేయుటకుఁ దగినపండితు లాకాలమున విశేషముగ లేరు.

సం॥ 1740-రము మొదలు సం॥ 1748-రము వఱకు, 'ఐరోపా' ఖండము సమరకల్లోలాప్పితమై యుండెను. 'న్యూ ఇంగ్లాండు' సంస్థానములలోని ప్రజలు తమ తీరములకు సమర భయము కలుగునని యెంచి, రక్షణ పురములుగట్టి, సైన్యము జతపఱచి, యుద్ధనావలకు సన్నద్ధముచేసి, సంఘాతము యుక్తమైన సైనికసన్నాహమును జేసిరి. సం॥ 1744-రము వఱకు, వీరు భయపడుటకు గారణము కనపడ లేదు. కాని, నాగలమొదలు సం॥ 1748-రములో జరిగిన "ఐక్కులాచపల్" సంధివజకునూతన సీమలవారు సమరభయ కంపితగాత్రులైనను, "ఆత్మసంయమ శత్రుచ్ఛేదము"లకు తగిన సన్నాహమును వీరు చేయలేదు. బెంజమినుయొక్క ప్రేరణచే, గ్రామస్థులు స్వగ్రామమును రక్షించుటకుఁ బూనుకొనిరి.

సమరాద్యంత సంప్రాప్తముఁ ఖములను బెంజమినునివరణతో వ్రాసెను. "రణభేరినాదము వినినతోడనే, నందఱు భీతమానసు లగుదురు. ఒకని కొకఁడు సహాయముచేయు నను నమ్మకము లేదు గాన, ప్రతిమనుజుఁడు పరదారియగును. తమయొద్దనున్న దానికంటె హెచ్చుధనము నిమ్మని శత్రువులు పీడించుదు రను

భయముచేత, భాగ్యవంతులు ముందుగ పఠారు లగుదురు. పెండ్లాము, బిడ్డలు కలవాఁడు, వారికోదనముజూచి వారిని దోడ్కొనిపోవును. ఎక్కడజూచినను రోదనమే..... కొండలు వెచ్చగనూర్చుచు, మడికొండలు ముఖమున దప్పిచేర, పరుగిడుచుండురు భయావహమాహవము” అని బెంజమిను వ్రాసెను. “ఐక్కులాచపల్” సంధివలన వీరు నిర్భయు లయిరి.

బెంజమిను తలద్రాడులు నేటిపఱకు సజీవులయి యుండిరి. వయోవృద్ధులు గనుక, వృద్ధాప్యముచేత వారు బాధపడుచుండిరి. వారు శ్రమపడుటకు విచారించి, బెంజమిను వారికి నుత్తరములను వ్రాయుచుండెను. సం॥ 80-రములు జీవించి, సం॥ 174-రమున నితనితృప్తి, జోషయా ప్రాంక్తిను స్వర్గస్థు డయ్యెను.

సోక సంవత్సరములు విద్యుచ్ఛక్తి విషయమై బెంజమిను పాటుపడెను. పదార్థ విజ్ఞానశాస్త్రజ్ఞుఁ డని పేరొందెను. విద్యుత్సంబంధప్రయోగముల నితఁడు కీయుచుండెను. ఇటు లాఱుసంవత్సరములు గడిచినవి. పిడుగునోని శక్తివిద్యుచ్ఛక్తియని కనిపెట్టిన మహనీయుఁ డితఁడే.

పంజాబ్ ప్రభుత్వ కారము

మహాపాకారములు - ఇతర వ్యాపారములు.

జ్ఞానాభివృద్ధికి బాటపడిన విధమున, తత్ప్రచారము నకు దగిన సదుపాయములను బెంజమిను చేసెను. న్యాయాదుల పట్టణములోగాని పెన్సిలువానియాపరగణాలోగాని, యీ దువచ్చిన బాలురు చదువుకొనుటకు దగిన పాఠశాల లేక పోవుటవలన, పదమూడు సంవత్సరములు ప్రాయముగల తన కుమారుని విద్యాభ్యాసము నిలిచిపోయెను. పాఠశాల లేమిని బోగొట్టుటకై, జంటోనమాజము వారితోగూడి, బెంజమిను శ్రమపడి, 5000, కాసులు చందాను ప్రోగుచేసెను. వెంటనే, పాఠశాల స్థాపింపబడెను. గుంపులు గుంపులుగ, బాలురు పాఠశాలకు బోవుచుండిరి. ఇదియే, సం॥ 1779-80 మున, “పెన్సిలువానియా సర్వకళాశాల” యయ్యెను. నేటివఱకు కీ కళాశాల వృద్ధిలోనున్నది.

“డాక్టరు ధామస్సుబాండు” లను వాడూహించ, బెంజమిను సహాయముచేత నొకవైద్యశాల పెట్టబడెను. “నీ సహాయములేనిది, యేపని జరుగదు. వైద్యశాలను స్థాపించుటకు

సొమ్ము నిమ్మసి నే నెవరినడిగిన, వారు నీ సలహా నడిగితినో లేదోయని నన్ను అగుచుందురు. నేను నీ సలహా నడుగలేదని చెప్పిన, వారు వెనుకనుండి చూచానిచ్చేద మని చెప్పి వెళ్లుదురు” అని జాక్షరు బాండు బెంజమినుకు వ్రాసెను. క్రైస్తవదేశము లలో బాగుగ జరపబడుచుండిన వైద్యశాలలలోనిది యొకటియై యున్నది.

బెంజమిను స్వదేశమునందలి ప్రజలకు విరోధియై, పరదేశమువారిచే మెప్పుబడసిన మనుజుడని తెప్పరాదు. అతనినిఁ దెలిసినవారతనిని తప్పుగ్రహేమించుచుండిరి. ప్రతికూలప్రవర్తన కాగ్రహణవిధానిని మర్యాదచేసి, వారితో నితఁడు మర్యాదగ మాటలాడుచుండెను. తల్లి, సోదరులు, మిత్రులు, చెల్లెలు—వీరి కితనువ్రాసిన యుత్తరములు చదువుట కింపుగ నుండును. అతని యుచ్చదశలో, నతని తల్లి, వృద్ధాప్యముచేత నాశ్రయస్థములయి, క్రమముగ జీర్ణించుచుండెను. సం॥ 84-రములువయస్సు కలదైనను, తల్లికుమారునికే బ్రత్యుత్తర మిచ్చుచుండెను. సం॥ 1752-రము మెయిచెలలోనామె స్వప్నములేవి విదురజెందెను.

తల్లి మరణానంతరమున, నితఁడు తన చెల్లెలుజేనుకు వ్రాసిన యుత్తరములు దయారసపూర్ణములయి యున్నవి. తన చెల్లెలికి గూఁతురు పుట్టినదని విని, “నా మేనకోడలిని ముద్దిడినాను. అది

నోటిలో బెట్టుకొని కొఱకుట కొక కాసుపంపిరిని వాని బుచ్చుకొనుము. ముగియకు నీ కూతు రీకాసుతో బిక్కలను కొని కొఱకుటకు పీలగు"వని చెల్లెలికి బెంజమిను వ్రాసెను. ఆమె పిల్ల చనిపోయినపుడు, "మనము బ్రతికిన కొలది, మనకిట్టి విపత్తులు సగప్రాప్తమగును. దై వానుగ్రహమువలన ఇట్టివి సగప్రాప్త మగునని, దై వవిధికి మనము బద్ధులమని తెలిసినను, మనవలె నిదివఱ కెంద రిట్టి కష్టము అనుభవించిరో, ముందు నకెంద అనుభవించెదరో అను జ్ఞానములేక, మనఃకష్టము భరించుటకు శక్యముకాదని తలంచెదము. ఉపశమనపుమాట తెన్ను చెప్పినను కార్యములేదు. రిక్తస్పర్శగనుక, దుఃఖముకొంతకాలమువఱకు వ్యాపించి, క్రమముగ జల్లారును. ఇది నా స్వామి భవచ్ఛవలన జెప్పినమాట. కష్టములో నీవు దై వకిటాక్షములను మఱచిపో నందుకు నే నొతయు సంతసించుచున్నాను. దై వకృపచేత, ఏకు మిగిలిన పిల్లలు సజీవులుగనుగూరుగాక" అని బెంజమిను వ్రాసెను.

ఎన్ని పనులున్న నతడు తాప్రాభిలాషను బోగొట్టుకొనలేదు. ఏకముగ విద్యుచ్ఛక్తి విషయములోనే నీతడు పాలు పడుచుండలేదు. ఇతని ప్రోత్సాహమున, నాయుష్యమూలగ నాశియాఖండమునకుఁబోవు మార్గమునుగనిపెట్టుటకు, ఫిలడల్ ఫియాలో వర్తకులందఱు సమావేశమై, యుత్తరార్ధవమున

కొక యోడను బంపుటకు సన్నాహముఁజేసిరి. ఇతఁ జాహూయము చేసినందున, స్వీడనుదేశపు వృక్షశాస్త్రజ్ఞుఁడు 'కాము' అనువాఁ డమెరికాకు వచ్చెను. బెంజమిను ఆల్చనలను మన్నించువారి సందఱిని, పండితుని దర్శనమున కతఁడు తీసికొని వెళ్లెను. ఊపిరితిత్తులనుండి వెలువడు వాయు వపరిశుద్ధమైన దని కనిపెట్టినవాఁడు బెంజమిను, గృహములలోగాలి వ్యాపకము కాగుగ నుండవలయు నని దృఢముగ సిద్ధాంతముఁ చేసినవాఁ డితఁడే.

ఇతఁడు మతవిషయాభిప్రాయములు మార లేదు. మనుజులకు మతము ముఖ్యమైన దను దృఢనమ్మక మితఁకిఁగలదు. పిచ్చిభ్రమలను ఖండింపటకు బహులు, సత్యమారు బ్రతుకముఁ జేసి, వాని సంతరింపఁజేసిన, మతము పరిశుభ్రముగ నుండునని, ఇతఁడు యభిప్రాయము. క్రీస్తుమతముయొక్క సత్యాధిక్యమును విశేషముగ గుర్తెఱిగినవా రితనికంటె మరియెవరును లేరు. గృహములు, వృక్షములు, ప్రదేశములు మొదలయిన యచేతనములు పవిత్రము లయినవి యని, యేభయముకలదో, యది మాత్ర మితనికి లేదు. "ఇతరులనిమిత్తము నేను పాటుపడినపుడు, వారిని నే ననుగ్రహించితి నని తలంచక, విధాయక మైనపని జేసితి నని తలంచెదను. నాయాత్రలలో నేమి, నేను స్థిరముగ నుండినపుడేమి, జనులు నన్నుదయతో జూచుచుండెరి. తగిన

ప్రత్యుపకారము వారికి నేనెన్నటికిని జేయలేను. స్వార్థకార్యములవలన దైవము సంతసించి, నా కనంతముగ కటాక్షములను జూపెను. పరమేశ్వరుని కటాక్షములను బొందినందుకు, నా కృతజ్ఞతను జూపుటకు, ఆయనకు పిల్లలు, నాకు సోదరు లగు వారి సమిత్రము నేను పాటుపడుదును. వందనములును, మన్ననలును చేయుటచేత, మన కొండారులకుగల బాధ్యతలు తగ్గవు, మనకు దైవమునకుఁ గలబాధ్యత లంతకన్న తగ్గవు. నేనూహించిన సత్కార్యములవలన, నాకును స్వర్గమునకు నెంతదూరమో మీరు చూడఁడు! శాశ్వతమై, యనంతమైన సుఖస్థితియొ స్వర్గము. అట్టిపదవిని బొందుటకు నే ననర్హుఁడను. ప్రపంచములో నామకార్థ మొక సత్కార్యమును జేసి, స్వర్గమును బొందవలయు నని కోరిన వానికన్న, దాహశాంతి కొరకని నీరునుచ్చి, శోణుల నియ్య ముచి దైవమును కోరినవాఁడు నయమని శోచును. పరమేశ్వరుని కృపచేత, మన మసంపూర్ణమైన మిశ్రమసుఖముల నీ ప్రపంచములో ననుభవించుదాముగాని, మన కిర్వతకలిగికాదు; దైవకృపవలన కలిగిన స్వర్గ సుఖమెట్టిదిగ నుండును! దానిని బొందుటకర్హుఁడ నని గర్వము, నిరీక్షించుటకు బుద్ధిహీనత, కోరుటకు కోరికయు నాకులేదు. నన్ను పుట్టించి పెరిపాలించు ప్రభువును నేను శరణుఁజొచ్చెదను. పుత్రవాత్సల్యముతోఁ గాపాడు ప్రభువు నన్ను దుఃఖసముద్రములో

ముంచడు. నేనొక్కొక్కప్పుడు పొందుకట్టములు నామేలున కత్తిని పంపును” అని మాతమునుగురించి తనయభిప్రాయమును చెలిపి యున్నాడు.

పుస్తకములను చదువుటకును, మనసముచేయుటకును, స్నేహితులతో సంభాషించుటకును బెంజమినుకు కాలము దొరకలేదు. ఇతడు సర్కారుపనిలో ప్రవేశించినజూడవలయు నని కోరినవాడికోరిక సిద్దేవుటకుఁ దగిన కాలము సమకూరెను. పెన్సిలువానియా పరిగణాను రక్షించుటకుచేసిన సన్నాహము వలన, ప్రజలు, స్వగ్రామస్థులుసంఘోషించుటయేకాక, రాజ్యాంగముల వారు కూడ సంతసించిరి. “నేను రిత్తగనుటి నని యొచ్చి, ప్రజలు తమపనులను నెరవేర్చుకొనుటకు నన్ను పట్టిరి; పట్టణపుపెద్దలు కూడ నన్ను బనిగోనికీలాగిరి” అని యితడు వ్రాసెను.

సం॥ 1753-రమున, ‘అమెరికా పోస్టుమేస్తరు జనరలు” మృతికొంది నందున, బెంజమిను, విల్లియంహంటరు, వీరిరువురి నాపనిలో సర్కారువారు నియోగించిరి. ఎన్నడు నమెరికాలోని తేసాలాఫీసులవలన డబ్బువచ్చుటలేదు. వీరు వానిని సంస్కరించి, లాభము వచ్చునటులఁ జేసిన, వీరికి మూడువందల కాసులు చొప్పున వేతన మిచ్చుటకు వారు నిర్ణయించిరి. అందఱి కంటఁబ, దేశసమాచారములు తనకు బాగుగ చెలిసినందున

వానిని సంస్కరించుటకు బెంజమిను సమకట్టెను. సం॥ 1753-రము గ్రీష్మఋతువులో, దేశములోని తపాలాఫీసులను బరీక్షించుటకు బయలుదేరెను; నాలుగు సంవత్సరముల నాకతఁడు కష్టపడెను. జనుల కుపయుక్త మగు గొన్ని సంస్కారములను బెంజమిను చేసెను. సం॥ 1753-ర మంత మగుఁ పుటికి, రాజు, గవర్నరు, షట్టణపు పెద్దలు, వీరిచే బయలులో బెంజమిను నియోగింపఁ బడెను. విద్యుచ్ఛక్తి పరిశోధకుఁడని పేరు వచ్చెను. అమెరికాలో నితని పేరు తెలియని వారులేరు.

నిరాటాకముగ నెనుబడిసంవత్సరము లభివృద్ధిని జెందిన పెన్నిలునానియాపరగణాకు దుర్దినములు సంఘటిల్లెను. ఈ దినములలో నితనిని సేనా నాయకునిగ నియోగించిరి. ఇతని సేనాధిపత్యములో సైన్యములు బాగుగ నుపరిపఁబడెను. ఈ యాధిపత్యము ననుసరించి, సంధిచేయుట కితఁడొగ్గాండుదేశము నెల్లెను. అక్కడ మూఁడు సంవత్సరము లుండి, తన సందేశము నతఁడు నిర్వర్తించుకొనెను కార్యనిర్వాహము కేవల మితఁడుగోరిన ప్రకారము జరుగఁబోయినను, షష్టము మాత్ర మితనికి కలుగలేదు.

ఇంగ్లాండులోనున్న సమయమున బెంజమి నక్కడి పండితుల సహవాసము చేసెను. 'అక్సుఫర్డు' సకల కళాశాలాధ్యక్షులు బీరుదులు కొన్నితని కిచ్చిరి. ఇతఁడు 'డాక్టరు' అను బిరుదు

దును గూడపొందెను. ఈ గౌరవములను బొందిన తరువాత, నమెరికాదేశమునకు వచ్చెను.

సం॥ 15-రముల వఱకు కష్టపడి, సం॥ 57-రములు వయస్సున శేషించిన జీవితకాలమును సుఖముగ గడుపుటకు డాక్టరు బెంజమిను తలంచెను. సం॥ 1748-రములో, పనులను మాని శాస్త్రపరిశోధనఁ జేయవలె నని యితఁడు కోరెను. గృహ మిరుకటముగను, విరివిగను కట్టి, స్నేహితులతో ముచ్చటించుచు, తన పశ్చిమవయస్సు సంతము జేయుట కితఁడు దృఢపించెను. ఈ కోరిక స్వచ్ఛావస్థయయ్యెను సంఘటిల్లిన వ్యవహారములలోఁ బట్టువడి, రాని ప్రవాహములోఁ గొట్టుకొని పోయినందున, కోరిన కోరికను పొందుట కితని కవకాశము లేకపోయెను. యుద్ధము సన్నద్ధమైనందున, నితఁడు గ్రంథపరణము మానివేసెను. సం॥ 1768-రము మొదలు సం॥ 1770-రము వఱకు ఆంగ్లేయులకును ఫ్రెంచి వారికిని యుద్ధము జరుగుచుండెను. సం॥ 1764-రముగో వ్యవహార వీరినిపట్టి, బెంజమినిని గ్లాండువెల్లెను. అక్కడ లండను పట్టణములో నతఁడు కాపుర ముండెను. కొంత కాలము రాజకీయవ్యవహారములను జూచి, తదనంతరము వానిని వదిలి, క్రైస్తవ సత్యముకాలయాచనముఁ జేసెను. సం॥ 1770-రమున నితఁడు లండనులో నుండెను. ఇతని మనుమఁడు “విల్లియం టుంపిలు ఫ్రాంకిను” అను వాఁ డితని యొద్దనుండి, కోరిన

సహాయమును సాంత్వనమును తాతగారి కిచ్చుచుండెను. ఇతనిభార్య ఫిలడల్ఫియాలోనుండి పోయెను. ఆమె భర్త రాక మనమున నిరీక్షించుచు, స్వగృహమున జరిగిన వృత్తాంతముల సతనికిఁ దెలియఁజేయుచుండెను. ఇంతకాలమున కితని కూతురును వివాహమాడుటకు, ఫిలడల్ఫియాలోనివర్తకుఁడు, 'రిచ్చర్డ్ బేచి' అనువాఁడు నిశ్చయించి, గృహిణి బెంజమిన్ తో నీ సంగతిని జెప్పెను భర్త కీ సంగతి నామె తెలియఁజేసెను. కొంతకాలమునకు వారిరువురు వివాహమాడిరి.

బెంజమిన్ ఐదిసంవత్సరము లింగ్లాండులో నుండెను. తన స్వదేశాభిమానము, లోకోపకార బుద్ధిని ఐనులలోఁ జూపించుట కితఁడు కష్టపడుచుండెను. ఒక సమయమున వైద్యశాలను జూచిన, ఫిలడల్ఫియాలోని వైద్యశాల యితనికి జ్ఞప్తికి వచ్చుచుండెను. పట్టుపురుగులను బెంచువిధము, వానినుంచి పట్టును తీయువిధమును గుఱించి తగిన సమాచారమును సంగ్రహించి, పెన్సిలువానియాలోని తన స్నేహితుల కితఁడు పంపుచుండెను. పట్టుపురుగులను బెంచుటకు పెన్సిలు వానియాలోఁ గొందఱు బయలుదేరిరి. ఇంగ్లాండు రాణిగారికి స్వదేశము నుండివచ్చిన పట్టును బహుమానముగ నితఁ డిచ్చెను.

సం॥ 1771-౨ములో కిప్రాను 'కుక్కు' భూగోళ యాత్రను సముద్రముమీఁద చేసి, తిరిగి వచ్చెను. ఇతఁడు, 'యార్క్యు-పి

యదులో నొక సేద్యకాని కుమారుడు. 'పసిఫిక్కు' మహా సముద్రముమీద యాత్రచేసి, దానిలోని వింతల నితఁడు చెప్పెను. 'న్యూజీలాండు' దీవిని మొదట నితఁడు జూచెను. ఈ కాలములో నితని సంగతుల నందఱు ముచ్చటించుచుండిరి. పసిఫిక్కు దీవులలోనున్న వారు ధైర్యశాలు లని, ధాన్యము, పశువులు, కోళ్లు లేని వారని యెరోపా వాసులకుఁ దెలిసెను. ఈ వస్తువులను వారికి పంపుటకుఁ బ్రయత్నముచేసి, చందాలు వసూలుచేసిరి. బెంజమిను తనకు శోచన చందా విచ్చెను. కొన్ని కారణములచేత నీపని సాగ లేదు.

ఇతఁడు ప్రయోగము లోనికి దీసికొని రాని స్వల్పవిషయ మేదియులేదు. ఒకనాఁడితని భోజనకాలమున, 'వర్జీనియా' దేశమునుండి తేబడిన 'మదీరా' మద్యమును నీసాలోనుండి పాత్రలోనికిఁ బోయునపుడు, చచ్చిన మూడేగలు పడినవి. "చచ్చిన యీగలమీద సూర్యకిరణములు ప్రసరింపజేసినందున, నవి పునర్జీవమును బొందు నని విని, నేను వీనిని యెండలోఁ బెట్టితిని. మూడు గంటలలోపున, వీనిలో రెండు చైతన్యమును బొంది, కాళ్లు కదిల్చి, కండ్లునులుపుకొని, రెక్కలను విదిలించి, తామిండ్లాండు దేశమునకు వచ్చిన సంగతిని తెలియక, యెగిరి పోయెను. మిగిలినదానిని, సాయంకాలము వజ్రకొండలో నుంచి తినిగాని దానికి జీవమురాలే"దని బెంజమిను వ్రాయుచు,

“సిటిలో మునిగి, చచ్చిన వారిని బ్రతికించుటకు వారి కళేబరములను తైలద్రోణిలో నుంచు విధమును గనిపెట్టిన బాగుగ నుండునని నేను తలంచెద”నని ముగించెను. ఇతఁడీ కాలములోనే “స్కాట్లండు, ఐర్లండు, ఫ్రాన్సు” దేశములను జూచుటకు వెళ్లెను.

ఇంతకాలమునకు స్వదేశమునకుఁ బోవలెనని బెంజమిను సమకట్టెను. పదిసంవత్సరము లయి, దారాపుత్రాదుల విడనాడి పర దేశమం దితఁడుండెను. ఇతఁడు ప్రయాణసన్నాహముఁజేయుచుండెను. కొంతకాలము గృహిణి బెంజమిను స్వస్థతలేక బాధ పడుచుండెను. కాని, యామె కపాయము గలుగునని స్నేహితులెవరనుకొనలేదు. ఇంతలో నామెకు పక్షవాతమువచ్చి, నాలుగయిదు రోజులు శ్రమపడి, యామె పంచత్వమును బొందెను. ఈ సమాచారము బెంజమినుకు దెలిసెను. నలుబది నాలుగు సంవత్సరములు వీరు గృహస్థాశ్రమములోనుండి, నిష్కళంకముగ దాంపత్యసుఖము ననుభవించిరి. ఇతఁడు గృహమును విడిచి, పరిదేశములోనుండిన కాలమున, భార్యాభర్తల నోన్యముగ వ్రాసికొనిన యుత్తర ప్రత్యుత్తరములు చదివిన, వారి యనురాగము వెల్లడి యగును. సమయము వచ్చినపు డెల్ల, నామె సుఖజీవనముకు తగినవస్తువుల నితఁడు పంపుచుండెను.

అమె యుక్తాయుక్త విచక్షణ గలదని తెలిసి, గృహకృత్యము లామె చేతిమీఁద జరుగుట కతఁ డొప్పుకొనెను.

సం॥ 1775-రము మార్చి తే 21 దిని బెంజమి నింగ్లాండు నుండి బయలుదేరి, మేయి నెల తే 5 దిని ఫిలడల్ఫియాలో వచ్చి చేరెను.

స్వస్తి.

కొంతకాలము వఱ కితఁడు రాజకీయ వ్యవహారములలో మెలఁగుచుండెను. గృహకృత్యములలో దైన్యములేక జీవించు చుండెను ; సంబంధభాంధవ్యములలో నెట్టి కలతలులేక యుం డెను. కొన్ని సంవత్సరములకుముందు కట్టుట కారంభముచేసిన గృహనిర్మాణము ముగిసినందున, దానిలోనితఁడు ప్రవేశించెను. దానిలో నొకగదిలో పుస్తకభాండాగార ముంచబడెను. “నా పిల్లలు, కూతురు, మనుమలాఱుగురు వీరితో కలిసి కాలమును నేను గడుపుచున్నాను. నాపెద్దమనుమడు కళాశాలలోఁజదువు కొనుచున్నాడు. కడమవారు మంచిస్వభావముకలవారు వీరు పెద్దవారై, ప్రపంచములోఁదిగిన తరువాత, నే నడవడికలవారగు దురో, నేను వానిని జూచుటకు జీవించను ; వానిని ముందుకు జూచి చెప్పలేను. కనుక, నీకాలమును వారితో నెమ్మదిగ, నడు

పుదును. ముందుసంగతి దైవమెఱుంగునని బెంజమినువాసెను. తనను జూచుటకువచ్చిన వారి కతఁడు దర్శనమిచ్చుచుండెను. ప్రియస్నేహితుల కు త్తరములు వ్రాయుటకలదు. సం॥ 1788-రము అక్టోబరు నెలలో నితఁడు పనులన్నియు మానివేసెను.

వృద్ధాప్యముచేత నితనిశరీరమునకుఁ దఱచుగ బాధ కలుగుచుండెను. బాధ లేనిసమయమున, నితఁడు త్తరములు వ్రాయుటయో, లేక స్నేహితులతో ముచ్చటించుటయో, లేక మనుమలతో నాడుటయో, జరపుచుండెను. ఎన్నఁచును వ్యర్థముగ నితఁడు కాలయాపన చేయలేదు.

సం॥ 1790-రము ఏప్రిలు నెల వఱ కింత డేవ్యాధియులేక యుండెను. అప్పుడు గుండెలలో నొప్పి, యుష్ణము బెంజమినుకు వచ్చెను. డాక్టరు 'జానుజోన్సు,' అను వైద్యుఁ డితనికి మందు నిచ్చుచుండెను.

"మరణమునకు పదియారు రోజులు ముందుగ బెంజమిను కుష్ణమువచ్చెను. తరువాత మూడునాలుగు రోజులకు, గుండెల కెడమప్రక్కను నొప్పిగనున్న దని అతఁడు చెప్పెను. ఆనొప్పి యధికమై, దగ్గుపుట్టి, యతనికి శ్వాసారంభమయ్యెను. అతఁడు బాధచేత మూలుగుచు, విశేషము బాధ తనకు లేదని చెప్పు

చుండెను. మొదట ననామధేయఁడుగ నుండి, తుదకు పేరు ప్రతిష్ఠలను బొందినందు కతఁడు పరమేశ్వరుని కొనియాడి, ప్రపంచము నందు విరక్తిని బొందించుటకై తనకు బాధలుగలిగెనని చెప్పెను. మరి యయిదు రోజులకు మృతినొందు నను సమయమున, శ్వాసతగ్గెను. ఉష్ణముజారెను. అందుచేత నందఱితఁడు జీవించునని తలంచిరి. ఈలోపున నూపిరి తిత్తులలో కురుపు పుట్టి, బద్దలయి నందున, నుచ్చాస్వసనిశ్వాసములఁగా, మాంద్యము ప్రవేశించి, క్రమముగ సం॥ 1790-రము ఏప్రిల్ తే 17 ది రాత్రి, పదునొకండు గంటలకు, డాక్టరు బెంజమిను ఫ్రాంక్లిను పరమ పదమును బొందెనని డాక్టరు జోన్నవ్రాసెను.

ఏప్రిల్ తే 21 దిని, మృతక శరీరమును సమాధి స్థలమునకు దీసికొనివెళ్లినపుడు, 20,000 వేల ప్రజవెనుక నడిచిరి. క్రైస్తవాలయములలోని గంటలను మెల్లఁగ నాయించిరి. ఓడల మీఁది జండాలు సగము దించివేయఁబడెను. అతని శరీరమును భూస్థాపనచేయు కాలమున, శతఘ్నులు ఘోషించెను. భార్యా భర్తల శరీరము లొక దాని ప్రక్కనొకటి సమాధిచేయఁబడెను. వీరి గోరీల మీదనున్న రాతిపలకలమీఁద, వీరి జననమరణముల సంవత్సరములు తప్ప మరియేమియు వ్రాయఁబడియుండలేదు.

బెంజమిను శరీర దార్ధ్యముకలవాడు. ఇతడు పెద్దకాలమునకు స్థూలదేహియయ్యెను. అయిదడుగుల తొమ్మిదంగుళము లున్నతముకలవాడు. పిల్లికండ్లు, తెల్లని శరీరము కలవాడు. నెమ్మదిగ మాటలాడువాడు. అతని కనవసర మగు పనులలోనతడు జోక్యము కలుగజేసికొనలేదు. అందఱితోను గలిసిమెలిసి తిరుగుచు, కలుపుకోలుతనముగ నుండెను. తన ప్రేయస్నేహితులతో మనస్సు నిచ్చి మాటలాడుచుండును. పరులతో సంతగ మాటలాడువాడుకాదు. జ్ఞానము, లోకజ్ఞానము కలవాడు.

యద్యన్విధూతిచత్సత్వం శ్రీచంద్రాత్మమేనవా |
తత్తదేవావగచ్ఛత్సత్వం మమ తేజోఽంశంసంపదమ్ ||

విజ్ఞానచంద్రికా గ్రంథమాల.

నియమములు

1. దేశాభివృద్ధికి ఆవశ్యకములైన గ్రంథములు ప్రచురించి భాషాభివృద్ధి చేయుటయే యీ గ్రంథమాల యొక్క యుద్దేశ్యము. ఇందు సంవత్సరమునకు రూపాయి 1600 పుటలు గల స్వతంత్రమైన గ్రంథములు ప్రచురింపబడును.

2. కొందఱు తలచునట్లు ఇది మాసపత్రిక కాదు. ఇందు దేశ దేశముల చరిత్రములును, పదార్థవిజ్ఞాన, రసాయన, జీవ, వృక్ష, మొదలగు ప్రకృతి శాస్త్రములును, దేశోపకారులగు కొందఱు మహనీయుల చరిత్రములును, ఇంగ్లీషు నందలి ఉద్గ్రంథముల భాషాంతరీ కరణములును మాత్రము ప్రచురింపబడును. చరిత్రానుసారములగు కల్పితకథలు (Historical Novel) గూడ ప్రచురింపబడును.

3. ఈ గ్రంథమాలలో ఒదివరికు అచ్చువేయబడిన గ్రంథముల నన్నిటిని కొనుచు నికముందు ప్రచురింపబడు గ్రంథముల నన్నిటినిగొనుటకు నొప్పుకొనువారు శాశ్వతపు చందాదారులు.

4. శాశ్వతపు చందాదారులకు ఈ గ్రంథమాలలోని గ్రంథములన్నియు అర్థ వెలల కియ్యబడును. సంవత్సరము ఒక్కొక్కటి 1600 పుటలకంటె నెక్కువ పుటలుగల గ్రంథములు మేము ప్రచురించము. చందాదారులకు సంవత్సరమునకు రూ. 4-0-0 కంటె నెక్కుడు కర్పకానేరదు.

6. శాశ్వతపు చందాదారులు సంవత్సరపు చందా మొదట నియంత్రితర లేదు. ఒక్కొక్కపుస్తక మచ్చుపడగానే అది వాల్ట్యాఫేయబిల్ ద్వారా పంపబడును. ఫోస్టేజి చందాదారులే భరింపవలయును.

6. వెనుకటి పుస్తకముల నన్నిటినిఁ గొను చందాదారులు ప్రవేశరుసు వియ్యసక్రర లేదు. వెనుకటి పుస్తకముల నన్నిటిని ఒక్కసారి కొనలేనివారు రు 3-0-0ల వెలగలపుస్తకములు మొట్టమొదట కొనినజాలును. మిగత పుస్తకములు తరువాత తప్పించుకొనవచ్చును.

7. వెకటి పుస్తకములు అక్రరలేనివారు ప్రవేశరుసుముక్రింద రు 1-0-0 చెల్లించవలెను.

8. చందాదారులు మ్రాపచరములలోని గ్రంథములను చందాదారుల వెలకు ఒకటికన్న నెక్కువ పొందలేరు.

9. గ్రంథమాలలోని గ్రంథములన్నియు నున్నపై దళ సరికాగితములమీఁద ముద్రింపబడు. అనేక చక్కనిపటములతో నొప్పుచుండును. క్యాలికోలైండు చేయబడు. సరసమైన వచన శైలినికలిగియుండును. ఇట్లు సర్వాంగసుందరములై చాక వెలకు దొరకుగ్రంథములు తెలుగుభాషలో నరుదు.

కే. వి. లక్ష్మణరావు. ఎం. ఏ.

సంపాదకుఁడ.

ఆ. లక్ష్మీపతి, బి. ఏ., ఎం, బి., సి. ఎం.

మేనేజరు.

హంటుకోడ్ల, మద్రాసు.

పకటితమైన గ్రంథములు.

1. ఆబ్రహము లింకను (జీవితచరిత్ర)	0	12
2. హిందూమహాయుగము (జీవచరిత్రము)	1	0
3. దేవశాస్త్రము* (శాస్త్రగ్రంథము)	1	8
4. రాణీసంయుక్త* (నవల)	0	12
5. మహమ్మదీయ మహాయుగము (జీవచరిత్రము)	1	12
6. పదార్థ విజ్ఞాన శాస్త్రము* (శాస్త్రగ్రంథము)	1	8
7. రసాయన శాస్త్రము (శాస్త్రగ్రంథము)	1	4
8. ఆంధ్రులచరిత్రము I భా.* (జీవచరిత్రము)	1	4
9. విమలాదేవి (నవల)	1	2
10. కలరా (శాస్త్రగ్రంథము)	0	6
11. జంతుశాస్త్రము I (శాస్త్రగ్రంథము)	0	9
12. వృక్షశాస్త్రము I (గ్రంథశాస్త్ర)	0	7
13. శారీరశాస్త్రము I (శాస్త్రగ్రంథము)	0	11
14. భౌతిక శాస్త్రప్రథమపాఠములు† (శాస్త్రగ్రంథము)	0	10
15. స్వీయచరిత్రము 1. భా* (జీవచరిత్ర)	1	8
16. భౌతిక శాస్త్రము * (శాస్త్రగ్రంథము)	1	8
17. ఢిల్లీదర్బారు (జీవచరిత్ర)	1	8
18. ఆంధ్రులచరిత్రము 2. భా జీవచరిత్ర	1	8
19. చంద్రగుప్తచక్రవర్తి (జీవితచరిత్ర)	0	12
20. చలిజ్వరము (శాస్త్రగ్రంథము)	0	7

21. అర్థశాస్త్రము 1 సం (శాస్త్రగ్రంథము)	1	8
22. మహాపురుషుల జీవితచరిత్రలు (జీవితచరిత్రము)	1	4
23. వ్యవసాయశాస్త్రము 1 భా. (శాస్త్రగ్రంథము)	1	4
24. డిగ్రీ (శాస్త్రగ్రంథము) 2-వ భాగము	1	8
25. రాయచూరుయధ్యము (నవల)	1	4
26. అర్థశాస్త్రము 2 సం (శాస్త్రగ్రంథము)	1	4
27. విజయనగరసామ్రాజ్యము (నవల)	1	4
28. పాతాళభైరవి (నవల)	1	4
29. స్వీయచరిత్ర 2-వభా (జీవితచరిత్ర)	1	10
30. వృక్షశాస్త్రము (మాగ్నెసియా)	2	0

*పుస్తకములు ప్రస్తుతము నిలువనీ లేవు.

1 పుస్తకము నింగువెలకే దొరుకును.

చందాదారులుగా చేరినవారు

డాక్టరు ఆచంట లక్ష్మీపతి గారు

బి. ఎ., ఎం. డి. సి. ఎం.

మేనేజరు విజ్ఞానచంద్రికామండలి.

మాంటురోడ్డు, మదరాసు.

ఆని ప్రాచీనపత్రము.

శ్రీరామానుజాచార్య చరిత్రము	0	2
రామకృష్ణపరమహంస ,,	0	2
బాలగంగాదరతిలకు	0	2
బాదాబాయిసారోజీ చరిత్రము	0	1
ఆనిబిసెంటు ,,	0	1
స్వామివివేకానంద ,,	0	1
కృష్ణదేవరాయ ,,	0	2
స్వామిరామతీర్థ ,,	0	1
శాలివాహన ,,	0	2
శ్రీబుద్ధిని ,,	0	8
లారుకె పు జీవితము	0	6
సప్తమిష్యుడు ,,	0	8
పంచమబార్జి చక్రవర్తి ,,	0	1.
లార్డుహార్డింజి ప్రభువు ,,	0	12
అలగ్జాండరు ప్రభువు ,,	0	1
డాక్టరులివింగ్ స్ట్రనుగారి చరిత్రము	0	1
విల్లియం. కేరి. ,	0	1
జార్జిసేవిస్సన్. రైలుమార్గముచుకనిపెట్టినమహాపురుషుడు	0	1
పీటరుదిగ్రేటు రష్యాచక్రవర్తిచరిత్రము	0	1
శ్రీరామానుజాచార్య కే. వి. లక్ష్మణగ్రాపుపంతులుగారు	0	

విజ్ఞానచంద్రికా బుక్కుడిపో

హంటులోడ్లు, మదరాసు

విజ్ఞానచంద్రికాబుక్కుడిలో,

హంటుకోడు, మదరాసు.

అయ్యా,

తమకు తెలుగు భాషలో నేగ్రంథము కావలసినను
మేము సపై చేయగలము. మావద్ద అనేక మహాపురుషుల
యొక్కయు స్త్రీరత్నముల యొక్కయు చరిత్రములును,
శాస్త్రములు, నవలలు, నాటకములు, పురాణములు, నిఘంటు
పులు, శతకములు, ప్రబంధములు, పద్యములు, గద్యములు,
వేదాంత గ్రంథములు సంస్కృత గ్రంథములు, పారశాలకు
కావలసిన అన్ని పుస్తకములు, శుక్లబుక్కులు ఇవియవియను
నీల ఆంధ్రగ్రంథ ప్రపంచమునంతయు ఆమృతమునకు సాధ్య
మైనవాని సమకూర్చియున్నాము. దయచేసి మా క్యాటలాగు
తెప్పించి చూడు. అందులో లేని గ్రంథములు కావలసిన
వారు తద్గ్రంథకర్త చేరు, వెల, ప్రచారకులు మొదలగు వివర
ములతో మా వ్రాసిన వానిని తప్పక సంపాదించి సపైయి
చేయగలము.

సిద్ధమైనది ! !

రెండవభాగము

సిద్ధమైనది ! !

—◆◆◆అ బ లా స చ్చ రి త్ర ర త్న మా ల◆◆◆—

గ్రంథకర్త

బం డా రు - అ చ్చ మాం బ గా రు.

గ్రంథమునందు కాశ్మీరము, పంజాబు రాజపుతానా,
గుజరాతు, బుగాళము, మహారాష్ట్రదేశము. ఆంధ్రదేశము;
మొదలయిన హిందూదేశాంతర్గతములయిన సకలదేశముల
చరిత్రములకు శోధించి వ్రాయబడినవి.

శ్రావణశ్రవణము వెల ౧౪-౦ | మొదటిభాగము వెల ౧-౦-౦

